

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

GAZETA SGH

publikacja bezpłatna

<http://www.sgh.waw.pl/gazeta/>

numer 3/14 (302), marzec 2014

Wiosna już, święta tuż...

**Rektor – o reformie i nie tylko
Kompetencje społeczne – jak je kształtują w USA
Cała (?) prawda o łupkach
Edukujemy najmłodszych**

***Szukasz pracy?
Masz szczęście,
że znalazłeś to ogłoszenie.***

100% możliwości

Wykorzystaj w 100% swój talent i wiedzę. Jako stabilny pracodawca zadamy o to, by nowe wyzwania, które przed Tobą staną, były źródłem satysfakcji. Dołącz do jednego z naszych zespołów w Warszawie, Poznaniu, Wrocławiu, Krakowie, Katowicach, Gdańsku lub Łodzi.

Aplikuj online do 31 marca na www.pwc.pl/kariera

Dołącz do nas na www.facebook.com/PwCPolska

Upoluj najlepszy staż w mieście!

Rozwiń skrzydła. PZU to pracodawca przez dużo **p**:
oferujemy **płatne** praktyki i staże, **perspektywy** rozwoju,
profity pozapłacowe, **prestiż** marki.

Czas start!

Aplikuj do 6 kwietnia na pzu.pl/kariera lub fb.com/pzukariera.

STAŻE I
PRAKTYKI
WYSOKIEJ JAKOŚCI

DON'T MAKE COFFEE,
MAKE
DECISIONS!

Summer Internship 2014

Apply by April 15th!
ce.experiencepg.com

P&G

Building a better
working world

MIERZ WYSOKO

Ułóż karierę
swoich marzeń

Tak. Mamy dla Ciebie zadania pełne wyzwań. Nawet więcej: nasze wsparcie, wiedzę i doświadczenie, które pozwolą Ci szybko się rozwijać. Praca z polskimi i międzynarodowymi klientami zbuduje cenne doświadczenie zawodowe. Nasze szkolenia podniosą Twoje umiejętności i kwalifikacje. Początek kariery zawodowej u pracodawcy nr 1 w Polsce da Ci poczucie właściwie obranej drogi.

Praca lub płatne praktyki w Dziale Audytu, Doradztwa Podatkowego, Biznesowego i Transakcyjnego.

Aplikuj do 7 kwietnia i zacznij poziom wyżej.

ey.com.pl/kariera
facebook.com/EY.Kariera
#UłóżKarięMarzeń

Prof. dr hab. Władysław Szymański

Prof. dr hab. Jerzy Hausner

*Janusz Piechociński, prof. dr hab. Roman Sobiecki,
prof. dr hab. Tomasz Szapiro*

Prof. dr hab. Andrzej Herman

Janusz Piechociński

*Od lewej: prof. dr hab. Stanisław Kowalczyk,
prof. dr hab. Marta Juchnowicz, Mieczysław Borowski,
dr Barbara Koszulap, dr hab. Jerzy W. Pietrewicz*

Konferencja naukowa Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie

Przedsiębiorstwo przemysłowe jako fundament gospodarki

*Od lewej: Henryk Majchrzak, Marek Krzykowski, prof. dr hab. Jerzy Cieślík,
dr hab. Jerzy W. Pietrewicz, prof. dr hab. Tomasz Rynarzewski,
Krzysztof Domarecki*

Na pierwszym planie dr Krystyna Leszczewska

*Od lewej: Bożena Lubińska-Kasprzak, Marek Darecki,
prof. dr hab. Małgorzata Poniatowska-Jaksch, dr Włodzimierz Lewandowski*

*Od lewej: prof. dr hab. Jerzy Hausner, Janusz Piechociński,
prof. dr hab. Roman Sobiecki, prof. dr hab. Tomasz Szapiro*

SPIS TREŚCI

OD REDAKCJI

WYWIAD Z REKTOREM SGH

Z REKTORSKICH BIUREK

Z DZIEKAŃSKICH BIUREK

Z BIUR SAMORZĄDÓW

AKTUALNOŚCI

Święto SGH	14
Jubileusz prof. Adama Kurzynowskiego	15
Będzie się działo	18
Stypendia doktoranckie	20
Nagrody, nominacje, wyróżnienia	21

DYDAKTYKA I NAUKA

Ekonomiczna analiza prawa...	22
Nowe studia doktoranckie w KAE	22
Doradca zawodowy potrzebny od zaraz	27
Poniedziałkowy poranek według CEMS MIM	28
Developing Pedagogy to Support Intercultural Competence	29
Nowa specjalność na studiach magisterskich	32
Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym – komentarz	33
Webometrics – komentarze	34

Z ŻYCIA SZKOŁY

Studenci z wiedeńskiego Wirtschaftsuniversität w SGH	35
Przedsiębiorstwo przemysłowe jako fundament gospodarki	36
Nowoczesne zarządzanie w ZOZach	38
Mapa kompetencji sektorowych a zatrudnialność	39
Edukacja ekonomiczna najmłodszych	40
OFE, katastrofa prywatyzacji emerytur	41

OBOK

Cała prawda o łupkach	42
-----------------------	----

GAZETA SGH

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie
al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa
budynek G, pokój 147, tel. 22 564 95 34

Wydawca

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Redaktor naczelna

dr Barbara Minkiewicz, e-mail: bminki@sgh.waw.pl

Z-ca redaktora naczelnego

dr Jacek Wójcik, e-mail: jacek.wojcik@sgh.waw.pl

Sekretarz redakcji

Anna Domańska, e-mail: adoma@sgh.waw.pl

Zdjęcia

Maciej Górski, Paweł Gołębiowski

Serwis internetowy

http://www.sgh.waw.pl/gazeta/

Skład

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

ISSN 1644-2237 Nakład 2000 egz.

Wiosna już, święta tuż, reforma ...

Wiosna przyszła w tym roku wcześniej. Zapewne wszystkich nas to cieszy, bo i witaminy D przybędzie i portfele zostaną grubsze (mniej za c.o.). A jak wiosna, to i kluczowe decyzje w sprawie reformy SGH. Żeby wiedzieć co się dzieje „w tym temacie”, poprosiliśmy o wywiad rektora Szapiro. Wygląda na to, że złożoność materii i zewnętrznych uwarunkowań okazała się większa niż początkowo sądzono. Jednak z wypowiedzi Rektora wynika, że reforma, choć później, to nadejdzie. To kluczowy wniosek. Wywiad trzeba koniecznie przeczytać. Rektor podkreśla, że toczą się prace i dyskusje w kilku gremiach decyzyjnych. O efektach prac ciał wszelakich postaramy się na bieżąco pisać. Z ostatnich wydarzeń najważniejszym wydaje nam się pozytywne zaopiniowanie przez Senacką Komisję Programową nowych kierunków i przygotowanie przez SKP rekomendacji w sprawie zatwierdzenia ich efektów kształcenia przez Senat SGH. Bez względu na to, czy reforma będzie, czy nie, warto wprowadzać do oferty nowe, konkurencyjne na rynku kierunki. A wydaje się, że niektóre z nich mają duży potencjał i powinny się cieszyć powodzeniem u studentów.

W numerze wiele różnorodnych tekstów, mamy nadzieję, że każdy znajdzie coś dla siebie. Pokazują one, jak bogate jest życie Uczelni. Przejawem tego bogactwa jest też bardzo wysoka pozycja SGH w badaniu Webometrics – Ranking Web of Business Schools (o niej w aktualnościach Marcin Poznań). Ranking ten przedstawia aktywność uczelni ekonomicznych i biznesowych w internecie. SGH widać w globalnej sieci, co cieszy, szczególnie jeśli porówna się, na jakich miejscach są konkurenci. Niemniej jednak do wyników tych trzeba podejść ostrożnie, a dlaczego, o tym w krótkich, ale ciekawych komentarzach: Magdaleny Wilskiej oraz Pawła Rubacha.

Polecamy uwagę Państwa jeszcze jeden ciekawy wywiad, poświęcony kształtowaniu społecznych kompetencji międzykulturowych. Znajdziemy go pod angielskim tytułem *Developing Pedagogy to Support Intercultural Competence*. Rzadko zdarza się nam publikować teksty w obcych językach, ale skoro rozmowa dotyczy kształtowania kompetencji międzykulturowych, to

uznaliśmy, że tak może być. Wywiad jest pokłosiem kameralnej konferencji międzynarodowej zorganizowanej przez Ewę Chmielecką i Zakład Polityki Edukacyjnej i Naukowej IGS.

Cała prawda o łupkach to tekst autorstwa Magdaleny Nawrot i Anny Pary, w którym autorki sprawozdają wydarzenie, jakim była polska premiera filmu dokumentalnego „FrackNation”. Wybijamy go we wstępniku, gdyż i temat interesujący, ale również chcielibyśmy zaprosić innych autorów, by opisywali interesujące dla społeczności SGH wydarzenia, nawet jeśli odbywają się one poza murami naszej Uczelni.

Chcielibyśmy zaanonsować również recenzję książki Leokadii Oręziak pt. *OFE, katastrofa prywatyzacji emerytur w Polsce* napisaną przez Wojciecha Pachę. Rzadko zamieszczamy tak obszerne recenzje, a praktycznie nigdy nie przywołujemy ich w tym miejscu. Jednak temat, nieustająco gorący i kontrowersyjny, uzasadnia ten zabieg. Spór o OFE to spór specjalistów, ale i też walka o składkę Polaków. Walka ta byłaby „czystsza” gdyby poziom edukacji ekonomicznej wśród Polaków był wyższy. Tej edukacji nigdy dość, warto więc sięgnąć do tekstu Marcina Dąbrowskiego pt. *Edukacja ekonomiczna najmłodszych w SGH*. Docenić trzeba wieloletni wysiłek osób, które się tą edukacją zajmują, tym bardziej, że jest to świetna promocja samej Uczelni.

Świat się „cyfrzuje”, co nie zawsze musi cieszyć. Cyfryzacja 24 woluminów z zasobów naszej biblioteki cieszy. Pokazuje dawne skarby wszystkim zainteresowanym, bez uszczerbku dla ich stanu. „Starodruki z Biblioteki SGH dostępne w internecie”, warto tam zajrzeć by ściągnąć, a następnie przejrzeć wybrane dzieła. My zajrzeliśmy do: „Statuta i przywileje koronne z łacińskiego języka na polski przełożone”. Ponad 500 lat upłynęło od ich napisania, język, szata graficzna, literactwo ... czarujący powiew historii. Analogowy nośnik ma swój urok.

Kolejny numer Gazety ukaże się już po świętach Wielkiej Nocy. Dlatego chcielibyśmy życzyć pogodnych, ciepłych, analogowych Świąt, z odrobiną refleksji nad upływającym czasem.

Barbara Minkiewicz, Jacek Wójcik

Autorem zdjęcia na okładce jest Barbara Minkiewicz

Gazeta zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, redakcji stylistycznej i adiustacji.

Wczoraj, dziś i jutro reformy

Wczoraj

(B. Minkiewicz) Pomimo otwartej polityki informacyjnej środowisko czuje się niedoinformowane w najważniejszych dziś dla Szkoły kwestiach. Nie do końca i nie dla wszystkich jest jasne co dalej z reformą SGH? Na jakim jesteśmy dziś etapie? Czy istniejące uregulowania prawne pozwalają na zmianę struktury Uczelni i pozostawienie organizacji dydaktyki dwóm dziekanatom?

(T. Szapiro) Zatem trzeba przypomnieć – wszystko co się działo i dzieje było zapowiedziane, wielokrotnie. W programie wyborczym, na spotkaniach z Radami Naukowymi Kolegiów, w uchwale tzw. „kierunkowej” Senatu, którą wykonujemy, we wrześniowej konferencji dla mediów. W tekstach, raportach z Komisji, protokołach Senatu. Ambitny kalendarz reformy (który dopuszczał przesunięcia) jest trudny, ale ciągle realny. Warto podkreślić, że pomimo zawirowań (o których za chwilę), zakres przesunięć w przyjętym kalendarzu prac jest akceptowalny. Jest duże prawdopodobieństwo, że najdalej w lipcu nowy projekt statutu trafi pod obrady Senatu. Później odbędą się wybory dziekanów szkół i wykonanie wszystkich zadań, które przewidziane są w okresie przejściowym.

Jak więc wygląda ten kalendarz? Co spowodowało wspomniane przesunięcia?

O kalendarzu później.

W pracach Senackiej Komisji Statutowej i Senackiej Komisji Reformy odżyły dobrze rozpoznane w wieloletnich już naszych dyskusjach wątpliwości dotyczące zgodności z prawem systemu organizacji dydaktyki na naszej Uczelni, tj. współwystępowania kolegialnej organizacji systemu studiów doktoranckich i uczelnianej organizacji studiów pierwszego i drugiego stopnia. Wobec różnych interpretacji Komisja Statutowa sformułowała precyzyjne pytania do regulatora. Pozytywne na nie odpowiedzi są wystarczającą podstawą do zlecenia pisania statutu i następnie poddania go ocenie tej Komisji i Senatowi do decyzji.

Czy uzyskaliśmy taką odpowiedź jakiej oczekiwaliśmy?

Nie wiem czy wszyscy oczekiwaliśmy takiej samej odpowiedzi... Ale ad rem. Po rozmowach, z kierownictwem Rady Głównej, KRASP-u okazało się, że rozwiązanie funkcjonujące w SGH zyskało szeroką akceptację – odpowiada zarówno trendom rozwoju systemów edukacji, jak i rozwiązaniom międzynarodowym. Było też artykułowane w innych polskich uczelniach, choć tam nie udało się go wdrożyć. W tej sytuacji podjęta została próba skorygowania rozbieżności interpretacyjnych w nowelizowanej właśnie ustawie. Zaproponowana i przedstawiona w przedłożeniu rządowym formuła nie pozostawia wątpliwości: bezwydziałowa organizacja zajęć na poziomie pierwszym i drugim i jednocześnie prowadzenie studiów trzeciego stopnia w jednostkach podstawowych zdefiniowanych w statutach uczelni (kolegiach, szkołach) jest zgodne z prawem. Stosowne doprecyzowania w miejscach, które mogły wywoływać wątpliwości uzyskały w zeszłym tygodniu akceptację właściwej komisji sejmowej.

Czy teraz wszystko jest pewne?

Myślę, że w obszarze porozumienia zapisanego w uchwale kierunkowej jesteśmy zdeterminowani wszyscy. To efekt roku pracy i nie widzę racjonalnych przesłanek, by ten wspólny wysiłek przekreślać. Tego podejścia dowodzi naturalna konsolidacja jednostek. Taką podstawę wspiera wprowadzanie systemu zarządzania Uczelnią, który daje większą niż wcześniej autonomię dziekanom.

Co więc pozostaje niepewne?

Jest wiele naturalnych niewiadomych dotyczących rozwiązań szczegółowych. Ich źródłem jest kluczowy dla naszej reformy mechanizm – partycypacja. Komisje senackie i rektorskie, Samorząd Studentów i absolwenci (poprzez spontaniczne jeszcze kontakty) obdzielani zostali pracami, które mają wspólny mianownik – opis i diagnozę stanu zastanego i podjęcie próby skonstruowania priorytetów dla reformy obszarów ich pracy. Rekomendacje tych ciał – niekiedy wariantowe – przedstawione będą do decyzji organów statutowych Uczelni. W efekcie towarzyszy nam element niepewności w tych sytuacjach, gdzie rozwiązania nie są z góry zdefiniowane, lecz wypracowywane są na bieżąco, z udziałem wielu osób. Wszystkie te kwestie są na bieżąco artykułowane – albo na łamach Gazety SGH, albo na spotkaniach różnych uczelnianych gremiów. Przewodniczący Komisji Senackich właśnie rozpoczęli zdawanie Senatowi sprawy ze stanu realizacji swoich zadań, a na koniec roku akademickiego przedstawią raporty z rekomendacjami.

Nie wszyscy jesteśmy członkami Senatu...

Ale wszyscy wybieraliśmy swoich przedstawicieli do Senatu i możemy ich pytać. W porządkach obrad Rad Naukowych Kolegiów zwykle jest punkt „Informacja z obrad Senatu”. Po zatwierdzeniu, protokoły są dostępne w intranecie dla wszystkich. Z informacją naprawdę nie jest źle.

Czy nie byłoby prościej ogłosić swoisty „rozkład jazdy reformy” i zrealizować go co do minuty?

Prościej tak, lepiej – nie! Partycypacja oznacza, że w prace nad reformą zaangażowanych jest wiele osób. Pracują oni w bardzo luźnych zespołach, dokładając to, co potrafią dołożyć w obszarach, w których są kompetentni i w których Szkoła potrafi ich kompetencje wykorzystać. Zapewne jeszcze nie wszystkie nasze zasoby są wykorzystane, chociaż skala zaangażowania jest zjawiskiem chyba bez precedensu. I rośnie. Żadna pojedyncza osoba ani żaden niewielki zespół nie ma takiego potencjału. Prowadzę proces, który ma jasno wytyczony, sformułowany w programie wyborczym cel i upublicznioną, jasno nakreśloną strategię działania. Partycypacja to także otwarcie kanałów przepływu informacji na temat tego, co się dzieje, na temat postulowanych rozwiązań, pojawiających się problemów i wątpliwości. Oczywiście nie każdy chciał czy potrafił włączyć się do tych prac, nie każdy uwierzył w ich sukces, ale cały czas staram się dołączać do pracujących zespołów nowe osoby.

Rzeczywiście, są zmiany w składach komisji, zespołów, w zakresach ich obowiązków. Czy dlatego, że pojawiają się jakieś nowe problemy, czy wyzwania, które trzeba rozwiązać i na które trzeba odpowiedzieć, i – w związku z tym – trzeba szukać nowych osób z odpowiednimi kompetencjami? Czy po prostu zgłaszają się nowe osoby, które chcą coś zrobić?

Rzeczywiście, są tacy, którzy na pociąg reformy się spóźnili i dopiero teraz chcą dołączyć. Im więcej osób i odpowiednich kompetencji, tym większa jest szansa, że uda się rozwiązać kwestie, które wymagają wiedzy i doświadczenia, że uda nam się zrealizować ten projekt w założonym czasie. Poznając Szkołę poznaję coraz więcej osób, ich wiedzę, umiejętności i doświadczenie. I gdy pojawia się na tę wiedzę zapotrzebowanie, zapraszam je do współpracy. Niekiedy zaś ciała kolegialne wypełniły swoje misje i wtedy są przekształcane.

Dzisiaj

Czy w czasie prac nad reformą pojawiło się coś co dziś wydaje się niespodziewane, zaskakujące, czego nie przewidywał ustalony kalendarz działań?

Tak, są rzeczy, które nas zaskoczyły, na które zwracano nam wcześniej uwagę, ale – z perspektywy czasu widać, że chyba niewystarczająco uważnie słuchaliśmy tych głosów. Po pierwsze, to kwestia stopnia innowacyjności i uniwersalności rozwiązań (chodzi o organizację dydaktyki), które wprowadziliśmy na początku lat 90. i które korygowaliśmy przez ostatnie 25 lat. Okazało się, że te zmiany nie szły równoległe z procesem legislacyjnym w Polsce i konieczne jest nie tylko usprawnienie organizacji zajęć, ale także dostosowanie naszych rozwiązań do rozwiązań ogólnoustawowych.

Drugi element jest chyba ciekawszy. Zaistniał w rozmowach na różnych forach, m.in. na posiedzeniach rektorskich konferencji – KRASP, KRUE, KRUW, na spotkaniach z władzami MNiSW i innych. Rozpoznaję w nich wątki obecne w naszych dyskusjach, ale tam pojawiły się one w kontekstach daleko wykraczających poza SGH. Np. upowszechnia się w Polsce pogląd, że na początku studiów licencjackich student powinien otrzymać szerokie podstawy wiedzy, co przygotowuje go do uczenia się. Że nie możemy dzisiaj przygotowywać absolwenta do pracy na konkretnych stanowiskach, ponieważ sytuacja na rynku pracy jest bardzo dynamiczna – jedne zawody znikają, pojawiają się inne. Jeśli tak, to absolwent musi być zdolny do przyswajania wiedzy i musi umieć się uczyć. Z tego punktu widzenia nasza Uczelnia jest innowatorem: wyprzedziliśmy o 25 lat wiele innych uczelni – już na początku lat 90. wprowadziliśmy zmiany, które pozwoliły pokonać autarkię, charakterystyczną dla takich jednostek, które są częściami uczelni, na przykład wydziałów, czy kolegiów. Dokonałiśmy tego zmieniając strukturę Uczelni, wprowadzając wspólny dla wszystkich studentów okres studiów, wspólny zestaw przedmiotów (tzw. studium podstawowe).

W tym nurcie obserwacji mieści się kolejna kwestia – problem wyboru kierunku studiów, a de facto przyszłego zawodu. W Polsce wyraźnie wzrasta liczba zwolenników poglądu, że zarówno w obszarze nauk technicznych, w obszarze nauk ekonomicznych i w innych obszarach wiedzy, gdzie istnieje merytoryczne powiązanie między przedmiotami, studentom należy dać czas na zapoznanie się z tym, co różnicuje specjalizacje, a co jest przedmiotem ich wyboru kierunkowego, tj. z przyszłym zawodem. W związku z tym zasadne jest przesunięcie rekrutacji na kierunki np. o rok, jak w SGH.

Czy to jednak dobrze, że część systemu (studia I stopnia) ma inne rozwiązanie niż inne części systemu?

Uważam, że dobrze. System studiów musi odpowiadać na potrzeby studiujących, a te są na różnych poziomach studiów różne. Na wynik studiów na każdym poziomie – nie tylko mierzony skalami akademickimi, ale także zatrudnieniem – ma wpływ oczywiście przygotowanie zarówno studentów, jak i nauczycieli akademickich, ale nie tylko. Na ten efekt wpływa również zgodność profilu predyspozycji studentów i oferty programowej oraz zgodność tych predyspozycji z metodami kształcenia. Mamy świetne programy i świetnych nauczycieli akademickich, ale nie każdy student potrafi tak samo z tej świetności korzystać. Dlatego system organizacji studiów powinien sprzyjać dostosowaniu oferty programowej i potencjału kadrowego do predyspozycji i preferencji studentów. Kluczową potrzebą na początku studiów jest rozpoznanie tajników oferty, na studiach magisterskich – dostosowanie profilu zainteresowań i predyspozycji do możliwości stwarzanych przez ofertę, zaś w przypadku studiów doktorskich – kontakt z kadrą naukową. To wymaga różnych rozwiązań organizacyjnych. Przemawia za elastycznością systemu studiowania.

Czyli każde studia mają zaczynać się wspólnym pierwszym rokiem dla całej uczelni? Czy muszą być zorganizowane w taki sam sposób?

Nie – urawniłowka, nadmierna standaryzacja tu szkodzi. Zauważmy, że te same mechanizmy (np. przyjęcia do uczelni, przesunięcia w czasie rekrutacji na kierunki, wspólna podstawa programowa) mogą być korzystne dla studentów rozpoczynających studia, a niekorzystne – na etapie specjalizacji. Jeżeli weźmiemy np. studia doktorskie, to ich ofertę (program nauczania) kształtować powinny ciała wyspecjalizowane we właściwym dla nich obszarze. Nasze doświadczenie pokazuje, że wynegocjowany dla studiów III stopnia wspólny zestaw przedmiotów i jego zawartość były silnie kontestowane przez specjalistów. Ich argumenty, podnoszone z perspektywy wymagań pracy naukowej, zostały przegłosowane przez koalicję kierującą się kryteriami niekoniecznie merytorycznymi, lecz technicznymi. Wobec tego jest racjonalne, żeby decyzje dotyczące oferty programowej studiów doktorskich były podejmowane inaczej niż decyzje dotyczące studiów licencjackich. Jeśli chodzi o studia magisterskie, tu mogą być różne rozwiązania.

Jak taka organizacja wiąże się pojęciem sylwetek absolwentów tych studiów? Jakie są pomiędzy nimi najistotniejsze różnice?

W moim odczuciu, licencjatem jest ktoś, kto potrafi w życiu zawodowym z najlepszym znanstwem operować znanymi metodami, w sposób biegły i skuteczny. Magister to jest osoba, która potrafi łączyć różne metody w sposób kreatywny i dostosowywać ich wachlarz do konkretnego problemu. Jego poziom kreatywności i być może również poziom wyspecjalizowania jest wyższy. Doktor tworzy innowacje. Każdy nasz wychowanek musi być etyczny – powinien wiedzieć, co wolno tymi metodami robić. Każdy musi umieć się uczyć.

Ten syntetyczny opis sylwetek – stworzony na użytek rozmowy – to uproszczone ramy, dość dobrze określające cele nauczania dla dydaktyków. Można je oczywiście różnie realizować. To kolejny argument, który przemawia za elastycznością systemu studiowania.

To punkt widzenia nauczycieli akademickich, a jak w tym systemie odnajdują się studenci?

Wygłada na to, że nasi studenci posiadają zdolność do korzystania z zalet elastyczności systemu studiowania. Z badań ich losów wynika bowiem, że – w ogromnej większości (ok. 85%) – studenci pracują zgodnie ze swoimi predyspozycjami i kompetencjami. To głównie dzięki mechanizmowi elastycznego i uświadomionego wyboru nasi studenci tak kształtują swoją ścieżkę studiów, żeby mieć pracę i satysfakcję osobistą.

A jakie są bariery dla tej elastyczności?

Widzę dwa poważne niebezpieczeństwa – problem merytorycznej kontroli oferty kształcenia i problem jej wykonalności.

Elastyczność systemu nie może stawać w konflikcie z jakością oferty. Dlatego, w mojej ocenie, obok wspólnego, uczelnianego nadzoru nad ofertą przedmiotów wspólnych, trzeba wzmocnić nadzór nad naukowych jednostek podstawowych nad ofertą kierunkową (w tym – nad procesem tworzenia kierunków).

Elastyczność systemu nie może też stawać w konflikcie z racjonalnością ekonomiczną prowadzenia studiów, nie może prowadzić do niekontrolowanego wzrostu godzin nadliczbowych, nie możemy np. mieć małych grup. Uczelnia musi być miejscem, w którym pod kontrolą kryteriów finansowych pozostaje dostosowanie oferty rozwiązań sprzyjających dopasowaniu predyspozycji studentów i kompetencji kadry do potrzeb rynku.

Aby uporać się z oboma niebezpieczeństwami potrzebne są silne instrumenty zarządcze. Przede wszystkim – zmiany w systemach informowania i decydowania. Stworzyliśmy i – w pewnym zakresie – stosujemy już takie rozwiązania (podporządkowanie merytoryczne studiów trzeciego stopnia radom naukowym kolegiów, monitoring obciążeń), prace nad kolejnymi rozwiązaniami trwają (m.in. prace nad modelem kosztów kształcenia). Trzeba je teraz dokończyć a zasady zapisać w Statucie.

Jutro

Jaki jest kolejny krok?

Istota zapisu ustawowego pozwala różnie organizować studia na poziomie pierwszym, drugim i trzecim. Rozwiązania szczegółowe, które nas interesują (dot. organizacji dydaktyki), nie są materia ustawową. Będą zapisane w statucie. Zatem kolejny krok to napisanie statutu, konsultacje i zatwierdzenie go przez Senat. Następnie wykonanie zapowiedzianych kolejnych kroków ramowego kalendarza działań z uchwały z 26 czerwca 2013. Statut będzie zawierał od dawna postulowane w Uczelni regulacje tworzące instrumenty pozwalające przyjąć radom naukowym odpowiedzialność za ofertę kierunkową i nadzór nad jakością procesu kształcenia kierunkowego oraz przepisy przejściowe. Tam, gdzie jest to materia statutowa, nastąpi zapisanie zasad decentralizacji decyzji kadrowych i finansowych.

Jakie to instrumenty?

Obok dobrze funkcjonujących dzisiejszych rozwiązań, teraz już zgodnych z ogólnymi regulacjami, w Statucie należy zawrzeć następujące punkty. Po pierwsze, szkoły będą powoływać komisje dydaktyczne z wyłącznym prawem do inicjowania kierunków (w tym: kierunków międzyjednostkowych i międzyuczelnianych) oraz ustalać kryteria przyjęć studentów na kierunki (limity górne). Kierunki zatwierdzać będzie Senat na podstawie tej rekomendacji i wyników analizy ekonomicznej i formalnej. Po wtóre, szkoły będą powoływać opiekunów kierunków oraz rekomendować prodziekanów studiów (koordynujących pracę opiekunów kierunków) o uprawnieniach decyzyjnych w kwestiach osobowych i organizacyjnych w obszarze kierunków zgłoszonych wcześniej w macierzystych szkołach. Te instrumenty wystarczą szkołom do przyjęcia odpowiedzialności za proces kształcenia kierunkowego pod względem merytorycznym i operacyjnym. Kontrola ekonomiczna będzie pozostawała pod nadzorem wspólnym – rekomendowane przez szkoły limity górne pozwolą szkołom ograniczyć liczbę studentów na kierunku, jeśli nie będzie warunków kadrowych i infrastrukturalnych do ich prowadzenia. Rekomendowane przez władze Uczelni limity dolne zapobiegną prowadzeniu kierunków ekonomicznie nieracjonalnych.

Jaka będzie treść najważniejszych przepisów przejściowych?

Dotyczą one przede wszystkim kierowania procesami i ich kontynuacji w okresie przejściowym. W sprawie pierwszej naturalnym rozwiązaniem w sytuacji reformy jest np. powierzenie Rektorowi zadania powołania dziekanów na okresy przejściowe. Zaproponowałem, by do pierwszych wyborów w szkołach Rektor powoływał dziekanów szkół spośród co najmniej dwóch zgłoszonych kandydatów z każdego kolegium tworzącego szkołę, po rekomendacji macierzystych rad naukowych udzielonych po przedstawieniu w kolegiach swoich wizji kierowania szkołą. Gdyby kolegia nie chciały skorzystać z takiego uprawnienia, Rektor powoła dziekanów.

W sprawie drugiej, naturalne rozwiązanie wynika z prowadzenia reformy w trybie konsolidacji kolegiów: umowy, projekty, studia podyplomowe i doktoranckie, postępowania promocyjne itp. w szkołach i przejmą i będą prowadzić ciała (komisje) utworzone z istniejących odpowiednich zespołów w kolegiach.

Czy to wszystko?

Uchwała kierunkowa definiuje kierunki zmian. Rozwiązania, które nie zostały w niej sformułowane w sposób precyzyjny pozostaną takie, jak są dzisiaj. W szczególności nie przewidujemy zmian składu Senatu i stałych komisji senackich, zasad tworzenia rad naukowych szkół, ordynacji wyborczych (w propozycji pozostaną okręgi, nie przewidujemy konkursów na organy jednoosobowe ani głosowania elektronicznego). Oczywiście ten stan Senat może zmienić w czasie dyskusji nad nowym statutem Uczelni.

Wygląda na to, że stan obecny będzie teraz zgodny z regulacjami...

Tak, to dostosowanie to jedno z osiągnięć procesu reformowania.

Co jeszcze możemy dzisiaj zapisać po tej stronie bilansu?

Trzeba wspomnieć o procesie reformowania procesów zarządczych w Uczelni, pozostającym w tej rozmowie w cieniu dyskusji. Zidentyfikowaliśmy i sporządziliśmy dokładną mapę dysfunkcji i zalet (przewag) w obszarze nauczania. Wdrażamy równoległe systemy informatyczne wspierające zarządzanie badaniami naukowymi, w tym: proces zakupów, rozliczanie budżetów, działania sprawozdawcze. Prowadzimy warsztaty dla kadry naukowej. Opracowaliśmy metodę zbierania danych dotyczących akredytacji i rankingów i rozpoczęliśmy ich ciągłą analizę. Zaczyna działać system raportowania Senatowi materiałów analitycznych – myślę o raportach o kształceniu, rekrutacji, współpracy międzynarodowej, dot. realizacji projektów i – jak wspomniałem – system monitorowania pracy ciał kolegialnych. Senatorzy mogą podejmować decyzje dysponując wskaźnikami dotyczącymi nauki i dydaktyki – m.in. na temat obciążeń, liczby prac naukowych, warunków pracy nauczycieli akademickich, obsady kadrowej katedr i zakładów w poszczególnych kolegiach. Jest to przełom w dotychczasowej praktyce operującej jedynie agregatami danych. Trzeba dodać, że zakres tej informacji powiększa się. Staramy się podawać dane w taki sposób, by wyprzedzać zapotrzebowanie, choć przełom nastąpi dopiero po wprowadzeniu nowego systemu informatycznego. To tylko przykłady zmian mających charakter systemowy, które zdecydują o jutrze Uczelni. A jest jeszcze wiele działań o charakterze jednorazowym – np. nowe, korzystne dla Uczelni umowy o usługi itp.

Wróćmy więc do kalendarza.

Po koniecznych korektach wynikających z poszerzenia naszych planów o konsultacje ministerialne i oczekiwania na efekty pracy właściwej komisji sejmowej, sądziłem, że na przełomie marca i kwietnia powstanie projekt statutu. Myślę, że nastąpi tu dwutygodniowe opóźnienie. Publikacja tej rozmowy otwiera etap dyskusji środowiskowych dotyczących zmian, a zwłaszcza kwestii okresu przejściowego. Będą one odbywać się w mniejszych zespołach stałych i roboczych, w kolegiach, instytutach i katedrach. Będą trwały do przełomu kwietnia i maja, po czym kolejną wersję projektu chcę poddać opinii Komisji Statutowej oraz związków zawodowych. Uchwalenie Statutu i zarządzenie Rektora o połączeniu kolegiów oraz przygotowanie regulaminu wyborczego to zadania na maj. Wtedy też spodziewam się rekomendacji kandydatur na dziekanów szkół oraz zatwierdzenia regulaminu wyborczego. Zgodnie z tym napiętym planem w czerwcu powołamy dziekanów szkół oraz komisje wyborcze. W naszych dyskusjach dopuszczaliśmy miesięczne opóźnienia, więc mieścimy się w zakładanym marginesie.

Dziękuję za rozmowę.

To ja dziękuję!

O pracy zespołów wewnątrzuczelnianych w najbliższym okresie wypowiadałem się w Gazecie w innym miejscu. W tym więc charakteryzuję plany związane z dyskusjami w innych ciałach, w których reprezentuję naszą Uczelnię.

Rozpocznę w kolejności chronologicznej od Konferencji Rektorów Uczelni Ekonomicznych. Program spotkania jest bardzo bogaty – obok informacji o bieżących problemach (m.in. wynikach finansowych, rozwiązaniach w obszarze dodatkowego zatrudnienia, sytuacji „Ekonomisty”, studiach doktoranckich), mowa będzie o zainicjowanej i objętej patronatem KRUE konferencji poświęconej ćwierćwieczu przemian rynkowych w Polsce, która odbędzie się jesienią w SGH, oraz o dokonaniach i planach działań Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych. Omówimy też uruchomione już projekty (analiza wskaźnikowa naszych Uczelni w oparciu o wspólny zestaw ilościowych mierników efektywności) oraz ocenimy szanse na projekty nowe (współpraca naukowa między naszymi uczelniami, akredytowanie programów MBA w Polsce, włączenie KRUE do sieci EUCEN (czyli European Universities Continuing Education Network – the Association in University Lifelong Learning, por. www.eucen.eu).

Dzień później biorę udział w spotkaniu Rady Strategicznej CEMS od panelu o przyszłości edukacji w obszarze ekonomii i zarządzania w Azji i popycie na taką edukację. To ważny temat także w kontekście naszej międzyuczelnianej współpracy w tym regionie. Kolejny panel poświęcony będzie modelowi finansowania szkół biznesu i miejscu programów CEMS w tym modelu. Inne tematy to pozycjonowanie CEMS, strategia aliansów w edukacji biznesowej oraz bieżące decyzje strategiczne dotyczące włączania uczelni afrykańskich do CEMS, relacji z partnerami biznesowymi oraz współpracy w obszarze nowych form kształcenia (blended learning), badań i kształcenia doktorantów.

Dzień po tym spotkaniu uczestniczę w European University Association (EUA), które gromadzi rektorów uczelni europejskich. Polscy rektorzy solidarnie pracują nad zaznaczeniem naszej obecności w Stowarzyszeniu. Stowarzyszenie pracuje na wykładach plenarnych i w grupach roboczych. Sesje plenarne zdominował temat zmian i przyszłości w uczeniu się i nauczaniu. Sesje robocze poświęcono wątkom szczegółowym – cyfryzacji w nauczaniu, efektom wprowadzenia bolońskiego systemu studiów I i II stopnia w Europie oraz wpływowi internacjonalizacji na proces kształcenia. Hitem ma być kończąca obrady: EUA Hot Topic: MOOCs.

Koniec kwietnia to plenarne spotkanie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP). Tu zreferowane będą efekty pracy Komisji ds. Organizacji i Legislacji (KOiL) dotyczące systemu szkolnictwa wyższego, Komisji ds. Infrastruktury Informatycznej oraz Komisji ds. Nauki KRASP, o których pracy wspominałem przed miesiącem.

Te wydarzenia będą przedzielone ważnymi wydarzeniami o zupełnie innym charakterze. Pierwsze to, wedle mojej wiedzy, pierwszy w naszej historii Bieg SGH – inicjatywa, której nie można przecenić, z pięknym celem. Pamiętajmy: niedziela – 6 kwietnia. Potem w środę, 9 kwietnia, Święto SGH – dyplomy, chór i – obok niedługiego przemówienia Rektora – nowy obyczaj: syntetyczny wykład doktora habilitowanego o najświeższych wyzwaniach nauki na uprawianym przez siebie obszarze. I tak do dotarłem do Świąt Wielkanocnych.

Życzę wszystkim, by te szczególne Święta przyniosły radość i determinację do spełnienia zamierzeń osobistych i naszych wspólnych!

Tomasz Szapiro

W planach na kwiecień – wiosna. W Uczelni wiosna oznacza środek ostatniego semestru w roku. Widzę, jak właśnie w środku semestru solidnie pracują studenci z zagranicy, jak starają się wykładowcy CEMS. Przy okazji – polecam artykuł *Szkoła podważania wszystkiego. Polacy na Oksfordzie* (Gazeta Wyborcza 13.03.2014).

To także zwyczajny miesiąc wytężonej pracy administracji. Na moje wyróżnienie zasłużył Dział Rozwoju Oprogramowania, który przygotował i ciągle usprawnia system sprawozdań nauczycieli akademickich. Zgłoszono setki uwag, zmiany wprowadzane na bieżąco. Obecnie do pracy przystępują kolegalne komisje oceniające.

Mamy w kwietniu wydarzenia związane ze Świętem Szkoły, odbędzie się pierwszy w historii Bieg SGH, a także tradycyjne Dni Sportu. Kulminacją uroczystą jest wręczenie dyplomów nowym doktorom habilitowanym i doktorom – w dniu 9 kwietnia. Serdecznie gratuluję wszystkim zdobywców nowych stopni naukowych! Życzę Wam szybkiego przełożenia tego sukcesu na wymierne wyniki w światowej nauce.

Ze spraw zagranicznych – w kwietniu Rektor SGH (o czym szerzej pisze obok) bierze udział w dorocznej konferencji European University Association oraz, także w dorocznym, spotkaniu Rady Strategicznej CEMS. My z kolei przyjmujemy pierwszą grupę studentów Executive MBA z renomowanej Stern School of Business z NYU. W maju odwiedzi nas kolejna grupa. To wpisuje się w uczelniane plany rozwoju tzw. executive education. O tym już za miesiąc.

Marek Gruszczyński

W kwietniu nastąpi uchwalenie przez Senat SGH planu studiów i programu kształcenia na kolejny rok akademicki 2014/15. Przystąpimy również do dyskusji na temat zgłoszonych nowych kierunków studiów dla studentów rozpoczynających swoją edukację w SGH. W tym samym miesiącu spodziewamy się kontroli ze strony Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA) dla kierunków MIESI i MSG. Obecnie dobiegają końca prace nad raportami samooceny wyżej wymienionych kierunków, które nadzorują dziekani Kolegium Analiz Ekonomicznych oraz Gospodarki Światowej.

Zakończone prace Komisji Odwoławczej dla rekrutacji zimowej bieżącego roku akademickiego pozwoliły na skoncentrowanie się nad przygotowaniem do rekrutacji letniej i związanymi z nią pracami legislacyjnymi.

Weryfikacji zostaną poddane dane statystyczne dotyczące przebiegu procesu dydaktycznego w bieżącym semestrze. Dane te będą opracowywane i podawane do publicznej wiadomości cyklicznie po zakończeniu każdego semestru. Po konsultacjach z dziekanami Studiów Licencjackich i Magisterskich ustalono ostateczne terminy zamykające każdy semestr. Są nimi 31 grudnia dla semestru letniego oraz 1 maja dla semestru zimowego. W kwietniu ustalimy również liczbę i charakter najważniejszych wskaźników pozwalających w możliwie najbardziej obiektywny sposób prześledzić bieżące trendy w procesie dydaktycznym. Dodatkowo poddamy stałej ocenie dane ilustrujące praktyki i staże studenckie, które również będą zbierane cyklicznie i podawane do publicznej wiadomości. Rozpoczną się również prace nad nowym systemem badania jakości kształcenia.

Piotr Ostaszewski

DSL

O skutecznej obronie słów kilka

Trwa semestr letni, który dla części studentów jest ostatnim semestrem studiów licencjackich. „Wielkim finałem” jest zaś egzamin licencjacki popularnie nazywany „obroną”. Skuteczna obrona zależy nie tylko od przygotowania merytorycznego studenta, ale też od spełnienia kilku warunków formalnych.

Zdecydowana większość studentów, którzy bronią pracy licencjackiej, uczestniczy również w rekrutacji na studia magisterskie. Dlatego od 14 lipca do 31 lipca, będzie pracowało codziennie (oczywiście w dni robocze) kilka komisji egzaminacyjnych. Dzięki temu, szczęśliwcy, których wyniki egzaminu będą pozytywne, będą mogli rekrutować się na studia magisterskie. Studenci zainteresowani obroną w w/w terminie muszą złożyć pracę w Dziekanacie Studium Licencjackiego do 30 maja. Osoby, które nie zdążą złożyć pracy do tego dnia, mają czas do 29 sierpnia. Po 29 sierpnia pracę będą przyjmowane tylko za zgodą Dziekana na przedłużenie terminu złożenia pracy. Zgodnie z regulaminem, Dziekanat musi zorganizować egzamin w ciągu trzech miesięcy od dnia złożenia pracy, o ile student uzyskał absolutorium.

Na tydzień przed obroną studenci zostaną poinformowani o jej szczegółach. Informacje te zostaną wysłane pocztą elektroniczną na adres w domenie SGH oraz zamieszone na stronie internetowej Dziekanatu Studium Licencjackiego w zakładce Egzaminy Licencjackie.

Promotorzy i recenzenci otrzymają informacje w podobny sposób. Recenzentom przypominamy, że w ciągu czternastu dni od przekazania pracy zobowiązani są do złożenia recenzji.

Wszystkich pracowników naukowo-dydaktycznych prosimy, aby składali protokoły egzaminacyjne w terminie. Wszelkie opóźnienia mogą utrudnić rozliczenie studenta i tym samym opóźnić egzamin.

Ze swojej strony Dziekanat może obiecać, że każdy student, który spełni powyższe warunki, będzie mógł po miesiącu od dnia egzaminu odebrać dyplom i aplikować na studia magisterskie. Czego z całego serca życzymy.

Rafał Towalski

DSM

Początek mojej aktywności w Dziekanacie Studium Magisterskiego w funkcji pełnomocnika dziekana przypada na koniec semestru zimowego i początek semestru letniego r. ak. 2013/2014. Byłem już na kilku dyżurach dziekańskich i o ile na pierwszym dyżurze rozpatrywanie spraw studentów szło relatywnie wolno, o tyle na kolejnych widzę wyraźne przyspieszenie podejmowania decyzji i udzielania wskazówek studentom, gdyż okazuje się, że wiele spraw ma charakter powtarzalny.

Przede wszystkim, jak to pewnie zwykle bywa w trakcie końcówki jednego semestru i ma początku kolejnego, mamy do czynienia obecnie z bardzo dużą liczbą podań dotyczących zmiany wykładowców. Jedni studenci pragną wypisać się z przedmiotów, na które zapisali się wcześniej przez Wirtualny Dziekanat, a inni z kolei przynoszą podania, w których piszą o chęci uczęszczania na nowe przedmioty. Jestem trochę zdziwiony tak dużą liczbą podań, zważywszy że każdy student miał możliwość zapisania się na przedmioty poprzez elektroniczny system Wirtualnego Dziekanatu i – biorąc pod uwagę racjonalność wyborów pojedynczych jednostek – wybór taki powinien zostać przeprowadzony z zachowaniem maksymalizacji swojej funkcji użyteczności. Można zrozumieć, iż są jakieś szczególne przypadki związane z niemożnością deklaracji przedmiotów w obowiązujących terminach i koniecznością utworzenia nowej listy przedmiotów w trybie indywidualnym, jednak ogrom podań wpływających do Dziekanatu z pewnością jest większy niż te szczególne przypadki. W przeciwieństwie do zeszłego semestru, w obecnym semestrze przyjęliśmy w naszym zespole zasadę, iż będziemy respektować wybory przeprowadzone w kolejnych etapach elektronicznych deklaracji (co potencjalnie oznacza także respektowanie wyboru będącego zbiorem pustym, czyli sytuację, że ktoś zapomniał złożyć deklarację). W efekcie nie dajemy zgód na indywidualne dopisywanie się i wypisywanie z przedmiotów (poza naprawdę szczególnymi przypadkami), co skutkuje tym, że słowa „brak zgody” oraz mój podpis pojawiają się znacznie częściej na podaniach studenckich niż oczekiwane przez studenta słowo „zgoda”. W podaniach o dopisanie się i wypisanie z przedmiotu niejednokrotnie zauważyłem pojawiającą się przyczynę, iż zajęcia kolidują z innymi (tzn. pozauczełnianymi) obowiązkami (w tym m.in. obowiązkami zawodowymi, zajęciami dodatkowymi, wykładami w innych uczelniach itp.). Decydując się na studia stacjonarne (a tego typu argumenty dotyczą w większości studentów studiów stacjonarnych) warto mieć świadomość, że należy więcej czasu w dni powszednie zarezerwować na potencjalne zajęcia aniżeli np. na studiach niestacjonarnych sobotnio-niedzielnym i że mogą pojawić się trudności w realizowaniu innych obowiązków.

Chciałem także powiedzieć, że być może jeszcze przed wakacjami rozpoczniemy w DSM indywidualną rekrutację na nowy przedmiot o wstępnej nazwie Recent Advances in European Economics and Business, który studenci SGH będą mogli zrealizować podczas tygodniowego wyjazdu do Belgii. Jest to efekt współpracy między SGH a Katholieke Universiteit Leuven, Faculty of Economics and Business, campus Brussels. Być może już we wrześniu zainteresowani studenci SGH będą mieli możliwość pojechania do Belgii i zrealizowania przedmiotu za 3 ECTS. O szczegółach będziemy informować w późniejszym terminie, a rekrutację rozpoczniemy, gdy wszystkie formalności będą załatwione (zarówno przez stronę polską, jak i belgijską).

Jako że zbliża się nowy semestr chciałem życzyć studentom wszystkiego dobrego, wspaniałego studiowania zakończonego wieloma sukcesami, udanego pobytu w Warszawie i – ogólniej biorąc – maksymalizacji użyteczności (każdy zna swoją funkcję użyteczności oraz zmienne, które są w niej argumentami) przy istniejących ograniczeniach (jak widzę z podań studenckich, na pewno ograniczeniach czasowych, ale sądzę, że także dochodowych, co jest przedstawione m.in. w podstawowym modelu teorii wyboru konsumenta).

Mariusz Próchniak

Ostatni miesiąc w Samorządzie Studentów minął na przygotowaniach projektów studenckich. Stanowią one bazę dla naszego portfolio projektowego, a w marcu, kwietniu i maju sprawiają, że Aula Spadochronowa i całe SGH tętni życiem i ukazuje pełnię studenckiej działalności. Byliśmy i będziemy świadkami następujących inicjatyw:

Mosty Ekonomiczne (6–8 marca) – już po raz dziesiąty, wymiana z największymi uczelniami ekonomicznymi w Polsce, podczas której studenci biorą udział w wykładach, warsztatach oraz integracji organizowanych w murach Szkoły Głównej Handlowej. Warszawska edycja Mostów Ekonomicznych otwiera projekt w całej Polsce.

Inspiring Solutions (26–28 marca) – największa studencka konferencja o zastosowaniu IT w biznesie. W programie konferencji mamy do wyboru 26 warsztatów organizowanych przez partnerów i zaprzyjaźnione firmy, panel dyskusyjny (w tym roku temat panelu brzmi: „Data Driven Decisions – Osiągnięcie personalizacji doskonałej czy zmierzch autonomii konsumenta?”), Inspiring Talks – czyli 700 sekund i 7 prelegentów – krótkie wystąpienia inspirujących ludzi, którzy wypowiadają się na tematy szeroko powiązane z IT oraz Inspiring Startups – wystąpienia inspirujących przedstawicieli startupów.

Bieg SGH (6 kwietnia) – ogromna inicjatywa: 2000 biegaczy wystartuje od ulicy Batorego i pokonując dystans 4,2 km dobiegnie aż do budynku głównego Szkoły Głównej

Handlowej w Warszawie. W ten sposób na kartach historii po raz pierwszy zapisze się Bieg SGH. Biegniemy w konkretnym celu: zależy nam na tym, żeby wyremontować Dom Dziecka nr 10 w Warszawie. Na Bieg zapraszamy wszystkich studentów, absolwentów i pracowników SGH.

Juwenalia SGH (10 maja) – koncerty, piknik i wielkie święto studenckie organizowane w Ogrodach Rectorskich naszej Alma Mater. Właściwy program imprezy oraz nasz line-up przedstawimy Wam już w kwietniu.

Dzięki współpracy Samorządu z władzami Uczelni w tym miesiącu udało nam się m.in. założyć skrzynkę na podania w Dziekanacie Studium Licencjackiego, ruszyć z lektorem z języka chińskiego dla poziomu ponadpodstawowego, zorganizować oficjalne spotkanie Kół i Organizacji z rektorem Szapiro, ustalić zasady współpracy pomiędzy organizacjami studenckimi a Działem Współpracy z Otoczeniem oraz rozpocząć przygotowania do promocji kierunków, która ma na celu zaprezentowanie studentom II semestru studiów licencjackich oferty kierunkowej naszej Uczelni oraz zachęcenie ich do rozsądnego wyboru kierunku, jaki chcieliby studiować.

Miejmy nadzieję, że przyszłe miesiące będą równie owocne dla Samorządu Studentów jak dla całej społeczności akademickiej.

Hanna Kulawczuk

Z BIURA SAMORZĄDU DOKTORANTÓW ■ ■ ■

Wiosna po doktorancku...

....czyli pełna świeżych pomysłów i inicjatyw

Z przyjemnością informujemy, że w marcu br. pracę rozpoczęli nowi członkowie Zarządu Samorządu Doktorantów: mgr Katarzyna Obląkowska-Kubiak i mgr Paulina Malesa. Jednocześnie bardzo dziękujemy mgr. Andrzejowi Metelskiemu i mgr. Dominikowi Łęzakowi za dotychczasowe zaangażowanie na rzecz zarządu.

Marzec to również miesiąc, w którym ruszyła inicjatywa Forum Doktorantów SGH. Forum zostało pomyślane jako cykl spotkań, w ramach których doktoranci SGH będą mogli brać udział w interesujących dyskusjach dotyczących różnych aspektów teorii i praktyki nauk ekonomicznych z udziałem przedstawicieli środowiska akademickiego, świata biznesu i sfery gospodarki, a także sektora organizacji pozarządowych. Pierwsze spotkanie pt. „Megatrendy współczesnego świata. Jakie zjawiska spędzają sen z powiek teoretyków i praktyków ekonomii i biznesu?” odbyło się 19 marca br. w SGH. Po panelu dyskusyjnym miała miejsce część mniej oficjalna, podczas której uczestnicy spotkania mogli porozmawiać z zaproszonymi gośćmi i innymi doktorantami. Serdecznie zapraszamy wszystkich doktorantów i młodych badaczy na kolejne spotkania. Więcej informacji: [<http://forumdoktorantowsgh.pl>].

Ponadto, w marcu rozpoczął się inny projekt skierowany do doktorantów SGH – „Warsztaty Metodologiczne – prowadzenie badań jakościowych w praktyce”. Celem warsztatów jest zapoznanie uczestników oraz umożliwienie im

zastosowania w praktyce wybranych narzędzi jakościowych, takich jak pogłębione wywiady indywidualne (IDI – In-Depth Interview) oraz wywiady grupowe (FGI – Focus Group Interview). Przedsięwzięcie realizowane w marcu i kwietniu składa się z części teoretycznej (wykład otwarty) oraz praktycznej (intensywne warsztaty praktyczne). Projekt jest współfinansowany przez Samorząd Doktorantów.

Samorząd wspiera również VI Konferencję Doktorantów Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH – „Młodzi KES”, której temat w tym roku brzmi: „Polityka publiczna. 10 lat Polski w Unii Europejskiej”. Konferencja odbędzie się w dniach 23–24 października br. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Współczesny świat stawia przed władzami publicznymi i polityką publiczną wiele trudnych wyzwań, a organizatorzy zapraszają doktorantów do naukowej refleksji w tym zakresie. Przypominamy, że formularz zgłoszenia czynnego udziału w Konferencji wraz z abstraktem referatu należy przesyłać do dnia 31 marca drogą mailową na adres: [młodzikes@gmail.com].

Ciekawą inicjatywą jest zaproszenie Taiwan–European Union Studies Center przy SGH do udziału w lekturze z języka chińskiego na poziomie ponadpodstawowym w naszej Uczelni. Również doktoranci mają możliwość uczestniczenia w nim i pogłębienia swojej znajomości tego języka.

Katarzyna Negacz, Marta Pachocka

REKTOR I SENAT SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

mają zaszczyt zaprosić na uroczyste posiedzenie Senatu SGH,
które odbędzie się w dniu

ŚWIĘTA SZKOŁY

tj. 9 kwietnia 2014 roku o godzinie 11:00
w Auli Głównej im. Oskara Langego w SGH
przy al. Niepodległości 162 w Warszawie

Podczas posiedzenia Senatu nastąpi wręczenie dyplomów doktorom
i doktorom habilitowanym

Uroczystość uświetni występ Chóru SGH

Po uroczystości zapraszamy na poczęstunek
do Auli Spadochronowej

SGH druga w Europie, szósta w świecie – ranking Webometrics

Webometrics Ranking Web of Business Schools przedstawia aktywność uczelni ekonomicznych i biznesowych w internecie (web presence).

W rankingu światowym Ranking Web of Business Schools Szkoła Główna Handlowa w Warszawie za sprawą swojej obecności w internecie zajęła 6. miejsce, ustępując takim uczelniom jak University of Pennsylvania Wharton School, Harvard Business School czy New York University – Stern School of Business. Na 12. miejscu na liście znalazł się Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, na 18. Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, na 19. Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, na 77. Akademia Leona Koźmińskiego. W Europie wyprzedziła nas jedynie Copenhagen Business School.

W rankingu Web of Business Schools badanych jest ok. 1500 uczelni ekonomicznych z całego świata i instytucji nadających tytuły MBA. Autorzy zestawienia bazują na danych dotyczących obecności uczelni w sieci internetowej. W zestawieniu brana pod uwagę jest liczba wyników w wyszukiwarce Google, widoczność poprzez linki, liczba dostępnych w sieci internetowej plików w formatach (.pdf), (.doc), (.ppt) i innych, a także liczba publikacji w serwisie Google Scholar wydanych w latach 2008–2012.

Komentarze do rankingu na str. 34.

Marcin Poznań

Centrum Wychowania Fizycznego i Sportu SGH zaprasza na DNI SPORTU 2014

PIŁKA NOŻNA HALOWA

5–6 kwietnia

HALA WARSZAWIANKA

TENIS

13 kwietnia

KORTY WARSZAWIANKA

TURNIEJ SIŁACZA

8 maja

OŚRODEK KULTURYSTYKI SGH

SIATKÓWKA PLAŻOWA

10 maja

OŚRODEK AZS ZEGRZE POŁUDNIOWE

ŻEGLARSTWO

17 i 18 maja

OŚRODEK AZS ZEGRZE POŁUDNIOWE

Zapisy i informacje
– sekretariat CWFis pok. 10
tel. 22 564 94 30
więcej : www.sgh.waw.pl/swfis

Jubileusz profesora Adama Kurzynowskiego

80. rocznica urodzin profesora Adama Kurzynowskiego to dobra okazja do przypomnienia Jego imponującego dorobku naukowego i dydaktycznego. W swoich badaniach Profesor zajmuje się przede wszystkim takimi aspektami polityki społecznej jak:

- cele i zakres polityki społecznej,
- społeczne zagadnienia zatrudnienia i bezrobocia, w tym młodzieży, kobiet, osób niepełnosprawnych, osób w wieku 50+,
- warunki bytu ludności,
- organizacja i efektywność pomocy społecznej,
- rozwój zrównoważony i jego uwarunkowania,
- integracja i wykluczenie społeczne.

Profesor współpracował z wieloma uczelniami i ośrodkami badawczymi, m.in. z Uniwersytetem im. Łomonosowa w Moskwie, Uniwersytetem w Groningen w Holandii, Tamkang University w Tai-pej, Uniwersytetem im. Gerharda Mercatora w Duisburgu, Uniwersytetem w Sapporo, Uniwersytetem w Liverpoolu i Uniwersytetem w Birmingham. W roku akademickim 1968/69 był stypendystą Fundacji Fulbrighta na Uniwersytecie Wisconsin w Madison.

W latach 90. był członkiem zespołu pracującego w ramach Directorate-General for Employment Industrial Relations and Social Affairs Unii Europejskiej. Zespół ten przygotowywał kolejne numery czasopisma „Employment Observatory Central and Eastern Europe”.

Poza licznymi badaniami międzynarodowymi, w których profesor Kurzynowski uczestniczył jako lider polskich zespołów, był kierownikiem m.in. wielu badań prowadzonych w IGS w SGPiS/SGH. Były to między innymi: – *Praca kobiet a macierzyństwo* (1960–1994); *Urlopy bezpłatne kobiet dla opieki nad małym dzieckiem w latach 1977–1979* (IGS i GUS); *Fazy rozwoju rodziny, a jej potrzeby* (1985–1990, IGS i GUS); *Sytuacja życiowa osób bezrobotnych i klientów pomocy społecznej w wybranych miejscowościach* (1992–2007); *Potrzeby socjalno-medyczne ludności w wybranych regionach* (Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej oraz PHARE); *Sytuacja społeczno-zawodowa bezrobotnych kobiet* (Krajowy Urząd Pracy).

Profesor był członkiem zespołu badawczego w projekcie *Social Exclusion and Integration in Poland* (Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej i UNDP 2006) oraz kierownikiem kilku badań dotyczących aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych.

W okresie zatrudnienia w SGPiS/SGH pełnił ważne funkcje organizacyjne: prorektora SGPiS do spraw nauki, dziekana Wydziału Ekonomiczno-Społecznego, prodziekana tego Wydziału, kierownika Katedry Socjologii Pracy, Zatrudnienia i Polityki

Społecznej oraz w latach 1980–1987 i 1997–2004 – dyrektora Instytutu Gospodarstwa Społecznego.

W latach 1986–1989 prof. Kurzynowski był członkiem Zespołu Doradców Sejmowych, a w okresie 1993–1995 członkiem powołanej po raz pierwszy Rady Polityki Społecznej przy Prezydencie RP oraz Zespołu Doradców Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Nadal jest członkiem Komitetu Nauk o Pracy i Polityce Społecznej PAN oraz Komitetu Nauk Demograficznych PAN, Rządowej Rady Ludnościowej, Rady Naukowej GUS, Społecznej Rady Towarzystwa Walki z Kallektem, Rady Wydziału Socjologii Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztora w Pułtusku, Senatu Wyższej Szkoły Nauk Społecznych i Technicznych w Radomiu, Rady Programu Mazowieckiego Obserwatorium Rynku Pracy.

Profesor Adam Kurzynowski jest opiekunem i promotorem wielu prac doktorskich, a wśród jego wychowanków jest już kilkoro samodzielnych pracowników nauki. Jest autorem wielu prac naukowych, ciągle aktywnym nauczycielem akademickim i doświadczonym badaczem.

Profesorowi życzymy dużo zdrowia i pomyślności. Jesteśmy Mu wdzięczni za życzliwość, wsparcie i zaangażowanie.

Ad multos annos, Panie Profesorze!

(KES)

Na posiedzeniu Senatu 26 lutego br. Rektor w imieniu Senatu i Władz Rektorskich SGH złożył prof. Adamowi Kurzynowskiemu gorące życzenia i wyrazy uznania z okazji jubileuszu 80. rocznicy urodzin i niemal 60 lat relacji osobistych z Uczelnią i wręczył list okolicznościowy.

(Redakcja)

KOLEGIUM EKONOMICZNO-SPOŁECZNE SGH

które od 2013 r. może nadawać stopnie naukowe w zakresie dyscypliny polityka publiczna

ogłasza konkurs na

INFOGRAFIKĘ

„POLITYKA PUBLICZNA... A CO TO?”

czas trwania konkursu: kwiecień – czerwiec br.

rozstrzygnięcie: początek lipca br.

Szczegółowe informacje na stronie Kolegium w dziale Aktualności.

ZAPRASZAMY KREATYWNYCH!

Taiwan-European Union Studies Centre z nowym wyposażeniem

W uroczystym przekazaniu wyposażenia, sprzętu komputerowego oraz materiałów naukowych dla siedziby Taiwan-European Union Studies Centre (Ośrodek Studiów Tajwan-Unia Europejska) wziął udział dyrektor Biura Gospodarczego i Kulturalnego Tajpei w Warszawie Jack Chiang. Otwarcia nowej siedziby ośrodka, który mieści się w budynku SGH przy ul. Wiśniowej 41 (sala 62), dokonał dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH dr hab. Joachim Osiński, prof. SGH. Podziękował on także przedstawicielstwu Tajwanu w Polsce za pomoc oraz wyraził nadzieję na owocną współpracę i rozwój ośrodka.

Plany ośrodka na najbliższy okres zaprezentował prof. dr hab. Piotr Ostaszewski, prorektor ds. dydaktyki i studentów oraz kierownik Katedry Studiów Politycznych w KES SGH. Jeszcze w letnim semestrze roku akademickiego 2013/2014 rozpoczną się tu zajęcia z języka chińskiego, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów związanych z gospodarką, kulturą i polityką Tajwanu. W programie na najbliższy rok są także seminaria dla doktorantów i seminarium akademickie dotyczące tematyki bezpieczeństwa w regionie Tajwanu.

Nakręcony będzie także film dokumentalny pt. „Made in Taiwan”, który będzie materiałem dydaktycznym i przybliży polskim odbiorcom zagadnienia związane z zarządzaniem różnymi obszarami tajwańskiej gospodarki. Na rok 2015 planowana jest konferencja pt. „Doing Business in Poland” z przedstawicielami środowiska biznesu z Tajwanu oraz PKPP Lewiatan.

Kierownictwo Taiwan-European Union Studies Centre planuje także stale zapraszać profesorów z uczelni na Tajwanie do wygłaszania wykładów otwartych w SGH.

Ośrodek Studiów Tajwan-Unia Europejska to pierwszy i jedyny tego typu ośrodek studiów w Polsce.

Po oficjalnym otwarciu odbył się miniwykład na temat historii chińskiego alfabetu i znaczenia poszczególnych znaków.

Marcin Poznań

Starodruki z Biblioteki SGH dostępne w internecie

24 dzieła z XVI i początku XVII wieku są już dostępne do przeglądania w formie elektronicznej. Stanowią najcenniejszy fragment kolekcji Biblioteki SGH. Obok licznych dzieł humanistycznych wśród starodruków znajdują się utwory o tematyce ekonomiczno-społecznej i prawniczej, jak również dzieła geograficzne, przyrodnicze, filozoficzne, albumy oraz mapy. Najstarszą pozycją wśród starodruków są komentarze wybitnego humanisty niemieckiego, teologa i reformatora Simona Grynaeusa do dzieła Arystotelesa *O świecie*, które wydane zostały w roku 1533 w Bazylei. Myśl ekonomiczno-społeczną prezentują między innymi: wydany w 1558 roku *Traktat o handlu* – dzieło francuskiego prawnika Karola Molinaeusa, pioniera w rewidowaniu postawy o zakazie pobierania procentu, a także Jana Baptysty Lupiego *Komentarze o lichwie* z 1577 roku.

Znacząca część starodruków szesnasto- i siedemnastowiecznych reprezentowana jest przez książki z zakresu prawa i historii. Wśród wydań autorów polskich w kolekcji znajduje się m.in.: Kromera Marcina dzieło *O pochodzeniu i czynach Polaków* z 1555 roku, czy wydana niecałe dwadzieścia lat później, napisana również po łacinie, Jana Herburta *Historia Polski*. Warto zaznaczyć, że obie książki wydrukowane zostały w Bazylei w sławnej oficynie Jana Oporina. Tematykę prawniczą reprezentuje przede wszystkim dzieło, które wywarło wyjątkowy wpływ na współczesne instytucje prawa cywilnego – *Corpus Iuris Civilis* wydane w roku 1595. Jurysprudencję z zakresu prawa I Rzeczypospolitej prezentują z kolei *Statuty Królestwa Polskiego*, autorstwa wspomnianego już wyżej prawnika i historyka Jana Herburta z roku 1597.

Proces cyfryzacji najstarszej części zbioru Biblioteki SGH rozpoczął się w 2012 r. Do digitalizacji pozostały jeszcze starodruki z XVII wieku. Łącznie w księgozbiórze Biblioteki znajduje się blisko 4,5 tys. starodruków – dzieł wywodzących się z okresu od 1500 do 1830 roku.

W posiadaniu Biblioteki SGH znajduje się wydany w Krakowie w roku 1640 traktat ekonomiczno-etyczny Marcina Śmigleckiego *O lichwie i o wyderkach* (czyli rencie wykupnej zwanej w Polsce „wyderkafem” lub prosto- „wyderką”). Prezentując najstarsze zbiory nie sposób pominąć pięknego, zdobionego licznymi drzeworytami, wydania *Oekonomii abo gospodarstwa ziemianskiego, dla porządnego sprawowania ludziom politycznym dziwnie pożytecznej* autorstwa Anzelma Gostomskiego. W kolekcji Biblioteki znajduje się pierwsze wydanie tego dzieła, wydrukowane przez znamienitego krakowskiego typografa Krzysztofa Schedla.

Więcej informacji na temat projektu digitalizacji zbiorów Biblioteki SGH: [<http://biblioteka.sgh.waw.pl/pl/Starodruki/Strony/default.aspx>].

Dostęp do starodruków: [<http://biblioteka.sgh.waw.pl/pl/Starodruki/Strony/XVI-WIEK.aspx>].

Digitalizacja kolekcji stanowi część pracy naukowej finansowanej w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą „Narodowy Program Rozwoju Humanistyki” w latach 2012–2015 pod tytułem: *Szkoła Główna Handlowa w Warszawie – spuścizna intelektualna i architektoniczna jako element tożsamości kulturowej Warszawy i Polski*.

Marcin Poznań

Portal MNiSW „Studyfinder”

W piątek 14 marca 2014 r., na stronie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uruchomiony został nowy portal informacyjny o kierunkach anglojęzycznych oferowanych przez polskie uczelnie – „Studyfinder”. Portal działa już w dwóch językach – angielskim i portugalskim, w przygotowaniu są kolejne trzy wersje – rosyjska, chińska i ukraińska, więcej: [www.go-poland.pl].

Wiele uczelni (w tym SGH) wpisało już tam swoją ofertę kierunkową studiów anglojęzycznych I, II i III stopnia. Następny krok to zaprezentowanie oferty studiów podyplomowych i MBA oraz szkół letnich.

Redaktorem oferty SGH na tym portalu został Zespół Anety Szydłowskiej z DRiP. Aktualizowanie i uzupełnianie oferty jest możliwe na bieżąco przez kontakt z tym zespołem pod adresem: [admission@sgh.waw.pl].

Jest to niezwykle atrakcyjna inicjatywa z punktu widzenia pozyskiwania kandydatów z zagranicy. Prezentacja oferty poprzez strony MNiSW podnosi jej wiarygodność w oczach kandydatów, w szczególności z krajów Azji.

Anna Kosińska

DRiP, Doradca rektora ds. relacji zewnętrznych

Świetny występ tenisistów stołowych SGH!

15–16 marca rozgrywany był turniej półfinałowy Akademickich Mistrzostw Polski w tenisie stołowym, w którym o awans na turniej ogólnopolski walczyły uczelnie z czterech województw (mazowieckiego, łódzkiego, warmińsko-mazurskiego i podlaskiego). Reprezentacja Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w składzie: **Jan Olek**, **Jędrzej Malolepszy** i **Tomasz Dubniak** zajęła świetne drugie miejsce pokonując po drodze drużynę z Wojskowej Akademii Technicznej, Uniwersytetu Łódzkiego, Politechniki Warszawskiej i Uniwersytetu Warszawskiego. W finale lepszy okazał się zespół Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania z Białogotoku. Następnym sprawdzianem dla naszych zawodników będą Akademickie Mistrzostwa Polski rozgrywane 25–27 kwietnia w Gdańsku.

V edycja ligi kartingowej

Masz już dość monotonii? Męczą Cię kolejne dni pełne nauki? Pragniesz czegoś ekscytującego? Warszawska Akademicka Liga Kartingowa jest właśnie dla Ciebie!

Niezależne Zrzeszenie Studentów SGH zaprasza wszystkich studentów warszawskich uczelni do uczestnictwa w V edycji ligi kartingowej. Już w maju, na jednym z najdłuższych torów kartingowych w Polsce ścigać się będzie ze sobą 60 uczestników. Przewidzieliśmy 3 spotkania eliminacyjne oraz Wielki Finał dla najlepszych – jesteśmy jedynym projektem oferującym tak dużo jazdy gokartem za tak przystępną cenę! Dla zwycięzców przewidzieliśmy atrakcyjne nagrody ufundowane m.in. przez 2 Wieże, Underwater.pl i Wydawnictwo Komunikacji i Łączności.

Więcej informacji na [www.facebook.com/NZS.WALK oraz na www.moto.nzssgh.pl].

Zapisy ruszają już w kwietniu – nie możesz tego przegapić!

Zespoły z SGH w finale EY Financial Challenger

Po pierwszej części konkursu (test on-line), do której zgłosiło się ponad 600 drużyn z całej Polski, wyłoniono uczestników kolejnych etapów. W drugim etapie znalazło się tylko 66 drużyn. Kolejne etapy konkursu wyłoniły ścisłą czołówkę – 11 drużyn, w tym pięć ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (4Professionals, Game Changers, Miliony Monet, Warsaw Sloics i Zielona Gęś). Finał odbędzie się 24 i 25 kwietnia.

4Professionals startuje w składzie: **Andrzej Kardasz**, **Bartłomiej Kutyla**, **Grzegorz Podolski** (studenci SGH) oraz **Krzysztof Jastrzębski** (Politechnika Warszawska).

W zespole Game Changers są **Hubert Guzera**, **Maciej Konieczny** i **Jakub Mazurek**.

Zespół **Miliony Monet** tworzą **Jakub Brańka**, **Tomasz Lenart**, **Tomasz Nisztuk** i **Tomasz Starakiewicz** (wszyscy studiują na V roku kierunku finanse i rachunkowość, wszyscy oprócz Jakuba są też studentami programu CEMS Master's in International Management).

Zespół **Warsaw Sloics** tworzą studenci III roku studiów licencjackich SGH w składzie: **Maciej Michalak** (kierunek Management), **Grzegorz Leśko** – (kierunek Management), **Paweł Surtel** (kierunek metody ilościowe w ekonomii i systemy informacyjne), **Karol Marczewski** (kierunek finanse i rachunkowość w SGH, realizuje równoległe studia na Uniwersytecie Warszawskim).

Studenci wcielili się w rolę doradców transakcyjnych. Ich zadaniem było przygotowanie krótkich dokumentów informacyjnych o spółkach z branży producentów słodczy. Następnie musieli przeprowadzić prezentację menedżerską o jednej ze spółek dla funduszu private equity.

Marcin Poznań

Studenci SGH ocenili polskie gminy

SKN Przedsiębiorczości i Analiz Regionalnych przygotowało raport „Gmina na 5!” już po raz piąty. Dotyczy on tematyki obsługi potencjalnych inwestorów w Polsce – krajowych i zagranicznych. Zespół autorów skupił się na jakościowej ocenie atrakcyjności inwestycyjnej wybranych gmin w Polsce. Studenci przy wsparciu pracowników Instytutu Przedsiębiorstwa (KNoP) ocenili ponad 600 witryn internetowych jednostek samorządu terytorialnego pod kątem ich przyjazności dla inwestorów. Cała próba została ponadto sprawdzona pod względem jakości kontaktu z inwestorem – zarówno po polsku jak i w języku angielskim. Celem badania było pokazanie możliwie jak najwięcej dobrych praktyk będących przykładami do naśladowania dla polskich gmin. Raport z badania zawiera także rekomendacje dla urzędów oraz wskazówki dotyczące poprawy jakości obsługi inwestorów.

Raport Gmina na piątkę! – dobre praktyki w obsłudze przedsiębiorców: [https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=sites&srcid=ZGVmYXVsdGRvbWFpbmxa25wYXlzfGd4OjRhNGU3OGIyMGQ4Y2NhNGQ]

W roku akademickim 2013–2014 opiekunami Koła są: dr hab. Hanna Godlewska-Majkowska, prof. SGH oraz mgr Magdalena Typa.

Marcin Poznań

BĘDZIE SIĘ DZIAŁO

3 kwietnia

Instytucjonalne uwarunkowania stabilności finansowej

Katedra Skarbowości Kolegium Ekonomiczno-Społecznego zaprasza na międzynarodowe seminarium naukowe pt. „Instytucjonalne uwarunkowania stabilności finansowej”, które odbędzie się w budynku Kolegium Ekonomiczno-Społecznego, ul. Wiśniowa 41, w sali 49.

Więcej: [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/KS/konferencje/Strony/default.aspx>].

3 kwietnia

Baltic Hub – Regional Creative Network

Konferencja organizowana w ramach projektu budowy platformy wsparcia przemysłu kreatywnego, edukacji i wymiany dobrych praktyk, która będzie początkiem tworzenia marki regionu nadbałtyckiego – obszaru przyjaznego dla twórców, innowacyjnych idei oraz kreatywnych rozwiązań.

Rejestracja na konferencję odbywa się mailowo na adres [contact@creativepoland.eu].

Więcej: [<http://creativepoland.eu/baltichub/>].

6 kwietnia

Bieg SGH

Tego dnia około dwóch tysięcy biegaczy wystartuje z ulicy Batorego i pokonując dystans 4,3 km dobiegnie (m.in. ul. Wiśniową, Sandomierską, Madalińskiego i al. Niepodległości) aż do budynku głównego SGH. W ten sposób na kartach historii po raz pierwszy zapisze się Bieg SGH. Podsumowaniem wydarzenia będzie piknik w Ogrodach Rektorskich. W Pikniku mogą wziąć udział zarówno uczestnicy Biegu, jak i pozostali goście. Cały dochód z imprezy zostanie przeznaczony na remont oraz wyposażenie Domu Dziecka nr 10 w Warszawie.

Wszystkich serdecznie zapraszamy! [www.biegsggh.pl].

7 kwietnia

Grasz o staż

Jakie miejsce pracy Ci się marzy? Do 7 kwietnia rozwiąż zadanie i zgłoś swój udział w „Grasz o staż”!

Trwa kolejna odsłona „Grasz o staż” – najstarszego i największego konkursu stażowego na polskim rynku akademickim. W tym roku studenci i absolwenci grają o ponad 240 płatnych staży w organizacjach reprezentujących różne branże i sektory gospodarki oraz o atrakcyjne nagrody dodatkowe. Wszyscy chętni do udziału w konkursie powinni zarejestrować się na stronie [www.grasz.pl] i do 7 kwietnia rozwiązać wybrane przez siebie zadania spośród pięciu kategorii. Więcej: [www.grasz.pl].

15 kwietnia

Econometric Game 2014

Econometric Game jest międzynarodowym konkursem ekonomicznym, podczas którego zespoły z najlepszych na świecie uniwersytetów rywalizują ze sobą, rozwiązując studium przypadku przygotowane specjalnie na tę okazję przez czołowych, światowych ekonomistów. Rozwiązanie studium przypadku jest przedstawiane w formie artykułu naukowego, a wyniki towarzyszące rozwiązaniu są uzyskiwane za pomocą formalnych metod naukowych. Konkurs składa się z dwóch etapów. W pierwszym ośmiogodzinnym etapie rywalizuje 30 zespołów, wyłonionych w drodze eliminacji przez organiza-

torów konkursu. Na podstawie dostarczonego zbioru danych oraz dokonanego przeglądu literatury uczestnicy odpowiadają na konkretne pytania badawcze zawarte w treści studium przypadku wykorzystując w tym celu odpowiednie metody ekonometryczne. Do finałowego etapu kwalifikowanych jest 10 najlepszych zespołów. Finał konkursu, który również trwa około 8 godzin, polega na rozwiązaniu dodatkowego studium przypadku stanowiącego najczęściej rozwinięcie poprzedniego etapu. Ostatecznie, wyniki finałowej dziesiątki są prezentowane przez uczestników na sesji plenarnej.

Organizator: Koło Naukowe Analiz Ekonomicznych

Więcej: [<http://akson.sgh.waw.pl/~jm39985/EG2014.html>].

15 kwietnia

Modele scoringowe w erze Big Data

Seminarium dla wszystkich pracowników i studentów o tym, ile można zarobić na poprawnym stosowaniu modeli scoringowych w biznesie oraz jak ważną rolę Credit Scoring pełni w Big Data.

Więcej: [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAE/Strony/news.aspx?NewsID=02c72eeb-291d-4352-95ba-02d8386b9f5c&ListID=829430a4-fe81-4345-a839-1a98149f3861>].

5–9 maja

Men's Week

To już IV edycja pionierskiego projektu Men's Week. Tematyka warsztatów oraz spotkań zaplanowanych na tę edycję jest bardzo zdywersyfikowana i jednocześnie odpowiada aktualnym zainteresowaniom studentów. W trakcie Men's Weeka 2014 uczestnicy będą mieli okazję wziąć udział zarówno w merytorycznych, jak i rozrywkowych eventach. Zwieńczeniem Men's Weeka będzie afterparty dla ok. 1000 osób połączone z koncertem dwóch polskich wykonawców. Wydarzenie odbędzie się 9.05.2014 r. [<http://www.artbasen.pl/>].

23–24 czerwca

International Risk Management Conference – call for papers

Organizatorzy konferencji IRMC ogłosili call for papers dla tematu: *The Safety of the Financial System: From Idiosyncratic to Systemic Risk*. Call for papers, dostępne są także na stronie [www.irmc.eu]. International Risk Management Conference odbędzie się w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 23–24 czerwca 2014 r. VII edycja tego wydarzenia jest organizowana przez New York University – Stern School of Business, University of Florence, The Risk, Banking and Finance Society (stali organizatorzy) oraz Szkołę Główną Handlową w Warszawie (organizator goszczący). Konferencja skupia naukowców i praktyków z całego świata, stanowiąc platformę do prezentacji najnowszych wyników badań z zakresu zarządzania ryzykiem.

23–24 października

VI Konferencja Doktorantów – „Młodzi KES”

W dniach 23–24 października odbędzie się w SGH VI Konferencja Doktorantów Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH „Młodzi KES”. Tegoroczne spotkanie poświęcone zostanie zagadnieniu: „Polityka publiczna. 10 lat Polski w Unii Europejskiej”. Więcej informacji: [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/konferencje/Strony/default.aspx>].

Wielki powrót „Od-Nowy” Teatru Scena Główna Handlowa!

2 marca, po rocznej przerwie, Teatr SGH powrócił ze znanym już części publiczności przedstawieniem pt. „Od-Nowa”. Premiera spektaklu odbyła się w 2013 roku i była związana z obchodami przez grupę pięciolecia jej założenia. W tym roku postanowiono odświeżyć to przedstawienie i po raz kolejny zaprezentować je publiczności – i znów spotkało się ono z ogromnym aplauzem. Widzowie dopisali, a wewnątrz Wawerskiej Strefy Kultury, gdzie odbył się pokaz, na niemal godzinę zamieniło się w pełne tajemnic i zagadek miejsce, o niepowtarzalnym, teatralnym klimacie. W tej odsłonie spektaklu pojawiły się nowe, nieznane wcześniej postaci, które niczym wiemy z dramatów Szekspira decydowały o przebiegu akcji. Przedstawienie zdobyło wiele pozytywnych recenzji – widzowie podkreślali łatwość, z jaką mogli dostrzec w postaciach siebie samych, a w ich przeżyciach – trudy dnia codziennego.

„Od-Nowa” to spektakl nawiązujący do klasyki teatru awangardy. To opowieść o życiu widzianym „na surowo”, z innej niż zwykle strony. Czerń wydobywa charakter postaci, a światło staje się jednym z aktorów – dawcą życia. Bohaterowie walczą o swoje „ja”, próbując się odnaleźć w labiryncie kłamstwa i niepewności. Los okazuje się być twardym przeciwnikiem, ale gra jest warta świeczki.

Dla wszystkich tych, którym nie udało się jeszcze zobaczyć przedstawienia, Teatr SGH planuje jeszcze niejeden pokaz, informacje można znaleźć na oficjalnej stronie internetowej: [www.teatrsggh.pl].

Obsada: Agnieszka Borówka, Paulina Błaziak, Agata Daniluk, Milena Dąbrowska, Paulina Grzęda, Anna Kamionowska, Anna Kaniewska, Łukasz Kucharski, Julia Maisa, Marika Mikształ, Edyta Saks, Jan Wiewiórkowski, Małgorzata Wiewiórkowska, Mateusz Zagórski

Reżyseria: Jerzy Łazewski

Scenariusz: Teatr Scena Główna Handlowa

Reżyseria światła: Paweł Wilewski

Kostiumolog: Ewa Chacianowska

**18.04.2013 r.,
Aula Spadochronowa SGH, Warszawa**

Teatr Scena Główna Handlowa powstał w 2008 r. z inicjatywy pełnej pasji studentów Szkoły Głównej Handlowej. Jego mentorem został Teatr Konsekwentny, a reżyserem i trenerem – Jerzy Łazewski. Teatr SGH ma na swoim koncie siedem spektakli, wśród których znalazły się: „Pamiętniki Bolesława Miklaszewskiego”, „W rytmie SGH”, „Po-życie” (inspiracja: S. Beckett, E.L. Masters), „Tragedia do śmiechu/Komedia do łez” (W. Szekspir) i „Opowieści o zwyczajnym szaleństwie” (P. Zelenka). Za spektakl „W bagażniku, jakim jest życie” Teatr SGH otrzymał dwie nagrody: dla najlepszego spektaklu na X Grudniowym Akademickim Przeglądzie Artystycznym 2012 i dla najlepszej aktorki (Julia Majsa) na II Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów Studenckich 2012. Z okazji pięciolecia Teatr SGH przygotował spektakl „Od-Nowa”, który spotkał się z ogromnym uznaniem publiczności.

*Edyta Saks
fot. Maria Ceraficka*

Dział Współpracy z Otoczeniem zaprasza na warsztaty umiejętności miękkich

Zapraszamy wszystkich studentów na kolejny cykl warsztatów poświęconych umiejętnościom miękkim. Warsztaty te będą prowadzone przez firmy zrzeszone w Klubie Partnerów SGH, takie jak: DB Schenker, Deloitte, EY, KPMG Sp. z o.o., L'Oréal Polska Sp. z o.o.

Już **2 kwietnia br.** odbędzie się warsztat firmy Deloitte pt. „Daj się poznać – jak osiągnąć sukces w procesie rekrutacji”, podczas którego dowiecie się, co decyduje o sukcesie w rekrutacji? Jak napisać idealne CV i czy naprawdę konieczny jest list motywacyjny? Jak się przygotować do udziału w Assessment Center i jak zapanować nad stresem w trakcie rozmowy rekrutacyjnej? Warsztat poprowadzi Magdalena Kruk-Pielesiak, HR Senior Coordinator z firmy Deloitte.

W maju i czerwcu br. odbędą się kolejne warsztaty prowadzone przez praktyków z firm należących do Klubu Partnerów SGH:

14 maja br. – kolejny warsztat firmy Deloitte,

21 maja br. – warsztat firmy EY,

28 maja br. – warsztat firmy DB Schenker Logistics,

4 czerwca br. – warsztat firmy KPMG Sp. z o.o.

Przypominamy także o możliwości uczestniczenia w warsztatach prowadzonych przez naszych doradców zawodowych (Rekrutacja i selekcja bez tajemnic, Assessment Centre, Auto-prezentacja) – szczegóły w serwisie Kariera, zakładka Doradcy zawodowi.

Więcej: [www.kariera.sgh.waw.pl].

Serdecznie zapraszamy!

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

Atrakcyjne stypendia doktoranckie i wsparcie osób niepełnosprawnych

Od marca 2012 r. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie jest realizowany projekt „Stypendia – dla nauki, dla rozwoju, dla Mazowsza” współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Projekt jest adresowany do doktorantek i doktorantów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, będących co najmniej na II roku studiów doktoranckich w SGH. Głównym celem projektu jest zwiększenie efektywności pracy naukowo-badawczej i podniesienie jakości pracy dydaktycznej doktorantów w latach 2012–2015 z uwzględnieniem równego dostępu wszystkich osób. Dlatego też studenci studiów III stopnia, którzy pomyślnie przeszli procedurę rekrutacyjną, otrzymują comiesięczne stypendium w wysokości 4000 zł przez cały rok akademicki, aby móc w pełni zaangażować się w aktywność doktorancką. Jednocześnie doktorant otrzymujący stypendium nie może uzyskiwać dochodu w ramach stosunku pracy, umowy cywilnoprawnej lub działalności gospodarczej (dopuszczalne są jednorazowe honoraria z tytułu zrealizowanych prac o charakterze naukowym lub odpłatnie prowadzonych zajęć dydaktycznych w SGH). Stypendium przyznawane jest na rok z możliwością przedłużenia na kolejny rok, nie mniej może być wstrzymane każdorazowo po semestrze w przypadku braku postępów w pracy naukowo-badawczej i dydaktycznej. Innymi formami wsparcia doktorantów w ramach projektu są:

- uczestnictwo w seminarium metodologiczno-pedagogicznym,
- hospitacja wybranych zajęć dydaktycznych prowadzonych przez stypendystę, a następnie omówienie jej wyników przez ekspertów,
- szkolenie z zakresu komercjalizacji badań.

Warto zauważyć, że główny cel projektu mówi o „jednakowym dostępie wszystkich doktorantów SGH”, w szczególności studentów niepełnosprawnych. W przeciągu ostatnich lat liczba osób niepełnosprawnych wśród grupy doktorantów SGH waha się od kilku do kilkunastu osób. Aby uczynić kolejny krok w dostosowaniu Uczelni do potrzeb osób niepełnosprawnych, w ramach projektu przewidziano środki na modernizację dwóch pokoi w Domu Studenckim „Sabinki”. Realizacja tego zadania wymagała zaangażowania nie tylko zespołu zarządzającego projektem, ale również obecnego Działu Inwestycji i Remontów, Działu Spraw Osób Niepełnosprawnych oraz Działu Zamówień Publicznych. Wszelkie konsultacje i uzgodnienia rozpoczęto w IV kwartale 2012 roku (przygotowanie dokumentacji projektowej), a ostateczny finał prac budowlanych i odbiór miały miejsce 30.12.2013 roku. Jak potrzebna była to inwestycja niech świadczy fakt, że już w lutym 2014 roku w jednym z pokoi zamieszkała doktorantka z orzeczoną niepełnosprawnością.

Wszystkich zainteresowanych projektem, a w szczególności doktorantów zapraszamy na stronę [<http://stypendia-dla nauki.sgh.waw.pl/>]. Ostatni nabór do projektu odbędzie się we wrześniu bieżącego roku, więc już dzisiaj warto zapoznać się z kryteriami oceny wniosków.

Maciej Iwanicki,
*specjalista ds. monitoringu
 i sprawozdawczości projektu
 „Stypendia – dla nauki, dla rozwoju, dla Mazowsza”*

Spotkanie osób niepełnosprawnych

W piątek 14 marca odbyło się spotkanie poświęcone problemom osób z niepełnosprawnością studiujących w SGH. Wzięli w nim udział zarówno studenci jak i doktoranci z naszej Uczelni. Spotkanie zostało zorganizowane z inicjatywy Działu Spraw Osób Niepełnosprawnych, a do jego organizacji i przebiegu wydatnie przyczynił się Samorząd Studentów oraz Samorząd Doktorantów. Podczas spotkania przedstawiono zadania i prace DSON oraz omówiono formy pomocy dla osób z niepełnosprawnością oferowane przez naszą Uczelnię. Przede wszystkim jednak zebrano informacje na temat problemów, z jakimi osoby niepełnosprawne borykają się na Uczelni oraz przedyskutowano propozycje uczestników spotkania dotyczące działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania osób niepełnosprawnych w SGH. Można tu wymienić m.in.:

1. potrzebę zorganizowania zajęć wyrównawczych w zakresie języków obcych,

2. różne kwestie związane z pomocą materialną dla studentów i doktorantów,
3. kwestie dotyczące zaliczania zajęć oraz usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach,
4. dalsze usuwanie barier architektonicznych.

Ważnym efektem spotkania jest też zadeklarowanie przez kilku jego uczestników gotowości do współpracy z DSON w charakterze konsultantów w zakresie problematyki osób z niepełnosprawnością. Można zatem uznać, że spotkanie było pożyteczne i spełniło oczekiwania organizatorów. Szkoda jedynie, że wzięli w nim udział tylko nieliczni studenci i doktoranci z niepełnosprawnością. Wydaje się jednak, że warto organizować podobne spotkania w kolejnych latach akademickich. Być może frekwencja będzie większa.

Czesław Ślusarczyk

NAGRODY, NOMINACJE, WYRÓŻNIENIA

Rektor SGH w składzie Kapituły Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP

Prof. Tomasz Szapiro, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, został powołany w skład nowej Kapituły Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP. W skład Kapituły weszli także **prof. Andrzej Sławiński** (dyrektor Instytutu Ekonomicznego w Narodowym Banku Polskim) oraz **prof. Cezary Wójcik** (dyrektor Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN). Obaj są pracownikami naukowymi SGH.

Nominacje profesorskie

Fot. Wojciech Olkuśnik, Kancelaria Prezydenta RP

28 lutego br. w Belwederze prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski wręczył akty nominacyjne 24 nauczycielom akademickim. Tytuły profesora nauk ekonomicznych otrzymali m.in. **prof. dr hab. Marzenna Weresa** oraz **prof. dr hab. Adam Glapiński** ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Prof. Marzenna Weresa jest dyrektorem Instytutu Gospodarki Światowej, kierownikiem Zakładu Współzależności Gospodarczych (Kolegium Gospodarki Światowej SGH) i członkiem Senatu SGH.

Prof. Adam Glapiński jest kierownikiem Zakładu Ekonomii Politycznej i Historii Myśli Ekonomicznej w Instytucie Ekonomii Politycznej, Prawa i Polityki Gospodarczej (Kolegium Zarządzania i Finansów SGH) i członkiem Rady Polityki Pieniężnej (kadencja 2010–2016).

Dr Izabela Bergel odznaczona przez Ministra Edukacji Narodowej Francji

W uznaniu zaangażowania na rzecz francusko-polskiego rozwoju współpracy uniwersyteckiej, Minister Edukacji Narodowej Francji mianował dr Izabelę Bergel Kawalerem Orderu Palm Akademickich.

Dr Bergel jest pełnomocnikiem rektora ds. programu podwójnego dyplomu.

Prof. Szumlicz pokieruje „Wiadomościami Ubezpieczeniowymi”

Prof. dr hab. Tadeusz Szumlicz został redaktorem naczelnym „Wiadomości Ubezpieczeniowych”. Jest to najstarsze w Polsce czasopismo poświęcone tematyce ubezpieczeń. Ukazuje się od 1947 roku. Pismo należy do Międzynarodowego Zrzeszenia Wydawców Prasy – Presse Internationale des Assurances. Od 2009 r. ukazuje się jako kwartalnik naukowy. „Wiadomości Ubezpieczeniowe” są wpisane na listę czasopism naukowych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (6 pkt.).

Prof. Tadeusz Szumlicz jest kierownikiem Katedry Ubezpieczenia Społecznego w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym SGH.

Dr hab. Bogumił Kamiński we władzach INFORMS

Dr hab. Bogumił Kamiński, kierownik Zakładu Wspomaganie i Analizy Decyzji w Instytucie Ekonometrii (Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH) został wybrany do władz międzynarodowego stowarzyszenia INFORMS w zespole „Membership and Member Services Committee” na lata 2014–2016. The Institute for Operations Research and the Management Sciences (INFORMS) to największe na świecie stowarzyszenie ekspertów w obszarze badań operacyjnych, nauk o zarządzaniu oraz analityki.

Międzynarodowy konkurs marketingowy na najlepszą strategię marketingową dla niemieckiej firmy Wimdu GmbH

Marcin Szczurski student III roku MIESI, który w tym roku akademickim znajduje się na wymianach stypendialnych DAAD w Mainz i Erasmus w Paryżu, członek SKN Marketingu, został laureatem międzynarodowego konkursu marketingowego na najlepszą strategię marketingową dla niemieckiej firmy Wimdu GmbH odgrywającej kluczową rolę w branży turystycznej, dzięki innowacyjnym strategiom oraz kampaniom marketingowym. Zadaniem konkursu było napisanie projektu w języku angielskim opisującego kampanię marketingową Wimdu, która ma na celu zwiększenie popularności firmy w Stanach Zjednoczonych. Marcin zaproponował strategię opartą na połączeniu sztuki performance oraz wartości i tradycji amerykańskiej w promocji Wimdu. Jury uznało jego projekt za najbardziej kreatywny i przekonujący. Więcej o wynikach konkursu: [<http://www.wimdu.pl/scholarship>].

Dominik Wasiluk

Ekonomiczna analiza prawa zaprasza studentów

Pod koniec kwietnia bieżącego roku po raz kolejny rusza system rekrutacyjny na semestr zimowy studiów II stopnia. Obecni studenci ostatniego semestru studiów licencjackich staną przed koniecznością wyboru kierunku, który będą realizować przez następne dwa lata. Mylą się jednak ci studenci, którzy sądzą, że ich wybór jest ograniczony do kierunków realizowanych na studiach pierwszego stopnia. Od kilku już lat, Szkoła Główna Handlowa uruchamia, unikatowy w skali kraju, kierunek ekonomiczna analiza prawa. Czego mogą spodziewać się studenci decydujący się na studiowanie EAP?

Nie taki EAP straszny...

Studentów, których przeraża nazwa kierunku, należy uspokoić, że ekonomiczna analiza prawa to polskie tłumaczenie anglosaskiego nurtu law & economics. Jest to metoda badania prawa przy użyciu narzędzi ekonomicznych. Krótko mówiąc, zajmujemy się badaniem efektywności regulacji prawnych. Choć duża część studentów wybierających EAP ukończyła prawo (lub jest w trakcie studiów prawniczych), to warto pamiętać, że duża wiedza prawnicza nie jest wymagana do podjęcia studiów na tym kierunku. Program studiów obejmuje ekonomiczną analizę rozmaitych obszarów prawa gospodarczego, a także transformację systemową Europy Środkowej i Wschodniej.

Ze studiowania ekonomicznej analizy prawa powinny być zadowolone osoby interesujące się ekonomią instytucjonalną, a także poszukujące zastosowania wiedzy ekonomicznej, zdobytej przez trzy lata w Szkole Główniej Handlowej, w nieco odmiennym obszarze życia społecznego.

Co po EAP?

Oczywiście młodzi ludzie wybierając kierunek swoich studiów zwracają nie tylko uwagę na swoje zainteresowania, lecz przede wszystkim na perspektywę przyszłej pracy zawodowej. Ukończona ekonomiczna analiza prawa będzie na pewno dużą zaletą dla pracodawców prywatnych, ceniących sobie interdyscyplinarność wykształcenia.

Jeszcze bardziej korzystne wydaje się być ukończenie ekonomicznej analizy prawa dla studentów zainteresowanych pracą w szeroko rozumianym sektorze publicznym. Wiedza zdobyta podczas studiów na kierunku EAP, a także unikatowość kierunku (jest to jedyny kierunek law & economics

w Polsce) dają dużą przewagę w ubieganiu się o pracę w ministerstwach, urzędach centralnych i regulatorach rynku. Należy pamiętać, że znaczenie oceny skutków regulacji (OSR) stale rośnie w procesie ustawodawczym i w perspektywie kilku lat zapotrzebowanie na specjalistów w tej dziedzinie będzie jeszcze większe niż obecnie.

Mamy już pierwsze sukcesy!

Mimo tego, że ekonomiczna analiza prawa to bardzo młody kierunek w Szkole Główniej Handlowej, to już może pochwalić się pierwszymi sukcesami. W tegorocznym rankingu Eduniversal Best Masters & MBA Worldwide EAP zdeklasował rywali w kategorii business and commercial law. Tym samym nasza analiza jest najlepszym kierunkiem w regionie Europy Środkowej i Wschodniej, biorąc pod uwagę reputację studiów, wysokość zarobków w pierwszym miejscu zatrudnienia absolwentów i ocenę satysfakcji studentów.

Co więcej, studenci ekonomicznej analizy prawa mają możliwość uczestnictwa w programie European Master in Law and Economics (EMLE). EMLE daje możliwość studiowania w ciągu jednego roku w trzech różnych uczelniach i tym samym uzyskania dyplomu tych szkół. Taki wpis do CV musi robić wrażenie!

Studia jednak to nie tylko nauka i perspektywy zawodowe. Dużym plusem kameralności kierunku (w roku 2013/2014 studia magisterskie rozpoczęły 23 osoby), jest łatwość integracji. Wszyscy studenci EAP znają się (co jest dość nietypowe w SGH) i chętnie wymieniają się istotnymi informacjami dotyczącymi spraw studenckich. Warto wspomnieć, że założyliśmy grupę mailingową, z której chętnie korzystają również nasi wykładowcy, wysyłający materiały i zaproszenia na konferencje poświęcone tematyce law & economics. Dodatkowo cały kierunek integruje SKN Ekonomicznej Analizy Prawa, otwarte także na osoby niestudiujące EAP.

Mylą się więc Ci studenci, którzy sądzą, że ich wybór na studia II stopnia jest ograniczony tylko do FiR, MIESI, zarządzania, MSG i ekonomii. Jeżeli nadal boicie się, że ekonomiczna analiza prawa nie jest dla was, pamiętajcie, że pierwszy semestr studiów magisterskich EAP różni się od FiR tylko dwoma przedmiotami (jedną ekonomią i jednym przedmiotem kierunkowym). Spróbujcie – naprawdę warto!

Tomasz Tosik

Nowe studia doktoranckie w Kolegium Analiz Ekonomicznych

1 marca br. w Szkole Główniej Handlowej w Warszawie, w Kolegium Analiz Ekonomicznych, zainaugurowano I edycję Niestacjonarnych Studiów Doktoranckich we współpracy z Głównym Urzędem Statystycznym. Są to studia czteroletnie, przeznaczone dla pracowników statystyki publicznej. Uczestnikami studiów są osoby zatrudnione w Głównym Urzędzie Statystycznym oraz w wojewódzkich urzędach statystycznych.

Powołanie studiów doktoranckich jest kontynuacją współpracy Szkoły Główniej Handlowej w Warszawie z Głównym Urzędem Statystycznym, w ramach której już wcześniej realizowano podobny projekt. Świadczy to z jednej strony o docenieniu pozycji SGH na rynku usług edukacyjnych w Polsce, a z drugiej strony o ambicjach i chęci doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników statystyki publicznej.

Ilona Błaszczak-Przybycińska

Andrzej Klesyk, prezes PZU S.A.

Od 2007 r. prezes zarządu PZU SA. Założyciel i CEO Banku Inteligo, pionierskiego projektu bankowości internetowej wspólnie z Bankgesellschaft Berlin Polska. Partner w McKinsey&Co w Londynie. W 1991 r. wyjechał do USA, gdzie pracował w takich firmach jak: Kidder, Peabody, Coopers & Lybrand w Nowym Jorku. W latach 1989–1990 pracował w Ministerstwie Przekształceń Własnościowych. Ukończył Katolicki Uniwersytet Lubelski na kierunku ekonomia, MBA w Harvard Business School. Członek European Advisory Board przy Harvard Business School, członek the Geneva Association, członek Rady Programowej Instytutu Spraw Publicznych oraz członek Rady Powierniczej Muzeum Narodowego.

Janusz Górski, prezes zarządu DB Schenker od grudnia 2004 r.

W ciągu 2 lat, po fuzji Spedpolu i Schenker, przekształcił firmę w globalnego operatora, lidera na polskim rynku w kompleksowych rozwiązaniach logistycznych. Pracował w Pekaes i prywatnej firmie Rondine Ruffoni, od 1993 r. – prezes Spedpolu do połączenia z Schenkerem. Absolwent Politechniki Warszawskiej (Wydział Transportu), Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (podyplomowe Studia Handlu Zagranicznego oraz Zarządzania Logistycznego), Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Illinois (Executive MBA), uczestnik kilkudziesięciu kursów z zakresu zarządzania zmianą, logistyki, zarządzania personelem w Polsce i za granicą.

Krzysztof Kalicki, prezes zarządu Deutsche Bank Polska

Od 2003 r. pełni funkcję prezesa zarządu Deutsche Bank Polska oraz Country Managera Grupy Deutsche Bank w Polsce. Członek licznych rad nadzorczych, wiceprezes zarządu Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej. Ukończył SGPiS (obecnie Szkoła Główna Handlowa w Warszawie). Tu też uzyskał tytuł doktora habilitowanego i pracował jako wykładowca w Katedrze Finansów Międzynarodowych. W latach 90. pracował w Ministerstwie Finansów, pełniąc kolejno funkcje: doradcy Ministra Finansów, dyrektora Departamentu Zagranicznego, a następnie sekretarza stanu, I zastępcy Ministra Finansów. Zanim podjął pracę w Deutsche Bank, pełnił funkcję wiceprezesa zarządu Banku Pekao.

Krzysztof Pietraszkiewicz, prezes Związku Banków Polskich

Od kwietnia 2003 r. prezes Związku Banków Polskich. Autor szeregu rozwiązań prawnych i organizacyjnych dla polskiego sektora bankowego. W latach 1985–1991 zajmował stanowiska w Urzędzie Rady Ministrów: dyrektora gabinetu Ministra Szefa Urzędu Rady Ministrów, dyrektora gabinetu Ministra Członka Rady Ministrów – przewodniczącego Komitetu Społeczno-Politycznego Rady Ministrów oraz doradcy ds. ochrony zdrowia i ubezpieczeń społecznych. Od kwietnia 2002 r. do lipca 2003 r. przewodniczący Rady Nadzorczej Banku PKO BP S.A. Reprezentował sektor bankowy w Komisji Nadzoru Bankowego od początku 1998 roku. Od 1991 r. Jest członkiem Kapituły Godła „Teraz Polska”. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Krzysztof Kaczmar, prezes zarządu Fundacji Bankowej im. L. Kronenberga

Od 2012 roku prezes zarządu, a wcześniej przez 11 lat dyrektor Fundacji Kronenberga przy Citi Handlowy. Przedtem zajmował się komunikacją marketingową tygodnika Polityka. Członek zarządu Forum Odpowiedzialnego Biznesu, Rady Fundacji Młodzieżowej Przedsiębiorczości oraz Fundacji Dorastaj z Nami. Przewodniczący Grupy Inicjatywnej, a następnie pierwszy prezes zarządu Forum Darczyńców w Polsce. Członek European Association of Communication Directors oraz International Network of Financial Education przy OECD. Członek Komitetu Monitorującego wykorzystanie funduszy z Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Funduszu Norweskiego przy Ministrze Rozwoju Regionalnego.

Aleksandra Petryga, HR Country Manager w Polsce, Procter&Gamble

Od 2005 pełni rolę dyrektora personalnego Procter&Gamble w Polsce i krajach bałtyckich. Z P&G jest związana od ponad dwudziestu lat, prowadziła kluczowe procesy organizacyjne związane z integracją spółki z Gillette, Wella Professional i Sara Lee. Od kilkunastu lat zarządza polityką płacową firmy, wprowadziła w regionie Europy Centralnej program rozwoju talentów oraz była odpowiedzialna za integrację regionalną procesów kadrowych. Ukończyła Szkołę Główną Planowania i Statystyki (obecnie Szkołę Główną Handlową w Warszawie) na Wydziale Ekonomiki Produkcji.

Maciej Wewiór, doradca prezesa zarządu Giełdy Papierów Wartościowych

Doradca prezesa Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie. Wcześniej był zastępcą dyrektora i rzecznikiem prasowym Ministerstwa Skarbu podczas realizacji planu prywatyzacji w latach 2008–2012 oraz rzecznikiem wojewody mazowieckiego Jacka Kozłowskiego. Następnie pracował jako doradca w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Maciej Wewiór jest absolwentem belgijskiego oddziału University of Kent, na którym ukończył stosunki międzynarodowe. Wcześniej studiował także na Uniwersytecie Bridgewater w USA, gdzie skończył zarządzanie międzynarodowe i komunikację.

Konwersatorium rektorskie

SGH i otoczenie globalne

25 lutego br. w Sali Senatu SGH odbyło się konwersatorium rektorskie pt. „SGH i otoczenie globalne. Kierunki rozwoju”. Gościem honorowym spotkania był Hans Timmer, główny ekonomista Banku Światowego dla Europy i Azji Centralnej, któremu towarzyszyli Xavier Devictor, menedżer biura Banku Światowego dla Polski i krajów bałtyckich oraz Anna Kowalczyk, rzecznik prasowy tego Banku. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele środowiska biznesowego: Janusz Górski, prezes zarządu DB Schenker, Andrzej Klesyk, prezes PZU SA, Krzysztof Kaczmar, prezes zarządu Fundacji Bankowej im. L. Kronenberga, Krzysztof Kalicki, prezes zarządu Deutsche Bank Polska, Aleksandra Petryga, HR Country Manager w Polsce, Procter&Gamble, Krzysztof Pietraszkiewicz, prezes Związku Banków Polskich, Maciej Wewiór, doradca prezesa zarządu Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie oraz rektorzy (prof. Tomasz Szapiro, prof. Marek Gruszczyński i prof. Piotr Ostaszewski) i dziekani kolegów (dr hab. Joanna Plebaniak, prof. SGH, dr hab. Joachim Osiński, prof. SGH oraz dr hab. Roman Sobiecki, prof. SGH).

W agendzie spotkania przewidziano dwa wystąpienia, Hansa Timmera i rektora Szapiro.

W trakcie swojego wystąpienia pt. *Major shifts in the global economy – the success of emerging economies* H. Timmer podjął próbę identyfikacji najnowszych tendencji rozwojowych w gospodarce światowej, skupiając się w szczególności na przejawach i przyczynach rosnącego znaczenia tzw. krajów wschodzących w tej gospodarce. Najważniejsze sformułowane przez niego wnioski można ująć w następujących punktach:

1. Po 1994 r. ścieżki wzrostu gospodarczego w krajach wysoko rozwiniętych (OECD) i w gospodarkach wschodzących rozeszły się, choć wcześniej były ze sobą silnie powiązane. Wynikało to ze znacznego przyspieszenia wzrostu w tej drugiej grupie krajów.
2. Największe przyspieszenie wzrostu nastąpiło w krajach BRIC (Brazylia, Rosja, Indie, Chiny), a zwłaszcza w Chinach, których wkład w globalny wzrost gospodarczy i wzrost inwestycji w latach 2005–2010 wynosił ponad 40%.
3. Najważniejszymi czynnikami sukcesu gospodarek wschodzących były: postępująca integracja z gospodarką światową, wyważona polityka makroekonomiczna oraz uwolnienie sił konkurencji i szybkie, kompleksowe reformy strukturalne.
4. Przyspieszonemu wzrostowi gospodarczemu w krajach wschodzących towarzyszyła także niska inflacja, szybka urbanizacja i spektakularny rozwój szkolnictwa wyższego.
5. Najszybciej rozwijające się kraje wschodzące wykazały także stosunkowo największą odporność na globalny kryzys finansowy i gospodarczy lat 2008–2009. Wynikała ona m.in. z niewielkiego udziału tzw. toksycznych aktywów w ich sektorze bankowym.
6. Globalny kryzys odczuły natomiast silnie nowe kraje członkowskie Unii Europejskiej z Europy Środkowej i Wschodniej. Wyjątkiem była Polska.
7. W przyszłości (do 2030 r.) znaczenie krajów wschodzących w gospodarce światowej jeszcze wzrośnie. Na przyszłe trajektorie rozwojowe w tej gospodarce szczególnie silnie wpłyną trendy demograficzne, wykazujące ogromne zróżnicowanie w przekroju różnych grup krajów i regionów geograficznych. Zmiany demograficzne wymuszą w przyszłości m.in. głębokie zmiany struktury wydatków publicznych.

Structural growth has become delinked...

Real GDP growth, 7-year moving average

THE WORLD BANK

alne. Kierunki rozwoju

Rektor Szapiro podzielił swoje wystąpienie na trzy części. Najpierw scharakteryzował aktywność SGH jako uczelni otwartej na ludzi, poglądy i globalne otoczenie. Mówił o międzynarodowych sieciach uczelni, w których funkcjonujemy, o naszym uczestnictwie w pracach zespołów działających w ramach tych sieci, o wystąpieniach na konferencjach oraz na spotkaniach środowiskowych, w których biorą udział pracownicy Uczelni, przedstawiciele biznesu i Polonia (m.in. na temat miejsca Europy w perspektywie globalnej, relacji polsko-amerykańskich w obszarze edukacji, a także sytuacji instytucjonalnej polskich szkół biznesu). Głos SGH w dyskusjach o wymianie studentów i podwójnych dyplomach, o wspólnych programach, o potrzebie rozszerzania współpracy w obszarze dydaktyki i o potrzebie wspólnych badań, o uprządkowaniu kształcenia (akceleratory i inkubatory), pozycjonowaniu uczelni (rankingi i ich niedoskonałości), potrzebie konsolidacji i strategiach umiędzynarodowienia można było usłyszeć na trzech kontynentach.

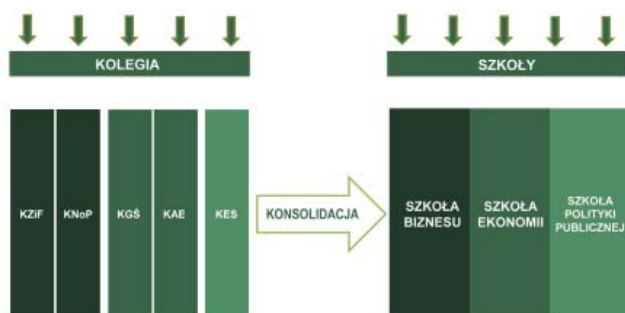
W drugiej części wystąpienia Rektor wskazał kierunki strategiczne, którym podporządkowuje działania swojej ekipy tworząc szkoły. W sferze nauki wymienił pro-naukowy system motywacyjny i docenienie talentów, znoszenie barier administracyjnych i dążenie do przyjaznej obsługi i wspierania projektów badawczych. W sferze kształcenia – rozpoznawalność na międzynarodowym rynku usług edukacyjnych oraz uprządkowanie kształcenia, unowocześnienie metod kształcenia i tworzenie instrumentów pro jakościowych. W sferze zarządzania – decentralizacja decyzji programowych, budżetowych, i kadrowych.

Pierwsze efekty takiego podejścia to m.in. podwojenie liczby wystąpień o granty, wyjście z deficytu, zdefiniowanie kierunków działań międzynarodowych i relacji z otoczeniem, skuteczna działalność rekrutacyjna. Wraz ze zmianami (o charakterze porządkującym) w strukturze organizacyjnej, zwłaszcza – w obszarze informatyki i finansów, powstaje infrastruktura organizacyjna pozwalająca usprawnić procesy obsługi kształcenia i badań. Trwają prace nad kompleksową strategią marketingową Uczelni. Wyzwaniem jest instrumentarium części systemu oceny pracowników oraz pozyskanie środków na remonty i inwestycje rozwojowe.

Trzecia część wystąpienia Rektora była zaproszeniem do dyskusji, której punktem wyjścia było porównanie SGH ze Szkołami Biznesu na Uniwersytecie Harvarda oraz Stanforda. Główne różnice dotyczą źródeł finansowania – czesne w szkołach biznesu to ok. połowa ich budżetu, w Uniwersytetach – około 12–20%. Znaczący jest tam także udział darowizn i środków podchodzących z realizowanych przez uczelnie inwestycji z funduszy własnych, który pozwala pokryć ok. 23% wydatków. Konkluzja z tego fragmentu wyводу brzmiała: do sukcesu mogą prowadzić różne strategie – można kopiować struktury/modely innych, można je modyfikować lub można szukać własnych rozwiązań. W każdym przypadku należy zwiększyć przychody „poza-dydaktyczne”. Polityka pro-przychodowa wymaga udzielenia odpowiedzi na kluczowe pytania: jakie są bariery dla oferowania usług badawczych? czy w obszarze nauk o zarządzaniu można operować kategorią usługi badawczej? jakie powinny być modele biznesowe dla nowych kohort słuchaczy (Uniwersytety Trzeciego Wieku i Uniwersytet Dziecięcy?), czy MOOCs (Massive Online Open Courses) zdominują klasyczne formy nauczania? jakie szanse ma komercyjny produkt (certyfikat) lokalny? czy tworzyć ciała akredytacyjne czy akredytacje uzyskiwać z instytucji międzynarodowych? Wreszcie – jak zwiększyć „edukacyjną i badawczą atrakcyjność” Warszawy? Zebrani postanowili zająć się tymi zagadnieniami na kolejnym spotkaniu – może jeszcze w kwietniu.

Redakcja Gazety SGH

REFORMA STRUKTURY

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA W WARSZAWIE
WARSAW SCHOOL OF ECONOMICS

Fot. World Bank i Maciej Górski SGH

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Spółka Akcyjna

PZU Spółka Akcyjna jest macierzystą firmą wszystkich podmiotów wchodzących w skład Grupy Kapitałowej PZU. PZU SA działa w sektorze ubezpieczeń majątkowych oraz osobowych i jest najstarszą, najbardziej doświadczoną, a zarazem największą firmą ubezpieczeniową, zarówno pod względem wielkości obrotów, liczby klientów, sieci placówek, jak i liczby zatrudnionych oraz współpracujących agentów. Grupa PZU jest zdobywcą głównej nagrody w VI edycji konkursu „Liderzy Filantropii” w kategorii firm, które przekazały najwięcej pieniędzy na cele społeczne. PZU zajął pierwsze miejsce z rekordową kwotą darowizn w wysokości ponad 65 mln zł. Działania dobroczynne PZU prowadzi m.in. przez Fundację PZU, która zgodnie z hasłem „Pomagamy pomagać”, od lat wspiera ośrodki niosące pomoc potrzebującym. PZU podpisał również Kartę Różnorodności, dołączając do grona firm, które promują równe traktowanie pracowników.

DB Schenker

Operator logistyczny Schenker Sp. z o.o. zarządza globalnymi łańcuchami dostaw dla producentów, eksporterów i importerów wiodących marek. Strategiczne cele firmy są silnie związane ze zrównoważonym rozwojem i odpowiedzialnym biznesem. W 2013 r. firma zajęła I miejsce w zestawieniu branżowym (transport, usługi i handel) oraz VI miejsce w zestawieniu ogólnym w Rankingu Odpowiedzialnych Firm, organizowanym przez Dziennik Gazetę Prawną. Europejska Fundacja Zarządzania Jakością (EFQM) przyznała DB Schenker wyróżnienie na poziomie 5 gwiazdek. To pierwsza tak wysoka ocena zarówno w polskiej branży TSL, jak i w całym koncernie DB. Wyróżnienie „Uznanie za doskonałość” na poziomie 5 gwiazdek to efekt wdrażanego w DB Schenker programu doskonalenia oraz potwierdzenie, że firma wykorzystuje najlepsze praktyki prowadzenia biznesu, budowania strategii i relacji z klientami, pracownikami i społeczeństwem.

Deutsche Bank Polska S.A.

Deutsche Bank Polska S.A. jest członkiem Grupy Deutsche Bank, jednej z największych instytucji finansowych na świecie. Jako jeden z pierwszych banków na polskim rynku wdrożył strategię otwartej architektury w zakresie funduszy inwestycyjnych. Obecnie oferuje ponad 600 lokalnych i zagranicznych produktów – 16 TFI w różnych walutach i klasach, w tym fundusze zarządzane przez renomowane instytucje globalne jak Black Rock czy Franklin Templeton Investments. Deutsche Bank był wielokrotnie nagradzany w prestiżowym rankingu Awards for Excellence magazynu Euromoney. W latach 2010, 2011 i 2013 otrzymał najwyższe wyróżnienie w kategorii „Best Investment Bank In Poland”. Otrzymał też tytuł Najlepszego Banku Inwestycyjnego w Europie Środkowej i Wschodniej. W 2013 r. Bank został jednym z liderów rankingu najlepszych banków według polskich internautów. W 2013 r. zyskał tytuł Solidny Pracodawca Roku.

Związek Banków Polskich

ZBP to samorządowa organizacja zrzeszająca banki w Polsce. Został powołany do życia w 1991 r., działa na podstawie ustawy o izbach gospodarczych z 1989 r. Misją ZBP jest „działanie na rzecz tworzenia warunków zrównoważonego rozwoju polskiego sektora bankowego, wspierania przez banki wzrostu gospodarczego kraju oraz jednolitego europejskiego rynku usług finansowych i wzmocnienia roli polskich banków”. Członkostwo w ZBP ma charakter dobrowolny i obejmuje banki działające na obszarze RP, utworzone i funkcjonujące zgodnie z normami polskiego prawa. Do Związku Banków Polskich należy łącznie 107 banków komercyjnych, oddziałów instytucji kredytowych oraz banków spółdzielczych, których aktywa obejmują ponad 95% sektora bankowego w Polsce. ZBP jest współfundatorem Nagrody im. Mariana Kantona na najlepszą pracę magisterską i doktorską z zakresu bankowości ze szczególnym uwzględnieniem rozliczeń międzybankowych.

Fundacja Bankowa im. Leopolda Kronenberga

Fundacja Kronenberga od 1996 roku wspiera swojego Fundatora – Citi Handlowy – w realizacji jego misji społecznej. Czerpiąc inspirację z działań Leopolda Kronenberga, finansisty, filantropa i mecenasa kultury, Fundacja skupia uwagę na edukacji ekonomicznej oraz na polu dziedzictwa kulturowego. Inicjuje i koordynuje wolontariackie przedsięwzięcia pracowników Citi Handlowy oraz działa na rzecz propagowania idei Społecznej Odpowiedzialności Biznesu. Odbiorcami programów Fundacji stało się ponad 8,5 mln Polaków. W latach 2005–2012 w prace na rzecz innych wolontariusze z Fundacji zaangażowali się ponad 12 000 razy; realizując 1061 projektów, przepracowali łącznie ponad 76 000 godzin. Ważnym obszarem działalności Fundacji jest też ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego. Co roku prestiżową „Nagrodą im. prof. Aleksandra Gieysztora” honoruje osoby lub instytucje szczególnie zasłużone na tym polu.

Procter & Gamble

P&G to jedna z największych globalnych firm FMCG. W portfolio firmy znajduje się 25 miliardowych marek, czyli takich, które osiągają roczną wartość sprzedaży przekraczającą miliard dolarów. Początki działalności koncernu sięgają 1837 roku. Od tamtego czasu niewielkie przedsiębiorstwo, początkowo produkujące i sprzedające mydło oraz świece, stało się jednym z największych globalnych przedsiębiorstw, które obecnie zatrudnia 127 tysięcy pracowników i dostarcza produkty konsumentom w ponad 180 krajach. Historia firmy w Polsce rozpoczęła się w 1991 roku. Ważną rolę w działalności P&G odgrywa największa w Polsce akcja marketingu społecznie zaangażowanego „Podaruj Dzieciom Słońce”. Program ten realizowany jest z Fundacją Polsat. W rankingu przeprowadzanym przez globalną firmę konsultingową Hay Group P&G zajął 2 miejsce wśród „Najlepszych firm dla przywództwa 2010”.

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie

GPW jest jedną z najszybciej rozwijających się giełd wśród europejskich rynków regulowanych oraz największą giełdą krajową w regionie Europy Środkowej i Wschodniej. Prowadzi rynek regulowany dla akcji oraz instrumentów pochodnych, a także alternatywny rynek akcji NewConnect dla spółek wzrostowych. GPW rozwija także Catalyst – rynek przeznaczony dla emitentów obligacji korporacyjnych i komunalnych oraz rynek energii. Od listopada 2010 r. GPW jest spółką publiczną notowaną na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie. GPW jest współorganizatorem Akademii Liderów Rynku Kapitałowego – projektu edukacyjnego składającego się z programu szkoleń i płatnych staży dla najlepszych studentów i absolwentów najbardziej prestiżowych uczelni ekonomicznych i prawnych. W grudniu 2013 roku GPW dołączyła do Sustainable Stock Exchanges, inicjatywy ONZ zrzeszającej światowe giełdy promujące najwyższe standardy CSR w ramach rodzimych rynków kapitałowych.

Doradca zawodowy potrzebny od zaraz!

Dział Współpracy z Otoczeniem SGH posiada w swojej ofercie usługi z zakresu doradztwa zawodowego. Studenci i absolwenci korzystający z tej oferty podkreślają, że wyróżnia nas szeroki zakres wsparcia prowadzonego przez konsultantów. Popularność testów psychologicznych umożliwiających ocenę profilu osobowościowego oraz potencjału intelektualnego rośnie z każdym semestrem. Studenci przekazują sobie informacje o efektach, jakie przynosi udział w konsultacjach zawodowych przeprowadzanych na podstawie wyników testu. Nasza oferta to również analiza dokumentów aplikacyjnych, symulacja rozmowy kwalifikacyjnej oraz cykl warsztatów. Poziom zainteresowania szkoleniami najłatwiej określić tempem, w jakim kończą się wolne miejsca.

A jak na doradztwo zawodowe patrzą sami konsultanci? Kinga Strzelecka, praktyk z wieloletnim doświadczeniem w doradztwie, obserwuje wśród studentów i absolwentów SGH rosnącą potrzebę świadomego budowania ścieżki rozwoju zawodowego. Jej spojrzenie na doradztwo zawodowe i kontakt z klientem prezentuje niniejszy tekst.

Twarty orzech do zgryzienia

Wybór ścieżki zawodowej to dla wielu ludzi zadanie niezwykle trudne. Podjęcie decyzji dotyczącej najpierw wyboru profilu klasy w liceum, później kierunku studiów i wreszcie określenie branży, w której chce się pracować, często jest dziełem przypadku, „wyborem” z tzw. negatywnej selekcji. Zdarza się także, że ulegając presji otoczenia lub namowom ze strony znajomych, zaczynamy podążać ścieżką edukacyjno-zawodową, która ma mało wspólnego z naszymi potrzebami, świadomymi wyborami i decyzjami, nie mówiąc już o jej spójności z posiadanymi umiejętnościami i predyspozycjami.

Oczywiście nie można generalizować, ponieważ zdarzają się osoby, które od wczesnych lat szkolnych wiedzą, kim chcą być w życiu, jaką rolę zawodową pełnić, ale z moich obserwacji wynika, że to nie zdarza się zbyt często. U większości z nas pojawiają się trwające dłużej lub krócej fascynacje określonymi dziedzinami nauki, zawodami, branżami. W stanie wszechogarniającej nas fascynacji zapisujemy się wówczas na kursy, czytamy literaturę, chodzimy na konferencje i odczyty z danego obszaru wiedzy, jednakże w pewnym momencie zapala mija, porzucamy dotychczasowe działania i z równie dużą fascynacją, i dużym optymizmem zaczynamy eksplorować kolejne obszary wiedzy.

Zacząć wszystko od nowa

Niejednokrotnie dochodzi nawet do sytuacji, że ktoś, kształcąc się od kilku lat na określonym kierunku studiów, czy też wykonując już pracę zawodową, dochodzi nagle do wniosku, że to co robi, nie do końca go satysfakcjonuje, wciąż ma poczucie niedosytu i chciałby spróbować swych sił w innej dziedzinie. Często takie punkty zwrotne są związane z naszym wewnętrznym dorastaniem i dojrzewaniem, krystalizującą się hierarchią wartości, uważnością na nasze potrzeby, odrzucaniem sugestii innych ludzi i ich scenariuszy na nasze życie, ale przede wszystkim z nabyciem wiedzy o sobie, w zakresie swoich mocnych i słabych stron.

Tego typu punkty zwrotne oczywiście nie są łatwe, mogą także wiązać się z dużym nakładem finansowym, poświęceniem czasu i pracy. Ale mimo to warto zmierzyć się z taką sytuacją. Próby zagłuszenia myśli i odczuć związanych z brakiem spójności pomiędzy naszymi potrzebami a pracą, którą wykonujemy, prowadzą do frustracji, depresji oraz innych stanów, które w sposób negatywny wpływają na jakość naszego

życia. Pamiętajmy, że tak naprawdę człowiek najbardziej żałuje w życiu niewykorzystanych szans, a nie sytuacji, w których podjął wyzwanie, nawet jeśli nie zakończyło się ono sukcesem.

Preorientacja zawodowa

Optymalnie oczywiście byłoby móc rozpoznać swoje „powołanie zawodowe” na jak najwcześniejszych etapach życia i edukacji. Oszczędziłoby to wielu stresów, czasu i wydatkowania naszej życiowej energii na rzeczy dla nas nieistotne.

Niewątpliwą pomocą w tzw. preorientacji zawodowej jest doradztwo zawodowe, zwane także coraz częściej coachingiem kariery. Nadrzędnym celem tych usług jest wspólne poszukiwanie przez doradcę i jego klienta ścieżki edukacyjnej i zawodowej, która w jak największym stopniu odpowiada posiadanym przez niego talentom, predyspozycjom, kompetencjom.

Rola doradcy zawodowego

Należy wyraźnie zaznaczyć, że zadaniem doradcy jest towarzyszenie podopiecznemu w jego rozwoju i szukaniu miejsca na rynku pracy, a nie dawanie gotowych rozwiązań i pomysłów na to, czym ta osoba powinna się zajmować. Taka sugestia kłóciłaby się z dewizą nowoczesnych zasad edukacji, w imię której (mówiąc językiem analogii) ludziom należy dawać przysłowiową wędkę (w postaci narzędzi, wiedzy, umiejętności), a nie złowioną już rybę. Gotowe rozwiązania nie prowokują do aktywności.

To właśnie stanowi sedno pracy doradców zawodowych w SGH. Chcemy przez szerokie spektrum naszych działań pomóc wam w wyborze właściwej (jak najbardziej dopasowanej do waszych potrzeb, oczekiwań i możliwości) ścieżki zawodowej. Pragniemy, by jak najwięcej osób mogło powiedzieć o swej pracy to, co kiedyś stwierdził Thomas Edison „Nie przepracowałem ani jednego dnia w swoim życiu, wszystko, co robiłem to była przyjemność”.

Jakie formy doradztwa i wsparcia zawodowego oferują doradcy zawodowi w Dziale Współpracy z Otoczeniem?

- Spotkania konsultacyjno-doradcze

Ten typ spotkań polecamy szczególnie tym, którzy chcieliby pod okiem profesjonalisty, eksperta w obszarze rekrutacji,

stworzyć lub przeanalizować swoje dokumenty aplikacyjne, odbyć symulację rozmowy rekrutacyjnej, poszukać wspólnie odpowiedzi na tzw. „trudne” pytania, które mogą pojawić się podczas rozmów o pracę, oraz tym, którzy potrzebują wsparcia w innych tematach około zawodowych.

- Konsultacje powiązane z testami psychologicznymi

Testy, które wykorzystujemy, pozwalają w sposób obiektywny ocenić potencjał intelektualny i rozpoznać profil osobowościowy. Dzięki czemu osoba badana jest zaopatrzona w wiedzę w zakresie swoich mocnych i słabych stron. Wyniki testów stanowią ciekawy i inspirujący punkt wyjścia do rozmowy o dalszych działaniach edukacyjno-zawodowych.

- Analiza dokumentów aplikacyjnych

Jest to usługa świadczona drogą elektroniczną. Studenci mogą wysłać do nas swoje CV, list motywacyjny, pytania związane z ich redakcją.

- Warsztaty rozwoju umiejętności interpersonalnych

W trakcie warsztatów kształtujemy umiejętności, które rynek pracy i aktualni pracodawcy wskazują jako najbardziej pożądane i oczekiwane od dzisiejszych kandydatów. W bieżącym roku akademickim oferujemy warsztaty z zakresu: rekrutacji, autoprezentacji oraz Assessment Centre.

Nasze warsztaty charakteryzuje:

- praktyczne podejście do omawianych zagadnień (ograniczamy wiedzę teoretyczną do niezbędnego minimum na rzecz praktycznych ćwiczeń: scenek, case study, wymiany doświadczeń, gier symulacyjnych, zadań problemowych itd.),
- angażowanie wewnętrznych zasobów i potencjału uczestników,
- nauka przez doświadczenie: w trakcie szkoleń stwarzamy uczestnikom przestrzeń do ćwiczenia, eksperymentowania, uczenia się i działania z zaangażowaniem emocji. Ma to na celu wypracowanie indywidualnych, skutecznych wzorców i stylów działania.

Wszystkie powyższe wymienione usługi są bezpłatne dla studentów i absolwentów SGH (przez rok od obrony), zatem zapraszamy bardzo serdecznie! Czekamy w Dziale Współpracy z Otoczeniem w każdą środę i piątek podczas dyżuru doradców (pamiętajcie: obowiązują zapisy on-line w serwisie Kariera – [www.kariera.sgh.waw.pl], zakładka Doradcy zawodowi).

*Kinga Strzelecka – Doradca zawodowy
w Dziale Współpracy z Otoczeniem SGH*

Poniedziałkowy poranek według CEMS MIM

Szkoła Główna Handlowa jest członkiem międzynarodowego aliansu CEMS MIM zrzeszającego 29 uczelni na świecie, w ramach którego studenci mogą realizować specjalnie opracowany program magisterski z zarządzania, wzbogacony o bliską współpracę z partnerami korporacyjnymi i innymi firmami, którzy organizują u siebie praktyki zawodowe.

Program ten – realizowany przez SGH – został zgłoszony przez CEMS do rankingu Financial Times i zajął 7. miejsce. Warto o tym pamiętać w dyskusjach o pozycjonowaniu SGH w rankingach.

Koordinacja tak złożonego programu wymaga nie tylko bieżącej obsługi administracyjnej, ale również koordynacji działań podejmowanych przez poszczególne uczelnie w obszarze programu, rekrutacji i graduacji. Dlatego osoby zajmujące się obsługą programu na poszczególnych uczelniach spotykają się kilka razy do roku, aby wyznaczyć zadania i kluczowe kierunki rozwoju. Ustalenia powstają też w ramach intensywnych konsultacji z wykorzystaniem poczty elektronicznej oraz telekonferencji.

Jedna z takich telekonferencji odbyła się 10 marca 2014. Wzięli w niej udział dyrektorzy akademicki, którzy współpracują w ramach komitetu programowego, oraz przedstawiciele centrali z Paryża. Komitet tworzą przedstawiciele Stockholm School of Economics (Szwecja), HEC (Francja), Rotterdam School of Management (Holandia), Keio Business School (Japonia), University of Sydney Business School (Australia) oraz SGH. Ustalono listę zadań na zbliżające się spotkanie dyrektorów akademickich Graduate School of Management w St. Petersburgu. Spotkanie przewiduje dwie rundy wymiany doświadczeń z realizacji zajęć z Launching Event Responsible Global Leadership (prowadzonego w SGH przez prof. Cezarego Wójcika) oraz kursu Global Management Practice (prowadzonego przez dr Mikołaja Pindelskiego i dr Joannę Żukowską).

Podobnie jak w SGH, dyskusja obejmie procedury ocen zajęć realizowanych w ramach CEMS, w tym w szczególności – zawartości ankiet ewaluacyjnych wypełnianych online przez studentów. Wyniki tych ocen analizuje centrala CEMS, która je rozsyła do poszczególnych uczelni. Ankiety wypełniane przez studentów są kluczowe dla procesu zapewniania jakości programu. Na ich podstawie nie tylko tworzony jest ranking uczelni CEMS-owskich, ale także wprowadzane są zmiany programowe.

Uczestnicy telekonferencji rozważali możliwość dołączenia do obecnego business project, jako alternatywy, zajęć w ramach entrepreneurship business project, dających możliwość opracowania i przedstawienia przez studentów nowego przedsięwzięcia. To interesujące rozwiązanie daje szansę na większą autonomię i niezależność studentów, wymaga dołożenia wielu starań, aby zapewnić zgodność z założeniami formułowanymi dla klasycznych business projects dotyczącymi rozwoju określonej wiedzy i określonych umiejętności. Poruszono też kwestie rozwoju tzw. blended learning jako uzupełnienia tradycyjnie prowadzonych zajęć.

Ostatnią poruszoną w rozmowie kwestią była skomplikowana sytuacja polityczna, która zdaniem niektórych rozmówców może wpłynąć na obecność dyrektorów akademickich na spotkaniu kwietniowym w Rosji. Choć obecnie nie zdecydowano się na odwołanie czy przełożenie spotkania, wszyscy zgodnie uznali, iż sytuacja jest na tyle poważna i dynamiczna, że każdy z dyrektorów akademickich powinien indywidualnie podjąć decyzję o uczestnictwie w nim i o podróży do Rosji.

*Maria Aluchna,
dyrektor Akademicki CEMS SGH,
Katedra Teorii Zarządzania*

Developing Pedagogy to Support Intercultural Competence

W dniach 24–25 lutego br. odbyła się w SGH niewielka konferencja międzynarodowa, którą zorganizował Zakład Polityki Edukacyjnej i Naukowej IGS SGH wspólnie z Department of Postsecondary Teaching and Learning University of Minnesota. W konferencji udział wzięło 42 uczestników z całej Polski (w tym ok. 10 z SGH) oraz 4-osobowy zespół amerykański w składzie: prof. Amy Lee, dyrektor Instytutu i jej współpracownicy: dr Rhiannon Williams, Cathy Wambach i Marta Shaw. Inspiracją do zorganizowania konferencji były kłopoty, jakie polskie uczelnie mają ze zrozumieniem i zapisaniem w programach studiów efektów kształcenia właściwych dla kompetencji społecznych. Przyjrzenie się doświadczeniom amerykańskim w tym zakresie, porównanie ich z polskimi wydawało się być pomocne.

Konferencja rozpoczęła się od panelu dyskusyjnego poświęconego sposobom rozwijania kompetencji społecznych w kontekście Europejskiej i Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz amerykańskich doświadczeń w rozwijaniu kompetencji międzykulturowych. Moderatorem dyskusji była Ewa Chmielecka. Ze strony Minnesota Univ. udział wzięły Amy Lee i Rhiannon Williams, zaś Polskę reprezentowali Adam Jagiełło-Rusiłowski z Uniwersytetu Gdańskiego i Jolanta Urbanikowa z Uniwersytetu Warszawskiego. Uczestnicy panelu odpowiadali na pytania o podstawową motywację – wewnętrzną i zewnętrzną – stojącą za działaniami służącymi rozwojowi kompetencji społecznych; o głównych interesariuszy tych działań; wreszcie – o metody pedagogiczne stosowane w tym procesie. Podsumowanie panelu wskazywało na to, że choć mamy znacząco różne zaplecze legislacyjne i kulturowe w naszych uczelniach, to problemy z rozwijaniem kompetencji społecznych są podobne.

Trzon konferencji stanowiły warsztaty prowadzone przez grupę amerykańską. Rozważania i dyskusje skupiły się na takich zagadnieniach jak: dlaczego kompetencje międzykulturowe są ważne i na czym polegają? Jak je rozwijać u studentów? Fundamentalne zasady budujące poprawne kompetencje społeczne w warunkach różnorodności kulturowej zbiorowości studenckiej. Zaangażowanie społeczne i sposoby jego wzbudzania. Studiowano także analizy przypadków podane przez prowadzących.

Opis tematyki poruszanej na warsztatach nie oddaje w całości wartości tych zajęć, ponieważ ważne w nich były nie tylko przekazywane treści, problemy stawiane pod refleksję, ale i metoda ich prowadzenia, która łagodnie, ale nieubłaganie wciągała wszystkich w aktywne uczestnictwo. Zresztą te zachęty nie były konieczne, ponieważ uczestnicy byli naprawdę zainteresowani i poruszeni doświadczeniami amerykańskimi.

Ewa Chmielecka

Zakład Polityki Edukacyjnej i Naukowej, IGS, SGH

Gazeta SGH poprosiła prof. Amy Lee i jej współpracownicy o wywiad – publikujemy go poniżej. Wywiad w imieniu Redakcji Gazety, przeprowadziła i opracowała Joanna Obiegalka (DRiP)

Associate Professor Amy Lee (AL)
Research Associate Rhiannon D. Williams (RDW)
Associate Professor Cathrine Wambach (KW)
Visiting Scholar Marta Shaw (MS)
Professor Ewa Chmielecka (ECH)
Joanna Obiegalka (JO)

JO. Welcome to Warsaw School of Economics. We have visitors from the USA from the University of Minnesota. We have Prof. Ewa Chmielecka with us. May I ask the first question: what was the reason for designing and bringing the guests from the USA in order to provide us with the cross cultural competences?

ECH. The history I just told yesterday. It was not the Polish initiative at the beginning. It was the initiative of the wonderful team from Minnesota. Thus the right question to you is: why you were interested to come to Poland and to show us your experiences in developing the pedagogy of multicultural skills.

AL. The first and primary reason for the interest was Marta. We had a personal contact that made us interested in this context. And I just started to be interested in what it would be like to take this model which is very much developed in the United States and in that context somewhere else, and it was after reading when you have sent us several hundred page of the application framework document... And then doing other independent research about what is happening in Poland in

relation to the Bologna process and framework. It became more intriguing and more interesting to come here.

Another reason I thought it would be interesting, the Bologna process has enjoyed a great interest in the United States, prior the direction of the migration of ideas about higher education was from the US to Europe but since the Bologna process there is a great deal of interest in this, one of the largest educational foundation in the United States sponsored a project looking at the possibility of tuning competencies to job market needs which was an element of Bologna. There are questions being asked of could we go in the same direction, could we also develop a unified framework around the competences that we want our graduates to have. In the US context it is decentralized, there's no central Ministry of Higher Education and Science but there are voluntary associations.

JO. I would like to ask a question from your programme why does development of intercultural competencies matter?

KW. Well we think it matters to the individual student. They are going to be living in an increasingly interconnected world and need to have confidence that they can function well in that world. Intercultural competencies help students achieve goals that they have for themselves in an increasingly complicated, connected world. So we think that students are certainly a good reason why. We think that the institutions themselves benefit from this because students are more satisfied and more

successful with their education and institutions benefit from this. Addressing some of the social competencies helps students to be more successful and also helps institutions to be more successful. In addition to these stakeholders, there are the people of our community, workplaces, governments, who will also benefit from having students and workers with some of these skills.

RDW. I think the only additional component that I would add to why we think it is important to look at student development from a democratic space, global citizenship perspective and really think about why we are educating our students. These perspectives value the process of developing communities that are able to work through difference to identify the multiple issues that exist now and will be continuing. And I mean not just developing local communities but also global communities. ... I think it is another component why it matters to both institutions but also to communities where institutions are located.

JO. You mentioned problems are one of the reasons, the purpose of the course. Would you like to give some examples of such problems we face right now?

AL. I used the term loosely to address both political, interpersonal, economic inequities so allotted nearly within both Poland and in the US. These problems and inequities create strike, can create very dissonance across individuals as they the sets to be able to appreciate and respect from another year, to start the dialogue, that it is difficult to work through those issues that I think they will probably remain for a long time, and also religious rates that is the other problem that exists across a lot of different country context. So they are just isolated but of course they intersect so you have religious, political, economic a lot of times working together as multiple complex problems.

JO. My natural question would be what would be the role of the University to solve such problems?

AL. At our University its history was as land-grant university and land-grant universities have this mission that they contribute to the public good. And the time they have been created the public was understood to give to the state. But are increasingly I would say faculty are defining, the state is interconnected now with the nation and the nation is interconnected with the world. Even within my lifetime so much more evident of our interconnection. Because of the ways we can communicate with each other and see what one another are doing in the way that what is happening here is influencing what is happening over there, which for you because your land is more connected to lots of countries is more evident in your history that had been in ours. You know we can have a kind of isolationist mentality, we have been able to grab a privilege of having that and we do not have this anymore. I believe the philosophy of education, the purpose of education is that it has to be for the common good. I think part of intercultural competence can do is to expand individuals as notion of common. That common is not just Minnesota or United States but now I see what is common with Polish higher education and some you all are doing and what is happening in Minnesota.

ECH. Maybe even we have something in common for the human kind?

AL. But it takes interactions and reflections to even think about that connectedness and respect the differences too.

KW. I would say another part of this involves scholars who think that knowledge makes a difference. We value knowledge; we think that knowledge can help us solve global problems. So we look for ways to apply knowledge effectively. For example we have engineers that are working to try to figure how to bring water resources to places that need them. That's an area of research and knowledge that may not be necessarily relevant to the United States but it's important to the world. So how do we collect and disseminate knowledge and do it in a way that is culturally congruent, that works for the culture that needs increased access to water? So this idea of being able to export technology, knowledge and scientific findings and make them applicable in a specific cultural context is of great value. Multiculturalism is important not just in the training of students but also in the dissemination and application of research so it is another kind of University role.

ECH. Nowadays we have societies of great technological abilities but we sometimes do not know how to use them for the public good..

JO. The title of your course is "Engaging Diversity to Support Intercultural Competence". It is my personal question. For a decades I have impression that we were taught the same. So that we behave the same way we wear the same clothes. I think it was an education during the communism time. And now you are proposing engaging diversity. So it is something on the other side I do not want to say on the opposite side. What is the benefit of engaging diversity? Are there certain conditions under which it can be implemented? Everybody can teach cultural diversity?

AL. I would say we do not have a choice. Diversity is there. It is there biologically, it is culturally it surrounds us whether we notice is or not. Not noticing not engaging it is one choice and it's like you said the choice that has been made in the communism time in Poland. Now the world is a different place for us, the borders are open, the European Union values the free movement of people two and half-million Polish people have left their country in the last five years, many of them are coming back with entirely new experiences, the ones that shaped previous generations and so in the new world that we face we have the question do we continue to ignore differences that surround us and defend ourselves from ones who are different as is the human tendency. I think when humans have faced someone who was different that response historically has been conflict tight or flight, resorting back to the safe borders of what we know. Now I believe we no longer live in a world that's possible.

KW. I think you're bringing up an important point. Sometimes conformity is valuable. Your ability to understand what is expected of you and your ability to deliver a behavior that is expected can be important; but sometimes it's important for people to not conform and to do what is not expected. If everyone does whatever they want without any kind of recognition of social rules and processes of law then you have an anarchy. But if you have too much conformity then you have a society in which you do not have innovation. So we need

divergent thinking, we need people who will not conform to do things a different way and create innovation. The problem for society is to balance some level of conformity with some level of innovation. How do you get the right balance so that you make use of the all strengths the individuals have? How do you harness that while avoiding chaos. Every society has to grapple over that problem.

ECH. What is particularly interesting for the SGH teaching staff is how it is done at the University of Minnesota? What kind of educational offer do you have? How do you appreciate the results of your activities in developing multicultural competencies of your students?

AL. Short ... I would say we are still in process of learning to do it, we certainly did not come to you with finished model that we could tell somebody how to do it yet. I think part of what the panel was because your own contexts whether it is subject to teach or the institution there are in at it is here... Your school seems like a big identity factor, the type of institution's ones is teaching in. The students, the level of the students, that all of those factors are critical to how you engage the diversity in order to support the intercultural competence. I think what we have done at Minnesota is to make it a priority, to express it as a priority a programmatic priority. To put resources into developing people's capacity to do it. So the teachers have knowledge and spend time doing that. There was a time of practice. The teachers were doing it but didn't really know how to do it, it was new for us, we were learning in the community of practitioners to test out, collect evidence and then figure out what was going on and how to refine the tools. I think that process is transferable. I think you can do it with people that were here at this workshop. They can do it at their own institution or across institutions. If you begin with a day of conference, people get animated, they have commitment. They know they are not alone, they start to build the community of practitioners and I can't emphasize enough what I have said during the workshop, try one thing because I think it's an excuse people we all are busy right so you do nothing because it is too overwhelming or you could try one thing. So if the problem based learning Dorota, if she has students reflect, she is going to learn something greater.

KW. Our courses and our curriculum are evolving. In the United States. we have students who we would like to see complete their degrees who do not. These students are not engaged as they need to be in the intellectual work of the institution. So we study, educational practices that might help students get engaged in the intellectual work of the institution. One of the strategies that a lot of institutions use is first-year seminars of some kind; specialized classes for first year students that introduce them to the intellectual work of the University. And so we offer our first year students a class that tries to show them what the intellectual work of University is, in a way that allows all the students in the class to be successful, not just some but all. So we are trying to use teaching strategies and that really address the needs of a very diverse group of students. We have one specialized way of doing this, but it is a big movement across the United States higher education to have these programs that promote this intellectual engagement of our first year students, hoping that will help us keep them. We know that the first year is the critical year when students

are most likely to leave higher education. So we want to try to support them through the first year especially so they persist.

ECH. Can you see any essential difference in approach to the problem by the Polish participants of the workshop and your approach to this?

AL. A difference in the approach or difference in the context? Because I am not sure if I know enough about the approach to make generalization.

ECH. The difference in the context.

AL. It is something I have heard a lot that you would hear depending on what Department of ecology you were in even within our University. I have heard a lot we do not have cultural heterogeneity we have homogeneity and so we are not sure how we will do this. Certain areas of study that would be true for us but it seems. So it is one difference that I perceived from short time I was interacting with people here. That there are international students and there are non -international students. This is I mean that's kind of I was getting info from how people were identifying their students in groups. And I got the sense that international students who were identified by region it was Russian mostly, some African or South East Asian but I wondered about Spanish, French do you have other Western European and are not seen as other students? Probably this was a question I had. Because I don't know how you group your students? So if you had a French student in your class would you consider them international students or not?

ECH. But we have some programmes for international students coming from many European countries and other parts of the world This is a case that was mentioned during the workshop by the Politechnika Łódzka representative.

MS. In the United States, much of this work came out of the pressing need coming from the bottom up, as more and more students of diverse backgrounds came to the University from around the world. In Poland maybe there is a moment for us right now to act proactively, since this hasn't happened to the same extent yet, but more and more international students are coming. So some of the intercultural work that we're doing is in the waiting preparation for what's to come. I can't imagine increasing diversity not coming to Poland, but it begins with recognizing the diversity that is there and learning to deal with it. Right now, we do not have that capacity. One of the things I hear from international students is that this is a challenging place for them to be – not because of this homogeneity, but because of the language barrier and the lack of competencies that instructors and fellow students exhibit.

RDW. I think in you in the history of who will argue that changes have been top-down driven by tuition setting need to attract international students to serve them well, to have them graduate, to have them satisfied so that they in turn get more international students to come to the University. So people who served in the war were able to go to college free and it brought to colleges the populations of men who would never had gone to college. Their families were farmers and that after that and it started to get open more and more, racial representation and integration of women and it took the University a long

time to change and I think part of what has driven even again in my professional life 20 years has been the retention and graduation statistics. There is again financial application to that. State is holding you accountable and there aren't enough students, everybody wants the top students. There are only so many students and so some of us have to serve other students and for not doing that right they are not going to keep coming. So I think it's both and that I think there is pressure, organic pressure from people who are committed to the work. But within US the diversity has been something that happened in fields of study that back grow up through of ethnic studies. So we had African –American studies, woman studies fields that were born in 1970s and 1960s as it was more representation of diverse voices in this curriculum. But we still pretty new to it I would say in terms of really trying to implement it in a more systemic way.

KW. Another thing I have heard from people is concern that young people in Poland aren't well equipped to be innovators, they have been equipped to be followers. And I think that's something that you just referred to yourself. Some people are concerned that business opportunities are being missed in Poland because people do not have the skills to innovate to attract that business. You wanting to develop the social capital of young Polish people so that they have more skills and that may help them be more successful and more entrepreneurial. So I think there is that difference. That's not something we usually hear in the United States when people talk about our students. We view our students as highly entrepreneurial and of course we want our students to innovate and we coach them to do that.

Our students are motivated to be innovators and I think I hear people worrying about it here.

AL. And I think it is new that worries us whether our students will get a job. That is a new phenomenon in this economy.

Education for education sake was a value. And people who had higher education were getting jobs. That is not true anymore. And something like studying humanities now, everyday you here statistics you will not get a job. And I think that we will become more like you. What I have heard from this group was really the articulation of a connection between education and professionalization. But not only for your individual gain but also for your country. We do not talk about it. We are more local, or regional. How we prepare good scientists for the world of science.

ECH. What are the general prospects for developing this kind of pedagogy?

MS. I think this workshop has clearly demonstrated that there is need, that there is interest and that there are people who are already doing good work in Poland, who are in need of building a professional community. What that means practically I don't know yet, I would love for something to happen in Cracow, there are more people than the ones were present do this kind of work but we got a very clear signal with this workshop.

KW. One more thing is that big ideas have a life of their own and they travel, so whether we were here or not, those ideas will be coming to Poland.

JO. Thank you.

Rozwijamy nową specjalność na studiach magisterskich

Stażyści projektu Ekoinnowacje w mieście podjęli współpracę z Florida Atlantic University. Efektem wspólnych działań będzie stworzenie przedmiotów składających się na nową specjalność na studiach magisterskich w SGH poświęconą zielonemu i społecznie odpowiedzialnym innowacyjnym inwestycjom w obszarach miejskich. Szczególny nacisk położony zostanie na obszar budownictwa, inteligentnych technologii, rewitalizacji oraz transportu.

Pierwszy etap współpracy polega na przygotowaniu sylabusów dla dwóch przedmiotów – Green Urban Regeneration Projects oraz Eco-Cities. Wizytujący FAU zespół z SGH, w skład którego wchodzi prof. Marek Bryx, dr Dominika Brodowicz, Izabela Rudzka i Przemysław Pospieszny, przygotowuje materiały na platformę e-learningową oraz skrypt. Nowa specjalność zostanie uruchomiona w bieżącym semestrze.

Zadaniem trzyosobowych zespołów jest opracowanie przedmiotów tworzących specjalność. Sylabusy do każdego z sześciu przedmiotów zostały opracowane przed ich wyjazdem, zrecenzowane przez krajowych i zagranicznych profesorów oraz zatwierdzone przez Senacką Komisję Programową. Obecnie trwa modyfikacja sylabusów w oparciu o zdobyte w ośrodkach zagranicznych doświadczenia naukowo-dydaktyczne.

Kluczowym zadaniem zespołów opracowujących przedmioty Eco-cities (prof. Zbigniew Grzymała – odbywający staż

w Northeastern Illinois University w Chicago, dr Dominika Brodowicz i mgr Przemysław Pospieszny) oraz Green Urban Regeneration Projects (prof. Marek Bryx, dr Jacek Lipiec – odbywający staż w Ersta Sköndalshögskola w Sztokholmie oraz mgr Izabela Rudzka) jest przygotowanie treści na platformę e-learningową oraz podręcznika do każdego z tych przedmiotów.

Od marca br. kolejne zespoły naukowców z SGH, które mają opracować cztery pozostałe przedmioty wyjeżdżają na staże zagraniczne do Hiszpanii i Wielkiej Brytanii. Poza fizycznym uczestnictwem w zajęciach na uczelniach zagranicznych i konsultacjach z profesorami prowadzącymi podobne przedmioty, stażyści uczestniczą w wyjazdach studyjnych, organizują spotkania z przedstawicielami władz lokalnych i przedsiębiorcami specjalizującymi się w miejskich ekoinnowacjach oraz zbierają materiały do prowadzenia warsztatów na nowej specjalności.

Nabór studentów studiów magisterskich na drugi tok specjalności Eco-innovations in the urban regeneration projects, poprzedzony rozmową kwalifikacyjną, odbędzie się w maju br.

Więcej o projekcie Ekoinnowacje w mieście: [www.sgh.waw.pl/eco-innovations].

Informacja o projekcie: [http://www.fau.edu/surp/news/warsaw-school-of-economics-and-surp.php].

Nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym – komentarz

Pod koniec 2013 roku Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych aktów prawnych, które w połowie stycznia 2014 r. zostały złożone do Sejmu.

Ustawodawca wskazuje cztery główne cele proponowanej regulacji:

- ułatwienie dostępu do studiów wyższych osobom dojrzałym,
- zapewnienie lepszej jakości kształcenia,
- dostosowanie funkcjonowania uczelni do skutków niżu demograficznego,
- wzmocnienie innowacyjności.

W ramach pierwszego celu uczelnie będą mogły potwierdzać efekty uczenia się uzyskane poza systemem szkolnictwa wyższego, np. w pracy zawodowej czy podczas szkoleń. Potwierdzenie efektów uczenia się będzie polegać na rzeczywistym sprawdzeniu umiejętności i kompetencji kandydatów na studia w oparciu o efekty określone w programie kształcenia dla danego kierunku. Umożliwi to podjęcie studiów w skróconym trybie osobom aktywnym zawodowo, które nigdy nie studiowały lub też chcą zmienić czy uzupełnić swoje kwalifikacje.

W przyszłości system szkolnictwa wyższego ma składać się z dwóch rodzajów uczelni: zawodowych (kształcenie praktyczne) oraz akademickich (wyszkolenie ogólnoakademickie, prowadzone przez jednostki posiadające prawo do nadawania stopni naukowych; uczelnie będą mogły prowadzić także studia o profilu praktycznym). W projekcie ustawy szczegółowo określono warunki funkcjonowania obu typów uczelni. Nowe przepisy stwarzają warunki do kształcenia interdyscyplinarnego, co umożliwi łączenie odmiennych dyscyplin naukowych. Przewiduje się także możliwość przygotowywania interdyscyplinarnych rozpraw naukowych.

Zgodnie z projektem nowelizacji ustawy zostaną zaostrzone przepisy dotyczące nadzoru nad jednostkami nierealizującymi obowiązków ustawowych, naruszającymi lub omijającymi prawo. Planuje się wprowadzenie tzw. listy ostrzeżeń, co będzie skutkowało ograniczeniem liczby osób przyjętych na studia prowadzone nierzetelnie lub z naruszeniem prawa. Dodatkowo, wzrost ogólnej liczby studentów stacjonarnych nie będzie mógł

być wyższy niż 2% w stosunku do liczby osób przyjętych na studia w roku poprzednim. W projekcie ustawy doprecyzowano także zasady postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec nauczycieli akademickich naruszających prawo lub obowiązki służbowe.

Planowane zmiany mają zwiększyć ochronę studentów przed dodatkowymi kosztami związanym ze studiowaniem (wprowadzenie sztywnych terminów podpisania umów ze studentami oraz gwarancja stałości opłat w trakcie trwania studiów). Zmianie ulegną również kryteria przyznawania stypendiów ministra za wybitne osiągnięcia naukowe (jednoczesne posiadanie osiągnięć naukowych, sportowych lub artystycznych) oraz uregulowane zostaną uprawnienia laureatów konkursu „Diamantowy Grant” (zagwarantowanie dostępu do kształcenia na studiach doktoranckich).

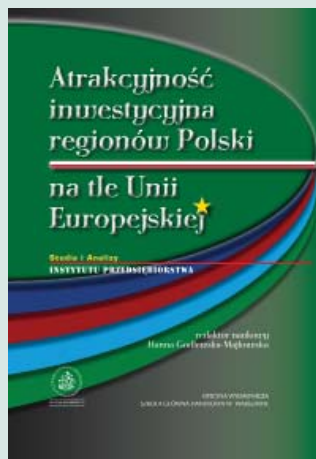
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego będzie prowadził monitoring losów absolwentów uczelni. Rozszerzony zostanie także zakres danych Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym, który jest prowadzony w systemie POL-on. Zostaną do niego włączone informacje o doktorantach, osobach posiadających stopień doktora oraz doktora habilitowanego, jak i również tytuł naukowy profesora.

Uczelnie zyskają także większą swobodę w kształtowaniu uczelnianego systemu komercjalizacji. Rozwiązania te mają na celu umożliwienie transferu technologii z uczelni do praktyki gospodarczej. W przypadku komercjalizacji wyników badań naukowych lub prac rozwojowych przez pracownika, doktoranta lub studenta uczelni, podmiotowi temu ma przysługiwać 25% dochodów z danej komercjalizacji (30%, gdy osoby te uzyskały wsparcie).

Więcej informacji można znaleźć pod następującymi adresami [www: \[http://www.bip.nauka.gov.pl/projekty-aktow-prawnych/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-prawo-o-szkolnictwie-wyzszym-oraz-o-zmianie-niektorych-innych-ustaw.html\]](http://www.bip.nauka.gov.pl/projekty-aktow-prawnych/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-prawo-o-szkolnictwie-wyzszym-oraz-o-zmianie-niektorych-innych-ustaw.html). [\[https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-prawo-o-szkolnictwie-wyzszym-oraz.html\]](https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-prawo-o-szkolnictwie-wyzszym-oraz.html).

Patryk Dziurski

Atrakcyjność inwestycyjna regionów polski na tle Unii Europejskiej, red. Hanna Godlewska-Majkowska

Sam przedmiot badań – atrakcyjność inwestycyjna polskich regionów na tle Unii Europejskiej – był już wielokrotnie przedmiotem opracowań, o czym wspomniano między innymi w rozdziale pierwszym. Jednak autorzy poszczególnych rozdziałów wnoszą dodatkową wartość do naszej wiedzy, wskazując nowe możliwości pomiarów konkurencyjności, atrakcyjności regionów, relacje pomiędzy potencjałem inwestycyjnym a atrakcyjnością oraz poziomem rozwoju gospodarczego czy też charakteryzując specjalne strefy ekonomiczne jako element rozwoju regionalnego, mający znaczny wpływ na jego atrakcyjność. W pracy w sposób kompleksowy została zaprezentowana naukowa propozycja waloryzacji atrakcyjności międzynarodowej regionów w Unii Europejskiej. Taka możliwość wynika z ujednolicenia przepisów prawnych w ramach obszaru UE oraz określenia założeń polityki regionalnej. Dlatego, mimo że regiony znajdują się na terenie różnych krajów, istnieją przesłanki, które pozwalają na ich porównanie. (...) Opracowanie stanowi interesujące studium badawcze, w którym zaprezentowano różne aspekty polityki regionalnej. Nowatorstwo ujęcia stanowi dodatkowo o atrakcyjności zaprezentowanych badań.

z recenzji prof. dr hab. Haliny Brdulak

Webometrics – komentarze

Webometrics – nieformalne uwagi

Według autorów zestawienie webometrics aspiruje do ogólnej oceny uczelni/centrów badawczych itp., a nie tylko ich działalności sieciowej, czyli może np. być rekomendacją dla uczniów przy wyborze studiów. Jednak ewidentnie premiuje ono duże uczelnie i te bardziej „z informatyzowane”. Przykładowo, Interdyscyplinarne Centrum Modelowania (ICM) jest na pierwszym miejscu na polskiej liście centrów badawczych, choć jeżeli autorzy liczą liczbę powiązań i linków do ich strony, to przyczyną może być po prostu link do bardzo u nas popularnej mapy pogody znajdującej się na stronie ICMu. Podobno autorzy w ramach modyfikacji metodologii w zestawieniu dla 2014 r. wykluczyli dokumenty i linki „poza-naukowe”, ale nie wiadomo, jakie było tutaj kryterium i algorytm wykluczający.

W każdym razie fakt, że ICM jest na 14. miejscu w zestawieniu ogólnosiwiatowym a np. NASA's Ames Research Center dopiero na 100. może skłonić do zastanowienia, czy rzeczywiście jest to ogólna ocena ośrodków badawczych, a nie tylko ich zasobów sieciowych.

Porównując poszczególne rankingi – ponieważ nie do końca jasne są kryteria i źródła danych – odwołam się do najlepiej mi znanych ośrodków w Polsce. Już na początku listy polskich ośrodków naukowych – na drugim miejscu – znajduje się strona główna Polskiej Akademii Nauk (PAN), a pojedyncze instytuty z różnych wydziałów i o różnym prestiżu są dużo niżej. Na liście uwzględnione są również zagraniczne placówki PAN, które oczywiście są ważnymi ośrodkami krzewienia kultury i języka polskiego, ale nie aspirują do rangi centrów badawczych, którymi na pewno są instytuty krajowe. Nie do końca wiadomo, czy jako dorobek naukowy uznane są także np. różne dokumenty formalne znajdujące się na stronie głównej PAN, czy suma dorobku instytutów. Tak czy inaczej, takie skonstruowanie listy jest dyskusyjne, bo przecież to poszczególne instytuty tworzą dorobek całej Akademii, a tu – chyba dlatego, że mają oddzielne strony internetowe – autorzy rankingu liczą je zupełnie niezależnie.

Z analizy zestawień wynika, że ogólny ranking uczelni, który jest prowadzony od wielu lat, premiuje uczelnie amerykańskie. Być może dlatego, że są one bardziej skomputeryzowane i mają liczne powiązania z przemysłem oraz stronami firm i innych instytucji, które odsyłają do stron uczelni. W ten sposób ich indeksy rosną. Chociaż autorzy zastrzegają, żeby nie porównywać wyników z różnych lat, gdyż zmieniała się metodologia, można zauważyć następującą tendencję: chociaż w rankingu więcej jest uczelni europejskich, to ich liczba w top X (w porównaniu z liczbą uczelni amerykańskich) systematycznie maleje.

Poza ogólnym rankingiem uczelni sporządzane są także rankingi dla szkół ekonomicznych, medycznych czy jednostek badawczych. Dla zestawienia „top 100” Polska wypada bardzo dobrze w rankingu uczelni ekonomicznych.

- W „top 100” w poszczególnych światowych rankingach jest:
- 5 polskich uczelni ekonomicznych,
 - 1 polska uczelnia medyczna (Instytut Psychiatrii i Neurologii),
 - 1 polskie centrum badawcze (ICM).

Takie wyróżnienie „top 100” jest niewspółmierne dla nierównolicznych zbiorów danych. Na przykład dla uczelni ekonomicznych te „top 100” to ok. 8% wszystkich, a dla wszystkich uczelni to tylko ok 0,8%, a więc w pierwszym przypadku wynik na miejscu ok. 100 to będzie pierwszy decyl, a w drugim – pierwszy centyl. I dlatego miejsca w takich rankingach należy traktować ostrożnie, bo zależą to od wielkości zbioru danych.

Magdalena Wilska (doktorantka PAN)

Webometrics – pozycja SGH

Ranking webometrics uczelni światowych prowadzony jest od 1997 roku przez Cybermetrics Lab – grupę badawczą podlegającą hiszpańskiej Najwyższej Radzie Badań Naukowych. Pozycja w rankingu ustalana jest za pomocą zautomatyzowanych metod przeszukiwania zasobów internetowych – w tym zarówno publikacji formalnych, które są indeksowane np. w wyszukiwarce Google Scholar, jak również źródeł nieformalnych, takich jak strony uczelni i jej jednostek (o ile są dostępne w tej samej domenie) oraz publicznie dostępne materiały na podstronach pracowników itp.

Podstawy metodologii badawczej wywodzą się m.in. z dwóch projektów europejskich: EICSTES oraz WISER. Szczegóły metodologii są co roku zmieniane, lecz podstawowe założenia pozostają niezmiennie. Jak twierdzą autorzy w jednej ze swoich wcześniejszych publikacji [1], dostępność materiałów publikowanych na stronach www stanowi o znaczeniu danej uczelni. Wpływają na to takie fakty jak: • dostępność i powszechność zasobów elektronicznych, • polityka promująca wolność słowa i demokrację, • starania o międzynarodową obecność, • wsparcie inicjatyw o dostępie otwartym.

Jeśli chodzi o obecny ranking dotyczący uczelni ekonomicznych, to należy przede wszystkim zauważyć, że aktualnie (15 marca 2014) dostępna wersja pochodzi z 2013 roku i nie jest wykluczone, że prowadzenie tego rankingu zostało zawieszone (na stronie pojawia się napis „discontinued”, a dane na różnych podstronach dotyczących metodologii wydają się sobie przeczyć). Co więcej, podana dla tego rankingu metodologia (<http://business-schools.webometrics.info/en/Methodology>) różni się od metodologii rankingu ogólnego uczelni (<http://webometrics.info/en/Methodology>) i jest od tej drugiej zdecydowanie prostsza. W rankingu uczelni ekonomicznych bierze się pod uwagę liczbę publikacji pracowników uczelni indeksowaną za pomocą wyszukiwarki Google Scholar, natomiast w rankingu ogólnym uczelni dodano także tzw. „excellence rank”, której wartość bierze pod uwagę nie tylko liczbę publikacji, ale także liczbę cytowań każdej z nich i korzysta przy tym ze źródeł grupy Scimago.

Reasumując, w mojej ocenie, wysoka pozycja SGH w rankingu wynika z następujących faktów:

- dużej liczby stron w Internecie, które mają odsyłacze do stron SGH – według podanej metodologii to najwyższe punktowane kryterium. Moim zdaniem faktycznie sporo jest artykułów popularno-naukowych, doniesień prasowych oraz prywatnych i komercyjnych stron, które odsyłają do stron uczelni;
- dużej liczby ogólnodostępnych materiałów (np. dydaktycznych) i dokumentów (np. zarządzeń władz uczelni) na podstronach uczelni. Myślę, że tutaj istotne jest to, że w SGH niewiele dokumentów jest publikowanych wyłącznie na wewnętrznych stronach, wymagających logowania;
- koncentracji stron internetowych w głównej domenie uczelni (www.sgh.waw.pl) – wiele innych uczelni używa osobnych domen np. dla poszczególnych wydziałów;
- dużej liczby indeksowanych w Google Scholar publikacji afiliowanych przy SGH pracowników i wydanych między 2008 a 2012 rokiem.

Biorąc pod uwagę fakt, że ranking może nie być kontynuowany, a z opisu metodologii wynika, że nie jest ona w obecnym wydaniu zbyt zaawansowana, należy – w mojej ocenie – traktować zaobserwowane wyniki z ostrożnym optymizmem.

[1] I.F. Aguillo, J.L. Ortega, i M. Fernández, „Webometric Ranking of World Universities: Introduction, Methodology, and Future Developments”, *Higher Education in Europe*, t. 33, nr 2–3, ss. 233–244, lip. 2008.

Paweł Rubach

Międzynarodowi studenci z wiedeńskiego Wirtschaftsuniversitaat odwiedzają polskich liderów biznesu

W dniach 24–26 lutego br. w SGH przebywała grupa studentów z Uniwersytetu Ekonomicznego w Wiedniu, naszego partnera w systemie CEMS. Jej uczestnicy studiują w różnych programach tej uczelni, magisterskich i doktorskich, a łączy ich zainteresowanie problemami funkcjonowania rynku i firm w krajach Europy centralnej i wschodniej. Poza kilkorgiem Austriaków pozostała część grupy pochodziła zresztą właśnie z tego obszaru: Węgier, Rumunii, Rosji, Bośni i Hercegowiny, Słowacji, Czech, Ukrainy i Chorwacji. Temat przewodni wizyty brzmiał: „Local heroes – How do CEE companies compete successfully”. Prof. Arnold Schuh, dyrektor CEE Competence Center w Wirtschaftsuniversitaat, zorganizował ich przyjazd i przewodniczył grupie.

Studenti spotkali się z rektorem prof. Tomaszem Szapiro i prorektorem prof. Markiem Gruszczyńskim. Następnie, w ramach programu pobytu przygotowanego przez prof. Piotra Płoszajskiego z Katedry Teorii Zarządzania KZiF, wysłuchali wykładów nt. polskiej transformacji i odbyli (bardzo interaktywne) spotkania z kierownictwami Asseco, Inter Cars, Getin Noble Bank, Vox Meble i Giełdy Papierów Wartościowych, gdzie pytali o źródła i historię ich sukcesu.

Praktycznie wszyscy uczestnicy deklarowali, że po ukończeniu studiów w Wiedniu zamierzają pracować w swoich krajach, stąd ich potrzeba przyjrzenia się przypadkom firm polskich, którym udało się zdobyć znaczącą pozycję na rynkach międzynarodowych.

Justyna Szumniak-Samolej

KONKURSY

Konkurs dla przedsiębiorczych kobiet

Konkurs skierowany jest wyłącznie do pań, które mają innowacyjny pomysł na własny biznes lub już go wdrożyły i prowadzą nie dłużej niż 3 lata własną firmę.

Nagrodą dla autorki najlepszego projektu jest 100.000 zł – kwota, która pomoże postawić pierwsze kroki na rynku lub wzmocnić na nim pozycję!

Zgłoszenia do konkursu można wysłać w terminie 2 kwietnia – 12 września 2012. Więcej: [<http://www.darboven.pl/aktywnosci/idee-grant>].

Konkurs na pracę magisterską o tematyce rynku kapitałowego

„Publiczny rynek kapitałowy” – taki powinien być temat pracy magisterskiej, która ma szansę powalczyć o nagrodę Prezesa Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych. Autor najlepszej pracy magisterskiej otrzyma 5000 zł, a zdobywcy drugiego i trzeciego miejsca zostaną wyróżnieni. Giełda może także przyznać nagrodę specjalną – zaprosić laureata do udziału w jednym z realizowanych przez GPW projektów.

Laureatów wybierze kapituła, w skład której wejdą członkowie Komitetu Naukowego GPW. Przy ocenie brany będzie pod uwagę poziom merytoryczny, a w szczególności: oryginalność,

sposób analizy zjawisk związanych z tematem pracy, zakres zrealizowanych badań, samodzielność i innowacyjność formułowanych wniosków, a także dobór źródeł bibliograficznych i poprawność językowa. Do konkursu można zgłosić pracę obronioną na krajowej uczelni w tym samym roku akademickim, w którym trwa dana edycja konkursu.

Termin zgłaszania prac do 30 września. Więcej: [http://www.gpw.pl/konkurs_praca_magisterska].

III edycja konkursu o Nagrodę Przewodniczącego KNF

Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) ogłasza III edycję konkursu o Nagrodę Przewodniczącego KNF za najlepszą pracę doktorską z zakresu rynku finansowego.

Celem konkursu jest stymulowanie rozwoju polskiej nauki w zakresie rynku finansowego. NAGRODA 15000 zł.

Termin nadsyłania prac do 15 sierpnia 2014 r.

W konkursie mogą wziąć udział autorzy prac doktorskich napisanych w języku polskim, na podstawie których nadano stopień naukowy doktora na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r. Więcej: [http://www.knf.gov.pl/dla_rynku/edukacja_cedur/edukacja/konkurs_3_edycja.html].

Konferencja naukowa Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie

Przedsiębiorstwo przemysłowe jako fundament gospodarki

13 marca br. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, z udziałem wicepremiera, Ministra Gospodarki Janusza Piechocińskiego, odbyła się konferencja naukowa „Przedsiębiorstwo przemysłowe jako fundament gospodarki”, piąta z cyklu konferencji pod nazwą „Przedsiębiorstwo w globalnej gospodarce” organizowanych przez Instytut Rynków i Konkurencji Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie. Patronat nad tym wydarzeniem objął Minister Gospodarki. W konferencji uczestniczyło ponad 150 osób, pracowników naukowych z wielu ośrodków akademickich, praktyków gospodarczych, doktorantów oraz studentów. O wyzwaniach stojących przed polską gospodarką w kontekście jej reindustrializacji i tworzenia warunków do rozwoju nowoczesnego i innowacyjnego sektora wytwórczego dyskutowano podczas trzech sesji panelowych i licznych spotkań kuluarowych.

**...w Polsce wyczerpała się
formuła dotychczasowego
rozwoju opartego na imitacji
i wytwarzaniu relatywnie
prostych produktów po niskim
koszcie...**

Konferencję otworzyli rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie prof. dr hab. Tomasz Szapiro oraz dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, dyrektor Instytutu Rynków i Konkurencji prof. dr hab. Roman Sobiecki. Na początku konferencji wystąpił wicepremier Janusz Piechociński, który nakreślił wizję silnej gospodarki w Polsce, opartej na nowoczesnym przemyśle, zdolnym do konkurencji na wielu światowych rynkach. Podczas wykładu zwrócona została szczególna uwaga na kwestię dywersyfikacji ekspansji międzynarodowej polskich przedsiębiorstw, co w sytuacji spowolnienia na rynkach, które dotychczas były ważnym odbiorcą polskich towarów i usług, oznacza konieczność zwrócenia się ku rynkom pozaeuropejskim (na przykład korzystając z projektu Go Global, zainicjowanego przez Ministerstwo Gospodarki). Zdaniem ministra gospodarki, bardzo perspektywicznym i już dziś coraz mocniej eksplorowanym rynkiem przez polskich przedsiębiorców jest rynek afrykański, w tym zwłaszcza RPA i Nigeria.

W sesji plenarnej wykład pt. „Konkurencyjność polskiej gospodarki” wygłosił prof. dr hab. Jerzy Hausner z Katedry Gospodarki i Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, członek Rady Polityki Pieniężnej, b. wicepremier i minister gospodarki i pracy. Profesor wyczerpująco nakreślił kontekst obecnego spowolnienia gospodarczego w Polsce, wskazując na zaniedbania strukturalne, jako główną przyczynę niższego obecnie wzrostu gospodarczego. Zdaniem prof. J. Hausnera, konieczne jest podjęcie działań, które „uchroniłyby polską gospodarkę przed spowolnieniem tempa wzrostu wydajności i utknięciem w tzw. pułapce średniego poziomu rozwoju”. Wymaga to jednak wprowadzenia w naszym kraju nowej

polityki przemysłowej i szeregu zmian instytucjonalnych, które jednakże stanowiłyby silny bodziec do wzrostu konkurencyjności polskiej gospodarki. Jak mówił prof. J. Hausner, dziś w Polsce wyczerpała się formuła dotychczasowego rozwoju opartego na imitacji i wytwarzaniu relatywnie prostych produktów po niskim koszcie. Dodatkowo w kraju zanikają proste rezerwy wzrostu konsumpcji i pogarsza się sytuacja demograficzna. Tym samym wciąż niekorzystna jest pozycja Polski w globalnym łańcuchu wartości (niska wartość dodana przy wysokiej wartości wolumenu). Zdaniem prof. J. Hausnera Polska powinna stworzyć swój własny model gospodarczy. W tym celu postuluje m.in. stworzenie zrębów nowej, selektywnej i strategicznej polityki przemysłowej, strukturalną przebudowę rynku pracy, promocję eksportu oraz generalnie kompleksową, proinnowacyjną reorientację gospodarki.

Dalsza część konferencji składała się z trzech paneli. W panelu pierwszym zatytułowanym „Gospodarka realna a fikcyjna”, moderowanym przez dziekana Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH, prof. Romana Sobieckiego, udział wzięli: prof. Władysław Szymański (przewodniczący Rady Programowej Konferencji, Społeczna Akademia Nauk, SGH), prof. Andrzej Herman (Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie SGH), prof. Marek Garbicz (Kolegium Zarządzania i Finansów SGH) oraz prof. Sebastian Buczek (TFI Quercus, Instytut Finansów Korporacji i Inwestycji SGH). Tematyka poruszana w tej sesji koncentrowała się wokół relacji pomiędzy sferą realną a pieniężno-finansową gospodarki, roli przemysłu we współczesnej gospodarce opartej na wiedzy, zagadnień łańcucha wartości we współczesnym procesie produkcyjnym oraz roli instytucji finansowych w gospodarce. Prelegenci zgodzili się co do znaczenia sektora wytwórczego we współczesnej gospodarce, formułując jednakże różne propozycje i zastrzeżenia dotyczące przyszłej polityki przemysłowej w Polsce. Zwracano między innymi uwagę na oderwanie się sfery finansowej od sfery realnej we współczesnym świecie (prof. W. Szymański), co jest istotnym utrudnieniem dla zarządzania całym globalnym rozwojem gospodarczym, nie tylko jego częścią produkcyjną. Profesorowie R. Sobiecki i M. Garbicz wskazywali na trudności związane z pomiarem znaczenia przemysłu w gospodarkach z uwagi na outsourcing części funkcji usługowych (finanse, projektowanie itp.) na zewnątrz firm produkcyjnych, kiedy

wcześniej funkcje te były zaliczane do działalności przemysłowej. Profesor A. Herman zwracał uwagę na inny, istotny aspekt funkcjonowania przedsiębiorstw realnej gospodarki – na edukację ekonomiczną studentów, skoncentrowaną dotychczas prawie wyłącznie na sferze pieniężno – finansowej (bankowej). W jego opinii szybkim zmianom modeli biznesowych i struktur gospodarczych nie towarzyszą zmiany w kształceniu, przez co absolwenci nie są wystarczająco przygotowani do funkcjonowania w świecie realnego przemysłu (zarządzanie produkcją, struktury organizacyjne, innowacje itp.). Dodatkowym wyzwaniem we współczesnym świecie jest serwicyzacja gospodarki i produkcji. Profesor S. Buczek, odnosząc się do zarzutów formułowanych przez zabierających głos uczestników panelu, dotyczących asymetrii znaczenia gospodarki realnej i gospodarki pieniężno-finansowej (na rzecz tej drugiej), zaprezentował m.in. dane dotyczące kapitalizacji największych przedsiębiorstw w USA, które w większości są firmami usługowymi. Jego zdaniem, dzisiejsze możliwości reindustrializacji i wzrostu znaczenia przemysłu w PKB (np. kosztem spadku znaczenia sektora usług) są ograniczone, gdyż stopa zwrotu z inwestycji w sektorze wytwórczym jest niższa, a czas zwrotu wydłużony (w porównaniu do sektora usług).

Drugi panel, moderowany przez dr. hab. Jerzego W. Pietrewicza, sekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i pracownika Instytutu Rynków i Konkurencji SGH, dotyczył „Nowych wyzwań polityki przemysłowej państwa”. Poza przedstawicielami środowiska akademickiego (prof. Jerzy Cieślak z Akademii Leona Koźmińskiego i prof. Tomasz Rynarzewski, dziekan Wydziału Gospodarki Międzynarodowej na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu) wzięli w nim udział praktycy gospodarczy, w tym z firm międzynarodowych oraz firm polskich prowadzących ekspansję na rynkach międzynarodowych: Krzysztof Domarecki, założyciel firmy Selena S.A., Marek Krzykowski, prezes International Paper S.A w Kwidzynie oraz Henryk Majchrzak, prezes zarządu Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. W tej części prelegenci skupili swoją uwagę na wyznacznikach polityki przemysłowej państwa oraz strategii polityki handlu, skuteczności instrumentów polityki przemysłowej oraz zakresie dopuszczalnej (celowej) interwencji państwa w celu wzmocnienia określonych sektorów, technologii i działalności. Profesor T. Rynarzewski przedstawił w swoim wystąpieniu szeroki wachlarz zagadnień, związanych z możliwościami prowadzenia efektywnej polityki handlowej państwa, wskazując na szereg barier w realizacji skutecznej polityki proeksportowej w Polsce. Z kolei prof. J. Cieślak przeprowadził szczegółową analizę polskiego przemysłu przetwórczego w globalnym łańcuchu wartości. W jego ocenie, należy w szczególności wspierać dystrybucję za granicą produktów wytwarzanych przez firmy z kapitałem krajowym, które dziś eksportują je najczęściej poprzez obce sieci i pod obcą marką (w 2012 roku 43% eksportu wyrobów przemysłowych realizowały polskie firmy, zaś udział eksportu markowego był marginalny). Przedstawiciele firm uczestniczących w panelu zwracali uwagę na bariery umiędzynarodowienia działalności w Polsce, ale także proponowali szereg rozwiązań systemowych, dzięki którym możliwe byłoby zaprogramowanie najbardziej efektywnego wsparcia dla internacjonalizujących się firm i branż. W opinii K. Domareckiego, przewodniczącego Rady Nadzorczej Seleny S.A., „właściwa polityka przemysłowa powinna wspierać i promować przedsiębiorstwa konsolidujące łańcuch wartości w przemyśle bez względu na lokalizację (krajową lub zagra-

niczną) niezbędnych elementów tego łańcucha”. Nie będzie to możliwe bez równoległego znaczącego wsparcia przedsiębiorców przez państwo w zakresie finansowania innowacji, badań i rozwoju nowych technologii i produktów.

...dzisiejsze możliwości reindustrializacji i wzrostu znaczenia przemysłu w PKB są ograniczone, gdyż stopa zwrotu z inwestycji w sektorze wytwórczym jest niższa, a czas zwrotu wydłużony...

W panelu trzecim pt. „Przedsiębiorczość i innowacyjność w XXI wieku” swoje opinie zaprezentowali: prof. Małgorzata Poniatowska-Jaksch, wicedyrektor Instytutu Rynków i Konkurencji SGH, moderator panelu, Bożena Lublińska-Kasprzak, prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, dr Włodzimierz Lewandowski – doradca Komisji Europejskiej ds. Galileo oraz Marek Darecki, prezes Zarządu WSK „PZL” Rzeszów S.A. W tej części konferencji szczególną uwagę poświęcono innowacyjności w gospodarce, strukturom klastrowym i ich roli w stymulowaniu innowacji w przedsiębiorstwach przemysłowych, ekspansji polskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych w kontekście możliwości kreowania przez nie innowacji oraz możliwości kreowania innowacji przez Polskę w przemyśle kosmicznym. Znaczną część dyskusji poświęcono niskiej innowacyjności polskich przedsiębiorstw, pomimo przeznaczenia bardzo dużych nakładów na wspieranie tej sfery aktywności przedsiębiorstw ze środków mającej perspektywę budżetowej UE. Zdaniem B. Lublińskiej-Kasprzak, winą za taki stan rzeczy nie można obarczać jedynie polskich instytucji wdrażających programy unijne, lecz także część z polskich przedsiębiorstw, niechętnych innowacjom i jakimkolwiek innym zmianom swoich modeli biznesowych.

Dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie, prof. Roman Sobiecki, podsumowując konferencję stwierdził, że podczas całej konferencji prowadzono wiele dyskusji, zarówno na sali obrad, jak też w kularach. Zaproponowana tematyka dotycząca zagadnień reindustrializacji, innowacyjności, znaczenia polityki przemysłowej w polityce gospodarczej okazała się być bardzo aktualna, w kontekście przeobrażeń zachodzących w strukturze gospodarki światowej, „powrotu” przemysłu do USA oraz tworzącej się nowej geografii aktywności gospodarczej na świecie. Jednocześnie, ważnym wyzwaniem ekonomii jako nauki jest zmierzenie się z problemem podporządkowania gospodarki realnej gospodarce finansowo-pieniężnej. Nauka musi znaleźć sposoby odwrócenia obecnej tendencji. Z punktu widzenia rozpoczynającej się dyskusji nad nową strategiczną polityką przemysłową Polski, konferencja spełniła postawione przed nią zadania, dostarczając decydom i ekspertom wielu pomysłów i propozycji na rozwiązanie trudnych problemów gospodarczych. Materialnym efektem konferencji będą opracowania książkowe z udziałem zarówno pracowników naukowych jak i przedsiębiorców.

*Mariusz Sagan,
przewodniczący komitetu organizacyjnego Konferencji,
Instytut Rynków i Konkurencji KNoP SGH*

Nowoczesne zarządzanie w ZOZach

Zakończenie projektu Ministerstwo Zdrowia – Szkoła Główna Handlowa w Warszawie pt.: *Nowoczesne zarządzanie w zakładach opieki zdrowotnej – szkolenia z zakresu rachunku kosztów i informacji zarządczej oraz narzędzi restrukturyzacji i konsolidacji ZOZ, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.*

17 grudnia 2013 roku w Ministerstwie Zdrowia odbyła się konferencja prasowa podsumowująca projekt realizowany w latach 2009–2013 przez Ministerstwo Zdrowia – Departament Ubezpieczenia Zdrowotnego oraz Szkołę Główną Handlową w Warszawie – Katedrę Rachunkowości Menedżerskiej. W konferencji wziął udział prorektor SGH prof. dr hab. Marek Gruszczyński.

Wartość projektu to 7 672 580,99 zł. W ramach projektu zostało przeszkolonych 6456 osób, w tym 6048 reprezentantów podmiotów leczniczych, w szczególności kadry zarządzającej oraz 408 przedstawicieli podmiotów tworzących. Ponadto w trakcie 45. edycji czterodniowych szkoleń z rachunku kosztów przeszkolono 1290 liderów podmiotów leczniczych.

Zespół Katedry Rachunkowości Menedżerskiej przygotował następujące opracowania:

- podręcznik rachunku kosztów dla podmiotów leczniczych, instrukcja kosztów i wzorcowy plan kont dotyczący części kosztowej,
- opracowanie dotyczące zakresu, sposobu gromadzenia i prezentacji informacji o kosztach świadczeń zdrowotnych dla potrzeb ich wyceny.

Nowoczesne zarządzanie w podmiotach leczniczych nie jest możliwe bez dostępu do odpowiedniej informacji. Realizacja zasadniczego celu projektu wymagała wypracowania szczegółowej koncepcji rachunku kosztów. W związku z tym w pierwszej, przygotowawczej fazie projektu zorganizowano 5 warsztatów (w 32 grupach), na których wypracowano rozwiązanie rachunku kosztów dostosowane do specyfiki podmiotów leczniczych – według koncepcji stworzonej pod kierunkiem prof. dr hab. Gertrudy Świdorskiej, przez kadrę Katedry Rachunkowości Menedżerskiej Szkoły Głównej Handlowej.

Przyjęto, że w podmiotach leczniczych stosowany będzie rachunek kosztów, który pozwala na uzyskanie informacji niezbędnych do:

- przygotowania sprawozdania finansowego,
- podejmowania decyzji przez zarządzających,
- realnej wyceny świadczeń zdrowotnych.

Proces gromadzenia i przetwarzania danych o kosztach odbywa się w dwóch powiązanych ze sobą systemach:

- Systemie finansowo księgowym, gdzie prowadzona jest ewidencja kosztów faktycznie poniesionych (rzeczywistych).
- Module kontrolingowym, służącym do kalkulacji planowanych kosztów różnych obiektów (zasobów, procedur medycznych, osobodni hospitalizacji, gotowości, pacjentów, JGP). W module tym są identyfikowane i gromadzone obok danych finansowych także niezbędne dane niefinansowe (np. praktyczna dostępność sali operacyjnej w h.).

Informacje do zarządzania podmiotami leczniczymi

Wdrożenie wypracowanych na warsztatach rozwiązań rachunku kosztów pozwoli na uzyskanie informacji:

- o kosztach wykonywanych procedur medycznych z uwzględnieniem: kosztu procedury przygotowawczo-zakończeniowej wykonywanej przed i po każdym zabiegu operacyjnym, procedury znieczuleniowej, właściwego zabiegu, np. cholelastyktomii metodą klasyczną, monitorowania parametrów medycznych,

- o kosztach osobodni hospitalizacji z uwzględnieniem: obsługi hotelowej,
 - o kosztach opieki lekarskiej na oddziale, opieki pielęgniarskiej i innej np. pielęgnacyjnej na oddziale,
 - o kosztach produktów leczniczych przypisanych bezpośrednio pacjentowi z uwzględnieniem ceny ich nabycia oraz kosztów apteki,
 - o kosztach gotowości do udzielania świadczeń opieki lekarskiej,
 - o kosztach zarządu podmiotów leczniczych przypisanych do pacjenta,
 - o kosztach pacjenta obejmujących wymienione wyżej elementy.
- Informacje będą mogły być wykorzystywane przez zarządzających podmiotami leczniczymi:

1. Do oceny rentowności kontraktów.
2. Do sprawnego zarządzania potencjałem zakładu. Zastosowanie opracowanego rozwiązania rachunku kosztów pozwala na oddzielne identyfikowanie niewykorzystanego potencjału oraz jego kosztu dla poszczególnych grup zasobów znajdujących się w dyspozycji jednostki. Zasoby ekonomiczne z jednej strony przyczyniają się do generowania kosztów, z drugiej umożliwiają osiąganie przychodów. Możliwości generowania korzyści zależą w dużej mierze od umiejętności powiązania zasobów z potrzebami pacjentów oraz od ekonomicznej efektywności alokacji i wykorzystania zasobów.
3. Do planowania i kontroli kosztów. Opracowane rozwiązanie daje możliwość prawie automatycznego tworzenia budżetu, dzięki informacji o zasobach ekonomicznych, ilości zasobów niezbędnych do wykonania usług zdrowotnych oraz kosztach poszczególnych zasobów ekonomicznych. Mając informacje o tym jakie zasoby, w jakiej wartości wykorzystano świadcząc usługi medyczne, czyli o przyczynach powstania kosztów, jesteśmy w stanie je kontrolować.

Zastosowanie wypracowanego rozwiązania rachunku kosztów powinno przyczynić się do osiągania wysokiej sprawności ekonomicznej podmiotu leczniczego.

Realna wycena świadczeń opieki zdrowotnej

W okresie wrzesień 2013 – grudzień 2013 odbyły się warsztaty dla wybranych przedstawicieli podmiotów leczniczych poświęcone metodologii gromadzenia i prezentacji informacji o kosztach dla potrzeb wyceny świadczeń opieki zdrowotnej. Podsumowanie wyników prac warsztatowych zostało przedstawione przez zespół Katedry Rachunkowości Menedżerskiej SGH w publikacji pt. *Opracowania dotyczące zakresu, sposobu gromadzenia i prezentacji informacji o kosztach świadczeń zdrowotnych dla potrzeb ich wyceny.*

Uzyskanie jednolitej oraz porównywalnej informacji dla potrzeb wyceny świadczeń zdrowotnych wymaga właściwej informacji o kosztach zasobów ekonomicznych. Doświadczenia z warsztatów wskazują zarówno na konieczność ścisłego zdefiniowania zasad zbierania i przetwarzania informacji, jak również jednolitego sposobu jej raportowania dla zewnętrznej instytucji gromadzącej dane.

Gertruda K. Świdorska
(tytuł redakcji)

Mapa kompetencji sektorowych warunkiem zwiększenia zatrudnialności

15 lutego 2014 r. odbyło się w SGH seminarium naukowe, zorganizowane przez Katedrę Rozwoju Kapitału Ludzkiego KNoP, dotyczące modeli kompetencji sektorowych. Podstawę do dyskusji stanowiły dotychczasowe wyniki projektu pt.: *Bilans kwalifikacji i kompetencji w wybranych sektorach*, jaki realizują pracownicy Katedry na zamówienie Instytutu Badań Edukacyjnych. Inspiracją dla tematu seminarium były aktualne problemy rynku pracy w Polsce i UE. Negatywne zjawiska dowodzą istnienia luki kompetencyjnej, a więc rozbieżności między kompetencjami wymaganymi a posiadanymi. Szacuje się, że dotyczy to 30% europejskiej populacji, a skala niedopasowania wykazuje tendencję rosnącą. Sytuacja ta powoduje, że priorytetem w sferze zatrudnienia staje się zapewnienie obywatelom zdolności do otrzymania i utrzymania satysfakcjonującej pracy oraz rozwoju kariery zawodowej. O idei zatrudnialności mówiła prof. zw. dr hab. Marta Juchnowicz.

W osiągnięciu takiego stanu szczególną rolę odgrywa dostosowanie edukacji do dynamicznie zmieniającego się rynku pracy. W tej kwestii podejmowanych jest w ostatnich latach kilka cennych inicjatyw, wśród nich na szczególne podkreślenie zasługuje tworzenie systemu Polskich Ram Kwalifikacji. Założenia PRK przedstawiła na seminarium dr Agnieszka Chłoń-Domińczak, lider projektu w IBE, a dr Łukasz Sienkiewicz z KRKL scharakteryzował rolę ram kwalifikacji jako narzędzia komunikacji oczekiwań kompetencyjnych uczestników rynku pracy.

Kolejne cztery panele, z udziałem zaproszonych ekspertów, były poświęcone charakterystyce podaży i popytu na kompetencje w czterech sektorach. Dr Agnieszka Wojtczuk-Turek, prowadząc panel dotyczący IT, skoncentrowała dyskusję na modelu kształcenia informatyków – wąskie specjalizacje vs. uniwersalizm, oraz roli kompetencji społecznych w zwiększeniu atrakcyjności zatrudnieniowej pracowników branży IT. Zaproszeni eksperci wskazywali także kluczowe i specyficzne kompetencje na stanowiskach w sektorze informatycznym. W kolejnym panelu dr Grzegorz Myśliwiec analizował wpływ zmian strukturalnych w sektorze opieki zdrowotnej na podaż i popyt na kompetencje. Panel IV, prowadzony przez dr. Dariusza Danilewicza, dotyczył perspektywy wykorzystania ramy kwalifikacji w sektorze bankowym oraz związanych z tym szans i zagrożeń z perspektywy pracodawców. Ostatni panel, prowadzony przez dr. hab. Tomasza Rostkowskiego, odnosił się do kompetencji specyficznych i transferowalnych w branży farmaceutycznej. Całość seminarium podsumowały prof. zw. dr hab. Marta Juchnowicz i dr Agnieszka Wojtczuk-Turek, wskazując na potrzebę dalszej dyskusji w gronie ekspertów, którzy powinni być włączeni w projektowanie Sektorowych Ram Kwalifikacji.

Wszystkich zainteresowanych problematyką ram kompetencji zapraszamy na stronę Katedry Rozwoju Kapitału Ludzkiego [www.sgh.waw.pl/krkl/], gdzie zamieszczone są wszystkie dyskutowane prezentacje.

Marta Juchnowicz

Edukacja ekonomiczna najmłodszych w SGH

Uruchamiane właśnie kolejne edycje projektów SGH dla dzieci i młodzieży potwierdzają, jak istotne jest dla naszej Uczelni wdrażanie koncepcji lifelong learning w praktykę aktywności środowiska akademickiego. Przed nami 13. już edycja semestralnych zajęć Ekonomicznego Uniwersytetu Dziecięcego dla uczniów klas 5. i 6. szkoły podstawowej oraz 12. edycja spotkań dla gimnazjalistów w ramach Akademii Młodego Ekonomisty. Pod opieką Działu Rozwoju Edukacji SGH znajduje się obecnie również ponad 1100 licealistów, biorących udział w uruchamianym od 5 lat, przy wsparciu NBP, rocznym programie zatytułowanym „Kafeteria edukacyjna dla licealistów”. SGH współtworzy ponadto Olimpiadę Przedsiębiorczości – projekt, który corocznie przyciąga licealistów zainteresowanych współzawodnictwem oraz doskonaleniem swojej wiedzy ekonomicznej i umiejętności pracy zespołowej. W tym roku zgłoszono do rozgrywek rekordową liczbę zawodników – przeszło 23 000, z ponad 1200 szkół z całej Polski. Finał zawodów odbędzie się na naszej Uczelni już 10 kwietnia br.

Warto podkreślić, iż zarówno Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy, jak i Akademia Młodego Ekonomisty – projekty zapoczątkowane w 2008 roku w murach SGH – przy wsparciu Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych popularyzują wiedzę i budują świadomość ekonomiczną wśród dzieci i młodzieży również w innych miastach. Rozwój tych inicjatyw sprawił, że zyskały charakter ogólnopolski – zajęcia odbywają się obecnie również przy Uniwersytetach Ekonomicznych w Katowicach, Poznaniu i Wrocławiu, przy Uniwersytecie w Białymstoku, przy Wyższej Szkole Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, a także przy Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Oba projekty objęte są patronatem Minister Edukacji Narodowej, a Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy jest realizowany wraz z NBP w ramach programu edukacji ekonomicznej Banku. Każdy semestr obejmuje sześć spotkań trwających po dwie godziny lekcyjne. Spotkania mają charakter interaktywny – są połączeniem wykładu, dyskusji, prac warsztatowych i publicznej prezentacji ich wyników. Częstym punktem programu są quizy, turnieje, symulacje, prace plastyczne. Problematyka zajęć koncentruje się wokół zagadnień z zakresu zarządzania, ekonomii, marketingu, finansów, psychologii i etyki biznesu. W realizacji części warsztatowej pomagają wolontariusze (w tym studenci z kierunków ekonomicznych oraz psychologii) pełniąc role opiekunów grup. Trzeba też podkreślić nastawienie organizatorów na szerokie propagowanie treści edukacyjnych ze spotkań – poprzez multimedia i internet. Relacje wideo z przebiegu zajęć, treści prezentacji wykładowych, ilustracje wyników prac warsztatowych to stałe elementy serwisu internetowego EUD [www.uniwersytet-dzieciecy.pl] oraz AME [www.gimiversity.pl]. Każdy student otrzymuje indeks, w którym zbiera stempelki poświadczające obecność na zajęciach. Uczestniczenie w co najmniej 4 z 6 spotkań w danym semestrze uprawnia do otrzymania dyplomu. Na ostatnim spotkaniu w semestrze odbywa się test z zakresu zrealizowanych zajęć. Trzy osoby, które uzyskają najwyższą notę w danym ośrodku, otrzymują wartościowe nagrody. W ramach spotkań EUD i AME organizowane są również zajęcia dla rodziców i opiekunów naszych najmłodszych studentów. Blok wykładów dla tej grupy docelowej dotyczy wychowania i kształtowania właściwych postaw u dzieci.

W ofercie edukacyjnej SGH znajduje się również wakacyjny program dla uczniów gimnazjum: „Letnia Akademia Ekonomii – Tydzień dla Gimnazjalistów”. Celem projektu jest przybliżenie młodzieży podstawowych zagadnień ekonomicznych – z zakresu mikro- i makroekonomii. Prezentowane na zajęciach treści, dobrane specjalnie dla tej grupy wiekowej, są przedstawiane w przystępny i interesujący sposób.

Działania te z powodzeniem wpisują się w bardzo istotną dla rozwoju Uczelni koncepcję uczenia się przez całe życie.

12 marca br. w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej odbył się I Kongres Uniwersytetów Dziecięcych. Kongres pod patronatem Marszałka Senatu RP Bogdana Borusewicz został zorganizowany z inicjatywy Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych. Jako przedstawiciel Komitetu Honorowego uczestników spotkania witał rektor SGH prof. Tomasz Szapiro, a obowiązki w imieniu gospodarza pełnił senator RP prof. Marek Rocki. W Kongresie uczestniczyło ponad 100 osób, które reprezentowały 65 uniwersytetów dziecięcych z całej Polski. Program Kongresu podejmował zagadnienia istotne dla dalszego, dynamicznego rozwoju uniwersytetów. Zebrane osoby, uczestnicząc w wykładach, panelach oraz prezentacjach dobrych praktyk, próbowały odpowiedzieć m.in. na następujące pytania: Czy założenia programowo-metodyczne uniwersytetów nadążają za zmianami, jakie zachodzą we współczesnym świecie? Czy udaje się kształtować u najmłodszych podopiecznych postawy samodzielnego myślenia, umiejętność odkrywania i wykorzystywania własnych talentów? Jaki powinien być model biznesowy uniwersytetów dziecięcych w kontekście finansowego zabezpieczenia ciągłości ich funkcjonowania oraz możliwości dalszego rozwoju? Jak tworzyć strategiczne plany promocji oparte na świadomym budowaniu marki, jak docierać do grup docelowych? W jaki sposób współpracować z mediami w tym celu? Jak nawiązać współpracę np. ze szkołami, a więc z instytucjami, które działają na rzecz edukacji i na co dzień pracują z dziećmi? Jak współpracować z wolontariuszami? I wreszcie – jakie mamy w Polsce przykłady dobrych praktyk w zakresie realizacji zajęć, a także doboru tematyki zajęć i narzędzi oraz metod dydaktycznych?

Organizatorzy Kongresu, myśląc o rozwijaniu stałej współpracy pomiędzy osobami zaangażowanymi w rozwój uniwersytetów dziecięcych w Polsce, wyszli z inicjatywą powołania Stowarzyszenia Uniwersytetów Dziecięcych, co na zakończenie obrad tej środowiskowej konferencji stało się faktem.

Marcin Dąbrowski

Recenzja książki: Leokadia Oręziak

OFE, katastrofa prywatyzacji emerytur w Polsce

Książka i Wiedza, Warszawa 2014, stron 399

W ostatnim okresie przez Polskę przetacza się fala dyskusji o Otwartych Funduszach Emerytalnych. W centrum sporu znalazły się fundamentalne kwestie dotyczące oceny społecznych i ekonomicznych korzyści z kapitałowego filara systemu emerytalnego. Pojawiają się nawet śmiałe głosy podważające sens dalszego istnienia tego filara. Temu kluczowemu zagadnieniu poświęcona jest książka prof. Leokadii Oręziak. Autorka, na przekór dominującej od ponad piętnastu lat apologizacji OFE, stara się dowieść, że społeczne koszty funkcjonowania OFE są tak wysokie, że usprawiedliwiają ich całkowitą likwidację. Swoją wywód, uporządkowany w sześciu rozdziałach, opiera na obszernym materiale faktograficznym i bogatej światowej literaturze. Jest to pierwsza pozycja na polskim rynku, w której możemy zapoznać się z tak szerokim omówieniem światowego dorobku zwolenników i przeciwników urynkowienia systemu emerytalnego.

Autorka rozpoczyna od genezy prywatyzacji emerytur. Obnaża, że pod płaszczykiem troski o przyszłe emerytury ukryte były partykularne interesy instytucji finansowych, które sprowadzały się do pozyskania nowych źródeł zysku. Ten fragment książki dla czytelnika, który śledzi polską debatę o OFE tylko na podstawie oficjalnych publikacji, może wydawać się szokujący. Prof. Oręziak opisuje jak światowa finansjera za pomocą międzynarodowych instytucji, takich jak Bank Światowy, zorganizowały lobbing za rzecz przejęcia pracowniczych składek na ubezpieczenie emerytalne. Aby przekonać społeczeństwo do poparcia prywatyzacji emerytur, posłużono się w gruncie rzeczy dosyć prostym mechanizmem propagandowym. Chodziło o utrwalenie na poziomie świadomości potocznej beزالternatywnej wizji jedynego słusznego kierunku rozwoju systemu emerytalnego, mianowicie prywatnego systemu kapitałowego. W tym celu podważono zaufanie do publicznego repartycyjnego systemu emerytalnego wykazując, że nie jest on w stanie sprostać nadchodzącym zmianom demograficznym. Starzejące się społeczeństwo niejako od środka rozsądzi repartycyjny system emerytalny. Musi on zatem nieuchronnie zbankrutować, pozbawiając środków do życia miliony emerytów. Jedynym panaceum jest sprywatyzowanie emerytur poprzez stworzenie funduszy, do których wpłacane składki będą kapitalizowane poprzez ich lokowanie na rynku finansowym. Ponieważ miały się tym zajmować prywatne przedsiębiorstwa, to *ex definitione* miało to być niezwykle efektywne powiększanie przyszłych emerytur (słynne obrazki emerytów wypoczywających na plażach pod palmami). Ten propagandowy mechanizm okazał się niezwykle skuteczny. Wykorzystując hasła neoliberalne ostatecznie udało się wprowadzić przymusowy filar kapitałowy. Jest to dosyć kuriozalne, gdyż w imię liberalizmu, którego podstawową zasadą jest wolność gospodarcza, wprowadzono przymusowy filar kapitałowy, którego podstawą istnienia jest pozbawienie pracowników swobody wyboru przystąpienia do tego filara (sic!).

Następnie autorka analizuje efekty wprowadzonych zmian w systemie emerytalnym. Koncentruje się na dwóch kluczowych kwestiach a mianowicie na wpływie na przyszłe emerytury oraz skutkach dla finansów publicznych. Przy czym swój wywód opiera nie tylko na doświadczeniach polskich, ale również na

doświadczeniach innych krajów, gdzie sprywatyzowano emerytury.

Przede wszystkim OFE nie uzyskuje żadnych nadzwyczajnych stóp zwrotu, które były zapowiadane w momencie ich tworzenia. Ten fakt w połączeniu ze zmniejszeniem składek emerytalnych do publicznego filara powoduje drastyczne zmniejszenie tzw. stopy zastąpienia, czyli stosunku emerytury do dochodu z pracy. W gospodarce polskiej stopa ta najprawdopodobniej wyniesie 22% w 2060 roku zamiast pierwotnie zakładanej prawie 60%. Kto jest zatem głównym beneficjentem prywatyzacji emerytur, skoro nie będzie to przyszły emeryt? Zdaniem autorki są to prywatne przedsiębiorstwa zarządzające funduszami emerytalnymi. Przymusowy filar kapitałowy stał się dla nich łatwym źródłem generowania zysków. Ich źródłem są relatywnie wysokie prowizje od składek oraz opłaty za zarządzanie portfelem inwestycyjnym. Ponieważ przynależność do filara kapitałowego jest przymusowa, to prowizje są pewnym i powtarzalnym zarobkiem. Natomiast opłaty za zarządzanie są procentem od wartości aktywów zgromadzonych w OFE. Nie są powiązane z osiąganymi wynikami. Ponieważ aktywa są zawsze nieujemne, to strumień zarobku za zarządzanie jest pewny i powtarzalny. Natomiast całym ryzykiem rynkowym zmienności wartości funduszu emerytalnego jest obciążony pracownik – przyszły emeryt.

Wpływ prywatyzacji emerytur na finanse publiczne okazał się dramatyczny. Wpłaty do prywatnych funduszy emerytalnych obniżają składkę do publicznego funduszu emerytalnego, z którego wypłacane są świadczenia aktualnym emerytom. Powoduje to niedobór środków na wypłaty emerytur. Aby pokryć powstałą lukę, rząd musi zaciągnąć dług. W ten sposób kapitałowy filar systemu emerytalnego stał się trwałym źródłem powiększania długu publicznego. Ten niedobór środków na wypłaty emerytur będzie utrzymał się tak długo, aż zniknie ostatni emeryt pobierający świadczenie w ramach starego systemu emerytalnego. W Polsce może się to stać dopiero za kilkadziesiąt lat. Jak pokazało doświadczenie, takiego ciężaru długu publicznego gospodarka nie są w stanie udźwignąć. Dlatego też wiele krajów zlikwidowało prywatny filar kapitałowy, jak na przykład Argentyna, Boliwia, Węgry, albo istotnie go ograniczyło, jak na przykład Polska.

Prof. Leokadia Oręziak kończy swój pasjonujący wywód dramatycznym pytaniem: po co kontynuować eksperyment z OFE w Polsce, skoro przyczynia się do destrukcji finansów publicznych i obniża przyszłe emerytury. Czyli koszty tego eksperymentu są przerzucone na wszystkich pracowników, a jedynym beneficjentem jest mała grupa zarządzająca przymusowymi funduszami emerytalnymi. Wszystkim, którzy zadają sobie to pytanie, jak również tym, którzy dopiero zaczęli mieć wątpliwości, że „coś jest nie tak z OFE”, gorąco polecam pasjonującą i odważną książkę prof. Leokadii Oręziak. Jej dodatkową zaletą jest bardzo przystępny język ułatwiający czytelnikowi nawet o bardzo skromnej wiedzy ekonomicznej zapoznanie się ze skomplikowanymi zależnościami gospodarczymi.

Wojciech Pachol

Katedra Teorii Systemu Rynkowego

Cała prawda o łupkach

13 lutego br. w stołecznym kinie Muranów odbyła się polska premiera filmu dokumentalnego „FrackNation”. Został on wyreżyserowany przez dziennikarza śledczego Phelima McAleera, który postanowił dowiedzieć się prawdy o gązie łupkowym i metodzie szczelinowania hydraulicznego (eng. hydraulic fracturing – stąd pierwszy człon tytułu filmu). Produkcja jest odpowiedzią na zrealizowany w 2010 roku przez Josha Foxa dokument „Gasland” (pt. *Kraj gazem płynący*), który przedstawiał wydobycie gazu łupkowego jako ogromnie szkodliwe dla środowiska naturalnego. Warszawską premierę „FrackNation” uświetnił swoją obecnością producent i reżyser Phelim McAleer. Honorowy patronat nad projekcją filmu objął Minister Spraw Zagranicznych Radosław Sikorski, a patronat medialny – Forbes. Premiera zorganizowana została przez Instytut Kościuszki we współpracy z magazynem YoungPetro oraz domem wydawniczym Claeys & Casteels.

Szczelinowanie hydrauliczne to znana od kilku dekad metoda wydobywania gazu ziemnego z łupków, ropy naftowej lub uranu, pierwszy raz wykorzystana w 1947 roku w USA, zaś na terenie Polski – od lat 60. XX wieku. Metoda polega na dokonaniu odwiertu poziomego, a następnie wpompowaniu do środka płynu szczelinującego pod wysokim ciśnieniem. W składzie płynu dominuje woda zmieszana z chemikaliami ułatwiającymi szczelinowanie oraz piaskiem, który utrzymuje szczeliny w stanie otwartym. W rezultacie tworzą się i powiększają szczeliny w skałach, umożliwiając wydobycie zamkniętego w nich gazu. Przeciwnicy szczelinowania, w tym reżyser „Gaslandu” Josh Fox, są zdania, iż jego konsekwencje są zgubne dla społeczeństwa. Szczelinowanie hydrauliczne ma ich zdaniem m.in. powodować zanieczyszczenie wód gruntowych i powierzchniowych, działać kancerogennie i powodować trzęsienia ziemi. W niektórych krajach użycie tej metody zostało zabronione, we Francji w 2011 roku wprowadzono ustawy zakaz szczelinowania.

„FrackNation” udowadnia, iż „rewelacje” zawarte w filmie „Gasland” nie są zgodne z prawdą, a film Foxa pełen jest kłamliwej narracji dotyczącej szkodliwych skutków szczelinowania hydraulicznego. McAleer wykorzystał w swoim obrazie fragmenty „Gaslandu”, następnie obalając przedstawione w nim tezy dzięki rozmowom ze specjalistami, jak również mieszkańcami terenów poddanych szczelinowaniu hydraulicznemu. Jedną z najbardziej szokujących scen „Gaslandu” jest moment podpalania wody płynącej z kuchennego kranu, co ma być konsekwencją szczelinowania. We „FrackNation” udowodniono, iż scena ta jest daleko idącym przekłamaniem – teren, na którym została nakręcona od zawsze charakteryzował się wodą bogatą w metan, a w związku z tym – możliwą do podpalenia. Tak więc łatwopalność wody nie jest w żaden sposób związana ze szczelinowaniem hydraulicznym; ponadto, zgodnie z przeprowadzonymi badaniami, metan w wodzie nie ma negatywnego wpływu na zdrowie mieszkańców. Reżyser „FrackNation”, po konsultacji z profesorem Uniwersytetu w Nowym Jorku, uzyskał również informacje o braku korelacji między zapadalnością na nowotwory a szczelinowaniem hydraulicznym. Kolejnym mitem, z którym rozprawił się McAleer jest zarzut, iż szczelinowanie hydrauliczne wywołuje trzęsienia ziemi. Znacznie większym zagrożeniem okazała się energia geotermalna, której miejsca pozyskiwania charakteryzują się silną aktywnością sejsmiczną. Phelim McAleer zdołał dotrzeć

także do „zwykłych” mieszkańców Pensylwanii, którzy nie zaobserwowali zmian czystości wody, są zadowoleni z wydobycia gazu łupkowego, a dzierzawiąc pod wydobycie swoje ziemie uzyskują znaczne profity.

Niezgodna ze stanem rzeczywistym, negatywna ocena metody szczelinowania hydraulicznego przedstawiona w „Gaslandzie” nie ma wiele wspólnego ani z ochroną środowiska, ani z troską o społeczeństwo. Jest to jedynie zakrojona na szeroką skalę obrona interesów określonych grup. Szczelinowanie jest zagrożeniem dla producentów surowców konwencjonalnych takich jak ropa naftowa i gaz ziemny. Wątek ten pojawił się w dokumencie McAleera w kontekście rosyjskich interesów na europejskim rynku gazu. Szczelinowanie hydrauliczne mogłoby być szansą dla wielu państw europejskich (w tym dla ukazanej w filmie Polski) na uniezależnienie od rosyjskich surowców, dlatego też Rosja jest przeciwnikiem szczelinowania.

W 2013 roku „FrackNation” wyświetlony został po raz pierwszy w Stanach Zjednoczonych. 10 lutego 2014 roku odbyła się europejska premiera w Parlamencie Europejskim, dzień później film pokazano w Londynie. Fundusze na realizację dokumentu (ok. 220 tys. \$) zebrano na portalu Kickstarter. Ponad 3,3 tys. osób zdecydowało się wesprzeć projekt McAleera. Autorzy filmu zwrócili wszelkie środki wpłacone przez osoby związane z branżą łupkową, nie chcąc kwestionować swojej dziennikarskiej etyki i niezależności.

Po warszawskiej premierze miała miejsce żywa dyskusja dotycząca obejrzanego materiału. Phelim McAleer błyskotliwie odpowiadał nawet na najtrudniejsze pytania zadawane przez publiczność. Według reżysera „FrackNation”, Polska ma wielkie szczęście, iż na jej terenie znajdują się złoża gazu łupkowego. McAleer wskazuje na amerykańskie regiony – Pensylwanię, Północną Dakotę czy Teksas, gdzie od lat wydobywa się gaz łupkowy. Przeżywają one „rewolucję łupkową”, która zmienia ich sytuację na lepsze.

W zorganizowanej w Warszawie premierze uczestniczyło ponad 150 osób. Obecni byli przedstawiciele rządu, energetyki, przedstawiciele świata nauki (w tym profesorowie naszej Uczelni), członkowie Instytutu Kościuszki i innych organizacji pozarządowych, a także zaproszeni dziennikarze. Wśród obecnych warto wymienić wiceministra środowiska i Głównego Geologa Kraju Sławomira Brodzińskiego, byłego ministra skarbu państwa Mikołaja Budzanowskiego, prezesa NIK Krzysztofa Kwiatkowskiego czy wiceministra gospodarki Andrzeja Dychę.

Magdalena Nawrot (doktorantka, KES)

Anna Para (doktorantka, KGŚ)

SGH w Międzynarodowym Salonie Edukacyjnym „Perspektywy”

W dniach 6–8.03.2014 r. odbyły się po raz XXI, w Pałacu Kultury i Nauki, Targi Edukacyjne znane w kraju i za granicą pod nazwą Międzynarodowy Salon Edukacyjny Perspektywy. Organizatorem Salonu jest Wydawnictwo Perspektywy Press. W salach PKiN została zaprezentowana oferta edukacyjna na trzech poziomach: ponadgimnazjalnym, licencjackim i magisterskim. Jest to najważniejsze i największe tego typu wydarzenie edukacyjne w naszym kraju.

Szacuje się, że salon odwiedziło około 50 tysięcy gości: uczniów, nauczycieli, rodziców oraz studentów.

Marcowy Salon – to więcej niż targi – to wydarzenie, podczas którego młodzi ludzie mogą nie tylko zapoznać się z ofertą wystawców, ale również uczestniczyć w rozbudowanym programie seminariów i prezentacji. Jest to okazja do prezentacji oferty edukacyjnej krajowych i zagranicznych szkół wyższych, oferty liceów i techników. Wszyscy goście targów uzyskują kompleksową informację o możliwościach kształcenia od zespołów reprezentujących poszczególne uczelnie i inne instytucje edukacyjne.

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie była jedną ze 138 uczelni, które promowały swoją ofertę. Jak co roku oferta SGH cieszyła się dużym zainteresowaniem.

Odwiedzająca nasze stoisko młodzież uzyskiwała informację dotyczącą nie tylko oferty edukacyjnej, ale także procesu rekrutacji (m.in. potrzebnych dokumentów). Kandydaci szczególnie zainteresowani byli programami międzynarodowymi, organizacjami studenckimi, a także wymianami zagranicznymi, sposobem przydzielania miejsc w akademikach oraz życiem studenckim.

Zespół reprezentujący SGH – Samorząd Studentów i Dział Rekrutacji i Promocji – wręczył ponad 250 pakietów informacyjnych nauczycielom szkół ponadgimnazjalnych oraz 2 tysiące ulotek kandydatom, zapraszając na Dzień Otarty do SGH, który odbędzie się 5.04.2014 r. w godzinach 10.00–14.00, w budynku głównym, al. Niepodległości 162.

Jowita Wszolek, DRiP

cutting through complexity

Dostępne w
App Store

kpmg.pl

youtube.com/kpmgpoland

facebook.com/kpmgpoland

twitter.com/kpmgpoland

itunes.com/apps/kpmgpolandcareer

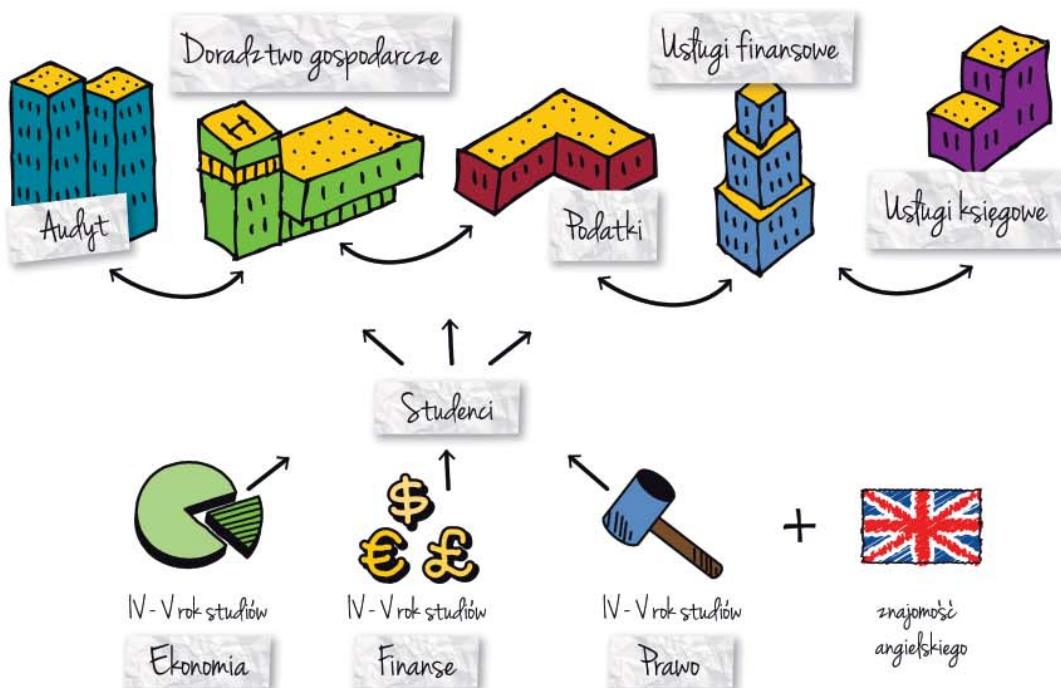
Poznaj KPMG!

KPMG to międzynarodowa sieć firm świadczących usługi z zakresu **audytu, doradztwa podatkowego i doradztwa gospodarczego**. Nasz największy kapitał to wiedza ponad **155 000 pracowników** zatrudnionych w **155 krajach** na całym świecie.

W Polsce rozpoczęliśmy działalność w 1990 roku. Dziś w naszych biurach w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Gdańsku, Katowicach i Łodzi pracuje **ponad 1 200 osób**.

Na praktyki w KPMG zapraszamy **studentów IV i V roku jednolitych studiów magisterskich lub I i II roku studiów uzupełniających** oraz absolwentów kierunków ekonomicznych, finansowych lub prawnych.

Od kandydatów oczekujemy **bardzo dobrej znajomości języka angielskiego, zdolności analitycznych, umiejętności pracy w zespole** oraz **łatwości nawiązywania kontaktów**.

Aplikuj!
kariera.kpmg.pl

Dziś Jacek zarządza
magazynem logistycznym
w DB Schenker Logistics

A Ty kim chciałbyś zostać?

Wybierz program stażowy
Sales Consulting Trainee Programme.

Szczegóły na stronie:

www.dbschenker-student.pl

Pierwsze miejsce
w kategorii TSL

Laureat Konkursu:

The Nielsen Company jest światowym liderem badań i informacji na temat rynku FMCG. Pomagamy naszym Klientom w zrozumieniu zachowań i działań konsumentów oraz wspieramy ich w podejmowaniu kluczowych decyzji dotyczących rozwoju ich biznesu.

CASE COMPETITION

Zarekomenduj strategię dla przedsiębiorstwa biznesowego na podstawie wniosków wyciągniętych z danych Nielsena i wygraj cenne nagrody!

Zgłoszenia przyjmujemy do: 25.04.2014

NIELSEN GRADUATE PROGRAMME

Jesteś na studiach magisterskich? Rozpocznij swoją karierę w największej globalnej firmie badawczej podczas 6-miesięcznego programu stażowego.

Na aplikacje czekamy do: 30.04.2014

NIELSEN INTERNSHIP PROGRAMME

Jesteś studentem II-III roku studiów licencjackich? Zapraszamy na 3-miesięczne wakacyjne praktyki pozwalające zdobyć pierwsze doświadczenia w branży badań marketingowych.

Na aplikacje czekamy do: 15.04.2014

WIĘCEJ INFORMACJI:

www.facebook.com/NielsenAcademics
www.nielsenacademics.pl

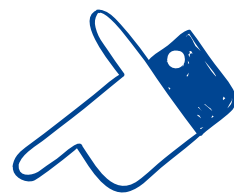
JEDEN BANK WIELE PASJI

Czekamy na Ciebie w PKO Banku Polskim.
Informacji o ofertach **staży i praktyk** szukaj
na www.pkobp.pl/kariera.

Bank Polski
dzień dobry

Deloitte.

Robisz plany na JUTRO?

DOŁĄCZ DO NAS JUŻ DZIŚ !!!

WWW.FACEBOOK.COM/KARIERAWDELOITTE

www.deloitte.com/pl/kariera/akademiabiznesu